

SRČENO

Številka 2
Leto IV.
Junij 1968

GLASILO ZASAVSKIH PREMGOVNIKOV - TRBOVLJE

OB DNEVU RUDARJEV

Vsako leto praznujemo dan rudarjev v spomin na boj naših prednikov za svoje pravice. Čeprav brez možnosti in v težkih okoliščinah smo znali s svojo organiziranostjo in zavestjo doseči marsikatero zmago. Skozi vsa leta pred zadnjo vojno se je kot rdeča nit vlekel boj rudarjev za boljše življenje, za pravico, za socialno in družbeno enakopravnost, za dostojno mesto v družbi. V spomin na izrazito pomemben dan 3. julij 1934 — ko je bila glavna stavka v revirjih — se tudi mi s tem praznikom skušamo oddolžiti spominu vsem tistim, ki so pomagali ustvarjati pogoje za doseg boljšega kasnejšega življenja.

Velika večina članov našega kolektiva se je med vojno aktivno vključila v boj proti okupatorju in istočasno v socialistično revolucijo, ki je bila izbojevana z zmago nad okupatorjem. Graditev socializma je naša rudarje v prvih vrstah najbolj in najzvestejših borcev za obnovo in rast domovine v popolnoma spremenjenih odnosih. Udarništvo, boj za višjo storilnost, vse to so bili začetki novega obdobja, ki je v zadnjem času dobil še posebno kvaliteto — boj za modernizacijo proizvodnje kot tudi za napredek vseh ostalih področij dela v podjetju.

Če nismo še v marsičem uspeli, si ne smemo s tem očitati, da je to vzrok vsem težavam, ki nastajajo. Smo na najboljši poti, da bodo naša prizadevanja omogočila doseči rezultate, s katerimi si bomo popravili naš položaj. S prepričanjem, da bomo uspeli ob prizadevanju in podpori celotnega kolektiva, čestitam vsem članom kolektiva ob rudarskem prazniku z vsemi najboljšimi željami in rudarskim Srečno!

Ivančič Albert, dipl. inž. rud.

Problematika združevanja podjetij za proizvodnjo in distribucijo elek. energije ter premogovnikov

Verjetno se marsikdo iz vrst članov našega kolektiva sprašuje, kaj je res in kaj ni ob dveh televizijskih oddajah o energetiki. Kar je napisano v tem članku je moje mnenje, za katero pa ni rečeno, da mora biti tudi mnenje vsakega izmed članov kolektiva. Zato predvidevam, da se bo o teh problematičnih vprašanjih, ki zadevajo slovensko elektrogospodarstvo in s tem v zvezi premogovnike, razvila polemika, ki naj razčisti morebitna nejasna vprašanja med člani našega kolektiva.

Ves čas po vojni do leta 1965 je bilo elektrogospodarstvo, t. j. proizvodnja električne energije, združena v okviru elektrogospodarske skupnosti Slovenije. Lahko bi imenovali to ustanovo tudi generalna direkcija s prevlečenimi pooblastili, ker je bila pristojna, da odreja kot drugostopenjski organ — prvostopenjski organ je bil zvezna direkcija elektrogospodarstva JUGEL — bistvene elemente za gospodarjenje oziroma za doseg efektnega gospodarjenja elektroproizvodnih podjetij. Tak način gospodarjenja, ki je bil osnovan na priznanju določenih normativov, je precej omrtvil lastno iniciativo v gospodarjenju pri elektroproizvodnih podjetjih. Splošno mnenje je vladalo, da so predvsem v termoelektrarnah, za manj dela dobili večja plačila. V resnici so imeli visoke osebnih dohodke takrat, kadar termoelektrarna ni obratovala.

V letu 1965 se je organizacija slovenskega elektrogospodarstva (ELES) spremenila. Iz dotedaj skupnega podjetja se je ELES razdelil na 6 samostojnih proizvodno-prenosnih podjetij in sicer na: Soške elektrarne, Savske elektrarne, Dravske elektrarne, Termoelektrarna Šoštanj, Termoelektrarna Brestanica in Termoelektrarna Trbovlje. Pri tem je seveda važen člen v elektrogospodarstvu tudi distribucija električne energije. Proizvodno-prenosna podjetja v pravem pomenu besede so samo soške, savske in dravske elektrarne, v katerih območje spada visokonapetostni prenos do razdelilnih transformatorskih postaj in ki po pogodbah prodajajo električno

energijo distribuciji ter neposredno tudi nekaterim velikim odjemalcem (železarne, Kidričevo, Ruše itd.). Termoelektrarne so izločene iz pristojnosti na visokonapetostni mreži in tudi samostojno ne morejo prodajati toka neposredno distribuciji ali veleodjemu. Zato so navezane na pogodbene odnose prodaj električne energije s tremi hidroenergetskimi podjetji (Soča, Sava, Drava), izmed katerih pa imajo edino Dravske elektrarne glede na količino proizvedene električne energije možnost, da odkupujejo električno energijo iz termocentral. Proizvodno-prenosna podjetja imajo namreč določeno najvišjo ceno, po kateri lahko prodajajo električno energijo podjetjem za distribucijo, dočim se za ceno za veleodjem (Kidričevo, Ruše itd.) lahko prosto dogovarjajo. Vse te okoliščine postavljajo na eni strani Dravske elektrarne proti ostalim proizvodno-prenosnim podjetjem v poseben položaj, iz katerega izhaja tudi njihova vodilna vloga. Na drugi strani pa so termoelektrarne v popolnoma podrejenem položaju, ker morajo sprejeti pogoje, ki jih

(Nadaljevanje na 2. strani)

Pismo Titu

Rudarji Zasavskih premogovnikov v celoti podpiramo Tvoja stališča, do reševanja aktualnih družbenih problemov, ki se porajajo pri izvajanju gospodarske in družbene reforme.

Prepričani smo, da bomo pod Tvojim vodstvom lahko odstranili in razrešili vse tisto, kar je doslej zaviralo hitrejši razvoj socialističnih odnosov in samoupravljanja v naši družbi.

V celoti Ti zaupamo in stopamo čvrsto za Teboj, prepričani, da bomo ob Tebi tudi tokrat zmagali v boju za napredek naše socialistične družbe.

Rudarji Zasavskih premogovnikov

POSLOVANJE V PRVEM TROMESEČJU

Osnovni proizvodni plan premo-ga je znašal v I. trimesečju 1968 po delovnem načrtu 450.700 ton, nako-panega pa je bilo brez učnega re- virja 473.380 ton, kar je za 5 % več od planiranega. Tudi finančno je bil celotni dohodek v osnovni dejavnosti prekoračen za 5 %, vendar so pa za skoraj 10 % višji poslovni stroški povzročili, da je bil dohodek presežen le za 0,7 %. Ker so bili tudi vskalkulirani in vplačani bruto oseb- ni dohodki višji za dobre 3 %, kar je v skladu s povečano proizvodnjo, je bil ostanek dohodka dosežen samo s slabimi 48 %. Iz tega sledi, da je v previsokih poslovnih stroških razlog za to, da ni bila dosežena planirana delitev dohodka. Po fi- nančnem planu bi morali v osnovni dejavnosti izločiti na bruto sklade 4,2 % dohodka, dosegli smo pa 2 %. Prodana je bila skoraj vsa proizve- dena količina premoga; zaloga je sicer narasla za 1000 ton, vendar se je v aprilu zopet znižala.

Obrat za specialna rudarska dela je izvajal dela na gradbiščih ZP-T separacije Trbovlje, na rudniku Id-rija in na treh gradbiščih elektrar- ne Trbovlje. Planirana vrednost, iz- kazana v $\frac{1}{4}$ letnega predvidevanja, v I. trimesečju 1968 sicer ni bila do- sežena. Temu ustrezno so bili nižji tudi poslovni stroški in osebni do- hodki, tako da je bila predvidena de- litev dohodka na osebne dohodke in bruto sklade presežena. Po finanč- nem načrtu mora obrat izločiti v

sklade 10 % dohodka, v I. trimesečju pa je znašal ta odstotek 15,7.

Obrat za proizvodnjo gradbenega materiala je imel v I. trimesečju na opekarni le pripravljalna dela. Z žganjem opčenih izdelkov je pričela opekarna v aprilu, kar je mesec dni prej kot je bilo prejšnja leta. Prodajali smo le zalogo iz lansko- letne proizvodnje. Betonarni in kam- noloma sta poslovali v redu in izka- zujeta v skupnem rezultatu poziti- ven uspeh. Obrat kot celota je bil v tem trimesečju uspešen.

Tudi avtopark ni dosegel v I. trimesečju $\frac{1}{4}$ predvidene letne vrednosti prevoznih storitev; indeks znaša 93,6 %. Vendar pa so poslov- ni stroški toliko nižji, da je planira- na delitev dohodka na osebne do- hodke in sklade presežena. Po fi- nančnem načrtu je namenjeno za bruto sklade 7,8 % dohodka, v I. trimesečju pa smo lahko izdvojili v ta namen 9,7 %.

Pri nabavi potrebnega materiala ni bilo v tem obračunskem obdobju nobenih bistvenih problemov, pač pa nam povzroča silne težave ne- pravočasno in neredno plačevanje faktur za dobavljen premog. Za ilu- stracijo navajam, da se je stanje dolžnikov povečalo od 22.033 tisoč N din začetkom leta na 36.500 tisoč N din koncem marca 1968. V aprilu je bil ta znesek nižji in je znašal dobrih 30 milijonov N din, vendar so bila skoraj vsa plačila izvedena na klirinski račun. Z zneskom na

tem računu, ki znaša 5,4 milijona N din, trenutno ne moremo razpo- lagati in ga bomo po dogovoru z banko uporabili za delno odplačilo naših kreditov za obratna sredstva. To neredno dotekanje denarja nam povzroča dodatne in nepotrebne stroške, saj moramo predvsem za izplačilo osebnih dohodkov najema- ti pri banki premostitvene kredite, od katerih moramo plačati 10 % ob- resti. Če pa teh premostitvenih kre- ditov ne moremo pravočasno vrniti, se pa obrestna mera poveča za za- mujene dni vračila še za nadaljnjih 10 %. Glede na to tudi naše podjet- je ne more pravočasno plačevati svojih obveznosti do dobaviteljev materiala. Največja postavka nepo- ravnanih faktur se nanaša za do- bavljen jamski les. Za obratna sred- stva uporabljamo poleg nenormalno visokih bančnih kreditov še preko 9 milijonov N din amortizacije, tako da nam slabo plačevanje faktur za premog povzroča dodatne težave še v financiranju investicijske gradnje in to predvsem pri izvajanju sana- cijskega programa.

V navedenih štirih proizvodnih dejavnostih smo dosegli v I. trime- sečju 1968 v primerjavi s četrtlet- nim planom naslednji rezultat. Re- zultat, izkazan po plačani realizaci-

(Nadaljevanje na 3. strani)

Problematika združevanja podjetij za proizvodnjo in distribucijo elek. energije ter premogovnikov

(Nadaljevanje s 1 strani)

daje kupec električne energije, v tem primeru Dravske elektrarne.

Takšno stanje vsekakor ni v ko-rist dobrim odnosom, kakor tudi ne zahtevam po dobrem gospodarjenju. Med šestimi podjetji za proizvodnjo električne energije obstojajo na- sprotni, ki izvirajo iz precejšnje razlike v osebnih dohodkih, iz raz- ličnih stališč do nadaljnega razvoja proizvodnih kapacitet in ne nazad- nje tudi zaradi konkurenčnosti v ce- nah električne energije. Ker takšno stanje ni v korist nadaljnjemu raz- voju elektrogospodarstva oziroma energetike Slovenije, se del članov kolektivov teh podjetij pa tudi iz- ven njih, trudi in zavzema za usta- novitev enotnega elektrogospodar- skega podjetja Slovenije, ki bi lahko mnogo bolj kot doslej stabiliziralo stanje v teh podjetjih in ustvarilo tudi objektivnejša merila za ugotav- ljanje uspehov gospodarjenja pa tu- di za njegov nadaljnji razvoj.

Marsikdo se bo vprašal, kaj ima s tem opraviti premogovništvo. Na prvi pogled res izgleda, da zelo ma- lo. Toda, če se zamislimo nad našo perspektivo, po kateri bi oddajali v termoelektrarne cca 60 do 70 % na- še proizvodnje (sedaj oddajamo 30 do 35 %), potem postane stvar po- polnoma drugačna. Ob tolikšnih ko- ličinah dobavljenega premoga v termocentrale moramo biti življenjs- ko zainteresirani, kako elektrogos- podarstvo Slovenije gospodar, kak- šna je smer razvoja, kako se obrav- nava premogovništvo, itd. To pa lahko dosežemo samo, če bomo v takšno podjetje vključeni tudi mi, pri čemer bo mnogo lažje regulirati potrebne odnose. Če torej obstojajo argumenti za vključitev v enotno elektrogospodarsko podjetje Slove- nije, obstojajo ti argumenti v mnogo večji meri za integracijo med ter- moelektrarno Trbovlje, in našim podjetjem.

Ivančič Albert, dipl. inž. rud.

Rudarska zastava

V vetru vihra naša zastava,
črna zelena in z zlatom je tkana.
Barva zelena: trate, livade,
črna, prečna: rovi in jame.

Tkanje zlato je moč,
ki veže dan in noč,
ki veže dan in noč v življenje,
veže dan in veže noč v življenje.

Dvoje črnih kladiv
udarja takt življenja,
piše zgodovino knapov in trpljenja,
temo v novo luč spreminja,
v sonce, svobodno in večno.

Dvoje je črnih kladiv
in rudarski Srečno!

Jože Skrinar

Pripomba: tovariš Jože Skrinar, obratovodja elektrostrojnega obrata ZP-T, je nalašč za letošnji Dan ru- darjev zložil pesem »Rudarska za- stava« in jo je tudi uglasbil. Pesem bo prvič izvajana na proslavi dneva rudarjev 1. 7. 1968, ko jo bodo za- peli združeni moški pevski zbori, s sodelovanjem godbe.

VZROKI ZMANJŠANJA PROIZVODNJE PREMOGA

V mesecu marcu in aprilu t. l. je prišlo do znižanja proizvodnje v primerjavi s prvima dvema mesecema letošnjega leta. Padec proizvodnje po količini je nekoliko večji kot povprečni na delovni dan, ker smo zmanjšali število delovnih dni. Povprečna dnevna proizvodnja je znašala januarja 6400 ton, v februarju 6500 ton, v marcu 6100 ton in v aprilu 5800 ton.

Proizvodnjo smo v prvih mesecih t. l. močno pospeševali, saj je bilo

tudi zelo veliko povpraševanje po premogu, ki pa je že koncem meseca februarja močno upadlo. Tako smo v marcu ustavili vsako proizvodnjo ob dela prostih dneh, kakor tudi dobave kotlovnega premoga.

Proizvodnja se je gibala nekoliko pod letnim planom proizvodnje in je bila v marcu pod planom za 5 % in v aprilu za 4,5 %. Za tako gibanje proizvodnje je več vzrokov. Ene so povzročile naše notranje težave v proizvodnji, druge pa zuna-

nji faktorji. Na splošno, najbolj stalno proizvodnjo je imel Hrastnik, čeprav je tudi pri njemu prišlo do nižje proizvodnje kot v prvih dveh mesecih. V Hrastniku je nastopilo normalno nihanje proizvodnje ob prehodu iz etaže na etažo, odnosno ob prehodu iz obdobja proizvodnje, ko so v glavnem vsa čela v polni proizvodnji, na obdobje, ko je proizvodnja kombinirana iz priprave, normalnih čel in čel v zaključku. Proizvodnja v mesecu maju kaže ponoven dvig in bo ostala na tej višini do pričetka remonta jaška Hrastnik. Z deli bodo pričeli v drugi polovici t. l.

V rudniku Trbovlje je prišlo do precejšnjega znižanja proizvodnje. Glavni vzrok je pomanjkanje možnosti za večje dobave kotlovnega premoga. Poleg tega pa so v mesecu marcu izgubili eno čelo na premogu, kar je še poslabšalo situacijo. Tudi kvaliteta premoga v polju Plesko se je tako poslabšala, da so morali ustaviti odkopavanje že odprte etaže. Zaradi zmanjšane odjema premoga smo zaosttrili pogoje pri kvaliteti in so morali zato usmeriti ves premog iz Vode polja v drobilnico kotlovnega premoga. To vse je seveda povzročilo precejšnje zmanjšanje proizvodnje. K temu so se pridružile stalne okvare na kotlu »Pauker« v termoelektrarni Trbovlje (ki edini kuri kotlovni premog) v mesecu marcu, kar je povzročilo večkratne prekinitve dobave. Okvare so pozneje postale tako pogoste, da so z remontom kotla pričeli že v mesecu aprilu in še vedno ne obratujejo.

Na rudniku Zagorje je prišlo do večjega padca proizvodnje v mesecu aprilu, ko je dnevni povpreček proizvodnje padel pod 2000 ton. Vzrokov za to je več. Glavne težave so nastale v jami Kotredež. Med ostalim je bilo potrebno ustaviti delo na dveh deloviščih zaradi ogrevanja. Do tega je prišlo zaradi prepihovanja s površine. Sedaj pospešeno prekrivajo površino z jalovino, da bi preprečili prehod zraka. V jami Kotredež so tudi nastopile občasne težave v proizvodnji zaradi dolgih transportnih poti in pritiskov.

Težave so začasno premostili in je že prišlo do izboljšanja v mesecu maju. Trajnejše izboljšanje bo nastopilo čez približno tri mesece, ko bo pripravljena nova zveza med 2. in 4. obzorjem, ki bo razbremenila sedanje transportne poti. Na obratu Kisovec je prihajalo do občasnih nihanj iz približno istih vzrokov kot v Hrastniku.

Obe separaciji in glavni prevoz sta obratovali zadovoljivo, tako da zaradi njih ni prišlo do izgube proizvodnje.

Poslovanje v prvem tromesečju

(Nadaljevanje z 2. strani)

ji, je veliko nižji od rezultata po fakturirani realizaciji z ozirom na že

omejene razloge. Zneski so izkazani v tisočih N din z eno decimalno.

Elementi	Planirano	Doseženo		% doseganja	
		po izdanih fakturah	po plačanih fakturah	3 : 2	4 : 2
Celotni dohodek	42,186,7	43,400,9	28,611,8	102,8	67,8
Poslovni stroški	19,764,2	21,056,8	14,075,5	106,5	71,2
Dohodek	22,422,5	22,344,1	14,536,3	99,6	64,8
Osební dohodek	21,422,9	21,717,8	14,335,7	101,3	66,9
Ostaneč	999,6	626,3	200,6	62,6	20,1
Delitev v %:					
— OD	95,5	97,1	98,6	—	—
— Ostaneč	4,5	2,9	1,4	—	—

Druge, kakor jih imenujemo, ne-proizvodne dejavnosti, t. j. rudarski šolski center, samski domovi, menze, s svojimi dohodki izhajajo. Negativni rezultat je izkazan trenutno le pri počitniških domovih, kar je razumljivo z ozirom na to, ker z letovanjem še niso pričeli. V I. trimesečju so nastali poleg neizogibnih režijskih stroškov, še izdatki za večja popravila in urejevanje domov za pričetek sezone.

Vse neproizvodne dejavnosti skupaj so dosegle v I. trimesečju 1968 naslednji rezultat:

Elementi	Po izdanih fakturah	po plačani realizaciji
Celotni dohodek	1,796,6	1,755,0
Poslovni stroški	1,149,5	1,131,0
Dohodek	647,1	624,0
Osební dohodki	516,1	481,3
Ostaneč	131,0	142,7
Delitev v %:		
— OD	79,8	77,1
— Ostaneč	20,2	22,9

Za te dejavnosti nismo sestavili posebnega finančnega načrta. Važno je, da pokrijejo svoje izdatke z dohodki.

Naše podjetje je doseglo v I. trimesečju 1968 z vsemi dejavnostmi,

proizvodnimi in neproizvodnimi, naslednji poslovni rezultat:

Elementi	Po izdanih fakturah	Po plačani realizaciji
Celotni dohodek	45,197,5	30,366,8
Poslovni stroški	22,206,3	15,206,5
Dohodek	22,991,2	15,160,3
Osební dohodki	22,233,9	14,817,0
Ostaneč	757,3	343,3
Delitev v %:		
— OD	96,7	97,7
— Ostaneč	3,3	2,3

Iz prikazane primerjave doseganja in delitve dohodka po izdanih fakturah in po plačani realizaciji je lepo razvidno, kako nepravčasno poravnavanje faktur negativno vpliva razen na zvišanje proizvodnih stroškov še na nizko doseganje dohodka in to predvsem za sklade. Po sedanjem načinu delitve dohodka razpolagamo namreč le s tistim delom dohodka, ki je bil dosežen na podlagi plačanih faktur.

V upravi podjetja je bila pojačana izterjevalna služba, vendar bistvenih rezultatov ne beležimo, ker so glavni dolžniki elektrarne in železarne.

Turnšek Roman

(Nadaljevanje na 5. strani)

Pomen gradnje Termoelektrarne Trbovlje II za nas

Letos bo spuščena v pogon velik energetski objekt Termoelektrarna Trbovlje II. Ta objekt bo vsekakor velikega pomena za Zasavske premogovnike. Termoelektrarna Trbovlje II se po svoji moči in ekonomičnosti bistveno razlikuje od dose- danje termoelektrarne.

Termoelektrarna Trbovlje I. je bila zgrajena in spuščena v pogon leta 1915 ter je bila povečana v letu 1956. Naprave so ob razvoju in modernizaciji opreme ter tehnološkega procesa v termoelektrarnah že zelo zastarele in ne morejo nuditi poceni električne energije, kar je danes za možnosti oddajanja električne energije bistvenega pomena. Instalirana moč te termoelektrarne znaša 56.000 kW (56 MW — megav- atov). Specifična poraba znaša 4.800 Kcal na kWh, kar daje porabo približno 1.6 kg premoga na kWh. Tak- šna poraba toplotne energije, ki je v premogu, postavlja to elektrarno v vrsto zelo neekonomičnih elek- traren, tako v Sloveniji kot tudi v Jugoslaviji. Tolikšna poraba tudi po- meni, da mora rudnik dobavljati mnogo več premoga za potrebe pro- izvodnje električne energije kot bi ga bilo treba dajati za modernejšo in ekonomičnejšo termoelektrarno enake moči. Iz tega razloga obstoje- ča termoelektrarna obratuje le zara- di nujnosti pokrivanja primanjklja- ja energije ter stroji ali pa minimal- no obratuje v primeru ugodnejših razmer pri hidroelektrarnah. Takšen način obratovanja še podraži ceno proizvedene kWh, ki je že visoka zaradi zastarelih in neekonomičnih kotlovnih naprav. Kljub temu pa znaša odzeme premoga za staro ozi- roma obstoječo termoelektrarno o- koli 400.000 ton letno, elektrarna pa s temi kapacitetami proizvede 250 - 300 milijonov kWh električne ener- gije letno.

Odločitev za postavitev nove ter- moelektrarne v Trbovljah z močjo 125.000 kWh (125 MW — megav- atov) je izhajala iz ugotovitve, da obsto- jajo predvsem na rudniku Trbovlje precejšnje zaloge nižjekaloričnega premoga, ki bi se dale ob zelo niz- kih proizvodnih stroških pokuriti v novi termoelektrarni. Pri nadalj- njem razvijanju odnosov v energe- tiki moramo predvidevati vse manjši odvzem premoga s strani industrije in široke potrošnje in mnogo večji odvzem za proizvodnjo električne energije. Poleg že navedenega je lo- kacija nove termoelektrarne v Tr- bovljah zelo ugodna, ker je razme- roma blizu najmočnejšega potrošne- ga centra — Ljubljana in Gorenjske.

Vse okoliščine: lokacija z ozirom na potrošnjo električne energije, za- dostne zaloge premoga, oskrba z vo- do, ugodne transportne možnosti za premog in lokacija dobavitelja pre- moga, so bile zadosten argument za izbiro lokacije v Trbovljah. Naše

podjetje se je z ozirom na takšno od- ločitev obvezalo, da bo oskrbovalo novo termoelektrarno z zadostnimi količinami premoga.

Nova termoelektrarna bo lahko pri 6000 obratovalnih urah na leto proizvedla okoli 660 milijonov kWh letno. Pri takšni proizvodnji bo pred- vidoma potrošila cca 580 — 600.000 ton premoga, kar daje specifično po- rabo manj kot 1 kg premoga za kWh, oziroma v povprečju okoli 2400 kcal za kWh. To seveda omogoča, da bodo stroški za premog za proizvodnjo e- lektrične energije padli za 50 %, kar je bistvenega pomena za to, da je elektrarna v okviru celotnega elek- trosistema Slovenije s svojimi stro- ški proizvodnje na kWh mnogo bolj sprejemljiva za večje in pogostejše obratovanje, kot je to primer z ob- stoječo termoelektrarno. Pri tem je seveda upoštevana najboljša možna proizvodnja, t. j. 6000 ur letno. Če bi se število obratovalnih ur zmanj- šalo, bi se seveda istočasno zmanj- šala rentabilnost proizvodnje elek- trične energije, narasli bi stroški na kWh in tudi rudnik bi dobavljal po-

temtakem termoelektrarni manjše količine premoga.

Obstoječa termoelektrarna 56 MW bo verjetno v bodoče malo obrato- vala in bo služila le za premagovanje perečih obdobij v preskrbi z električ- no energijo. Zato skoraj ne moremo računati, da bi za potrebe stare ter- moelektrarne dobavljali več kot 150 — 200.000 ton porabe letno, vendar še to le tedaj, če bodo vodni pretoki v hidroelektrarnah slabi.

Iz vsega naštetega sledi, da je in mora biti naša orientacija usmerje- na na pretvarjanje premoga v elek- trično in toplotno energijo. Na vsak način bodo morala biti tudi naša pri- zadevanja usmerjena v nadomestitev obstoječe 56 MW elektrarne z novo močnejšo in ekonomičnejšo. Le ma- njši del premoga bomo v prihodnosti dobavljali za potrebe ostalih gospo- darskih organizacij in široke potroš- nje. Iz teh razlogov je tudi razumljivo naše stališče, da želimo doseči s termoelektrarno drugačno, t. j. tes- nejšo povezanost in odnose, kakor jih imamo, sedaj.

Ivančič Albert, dipl. inž. rud.

Prireditve ob Dnevu rudarjev

Rudniški odbor sindikata rudar- jev pri Zasavskih premogovnikih je pripravil program športnih tekmo- vanj ob letošnjem dnevu rudarjev. Skupine iz posameznih delovnih enot bodo tekmoval v nogometu, kegljanju, šahu in streljanju. Raz- pored tekmovanj iz posameznih di- sciplinah je naslednji:

a) nogomet:
19. 6. 1968 ob 17. uri v Hrastniku
tekmujeta ekipi Hrastnik : Tr- bovlje

22. 6. 1968 ob 17. uri v Zagorju
tekmujeta ekipi Zagorje : Hrast- nik

25. 6. 1968 ob 17. uri v Trbovljah
tekmujeta ekipi Trbovlje : Za- gorje

b) kegljanje:
15. 6. 1968 ob 16. uri na kegljišču
ŠD Rudar — Trbovlje tekmujejo
ekipe:
Trbovlje I : Hrastnik I
Zagorje I : Hrastnik II
Zagorje II : Trbovlje II

c) streljanje:
8. 6. 1968 ob 16. uri na strelišču
Alojza Hohkrauta v Trbovljah

č) šah:
20. 6. 1968 ob 16. uri v prostorih
ŠD Rudar — Trbovlje

Rudarsko tekmovanje bo v Hrast- niku dne 29. 6. 1968 ob 16.30 uri

pred upravnim poslopjem rudnika Hrastnik. Udeležile se ga bodo tek- movalne ekipe rudnikov Hrastnik, Trbovlje in Zagorje. Tekmovanje bo obsegalo:

- postavljanje ločnega podporja
- montaža transporterja EVT-60
- reševalna akcija, izdelava zadelke
- delo sanitetne ekipe, obveza in prenos ranjenca
- tekmovanje rudniških gasilskih ekip.

V ponedeljek, 1. julija t. l. bo ob 19. uri v gledališki dvorani delav- skega doma v Zagorju proslava dne- va rudarjev za celotno podjetje. Program proslave je naslednji:

- a) — slavnostni govor predsednika osrednjega delavskega sveta ZP-T
- razdelitev ročnih ur kot na- grada za 35-letno delo pri podjetju
 - podelitev pokalov za dosežene uspehe na športnih tekmova- njih pred dnevom rudarjev
 - razdelitev nagrad za najbolj- še šolske naloge, ki so jih na- pisali učenci osnovnih šol iz Hrastnika, Trbovelj in Zagor- ja

- b) koncertni spored obsega:
- J. Scheu — Vzburjen duhov
 - Moški pevski zbor »Loški glas« iz Zagorja
 - E. Adamič — Rudarska
 - Moški pevski zbor Svoboda I — Hrastnik
 - Z. Prelovec — Slava delu
 - (Nadaljevanje na 5. strani)

Atmosferske razelektritve in nevarnost ljudi v podzemskih prostorih rudnikov

Ta članek ima namen opozoriti na povezanost atmosferske razelektritve z nevarnostjo za ljudi v jami in v času, ko so v teku priprave za električno razstreljevanje na odkopu. Ta nevarnost se pojavlja od časa, potem ko so pričeli uporabljati elektrčne vžigalnike za eksploziv. Doslej je znanih že več primerov samovžiga eksploziva v jamskih prostorih, samodejne eksplozije so se pojavljale predvsem pri gradnjah predorov, medtem ko jih je bilo v podzemskih prostorih rudnikov precej manj. Do teh primerov lahko pride samo v takih jamah, kjer so jamski prostori povezani neposredno s horizontalnimi rovi ali pa vpadniki, v katerih ni kovinskih delov, razporejenih slično kot pri navpičnih zvoznih jaskih ali pa v ventilacijskih jaskih, ki so obloženi s kovinskimi ploščami in končno se zaprti s samimi ventilatorjem. Da bi se izognili še tem, sicer redkim, nekontroliranim vžigom eksploziva v jami, predpisujejo 116, 149 in 169 člani pravilnika o razstreljevanju in člen 4. 14. 9. Tehničnih predpisov za elektro naprave v rudnikih s podzemeljsko eksploatacijo, kako je treba ravnati z razstrelilnimi sredstvi, če se bliža nevihta ali če lahko pričakujemo atmosferske razelektritve.

Da nam bo pojav samodejne eksplozije jasnejši, si ponazorimo nesrečo, ki je pred leti nastala v Istrskem rudniku Pičan. Zunanji prostor tega rudnika je bil povezan z enim od odkopov, kjer sta bila zaposlena na napredovanju proge dva rudarja, z dvema vpadnikoma in progo. Celotna dolžina od vhoda v jamo do odkopa je znašala cca 900 m. V nočni izmeni so na delovišču izvrtali luknje za odstrelitev nabojev po predpisani shemi. Najprej je bil razstreljen zalom, nato pa so pričeli z navezovanjem druge vrste nabojev za odstrel okrog zaloma. Navezovanje se ni bilo končano, ko je prišlo do samovžiga enega od že navezanih nabojev, kar je povzročilo poškodbo obeh delavcev. Pri kasnejšem zaslišanju prič so ugotovili, da je prišlo do samovžiga v istem trenutku, ko so opazili iskrenje v jami, kar pa se tudi časovno ujema s trenutkom, ko je udarila strela v bližino vhoda v jamo (vpadnik). Skupina delavcev, ki se je v času eksplozije nahajala v progi iznad odkopa, na katerem je prišlo do eksplozije, je namreč opazila iskrenje med jamskimi vozčki in to na zgornjih robovih zabojev, ki so bili cca 10 cm oddaljeni. To jih je tembolj začudilo, ker v tej porgi ni bilo nobene električne instalacije, niti kablovodov. Istočasno, ko je skupina opazila iskrenje pa je zaslišala zamolki udar, ki bi bil lahko vzrok eksplozije na odkopu ali pa udara strele pred vhomom v jamo.

Vse to kaže, da je v jami prišlo do nastanka električnega polja, ki je povzročil samovžig enega od nabojev na odkopu. Do pojava električnega polja na odkopu pa je lahko prišlo samo z elektromagnetnim prenosom energije izpred vhoda v jamo, kjer je bilo atmosfersko razelektrjenje. V tem primeru so jamske komunikacije imele funkcijo valovoda za določeno območje spektra frekvence atmosferskega praznjenja. Seveda je imela elektromagnetna energija na poti od ustja rova oziroma vpadnika pa do mesta eksplozije precej izgub (dušenje elektromagnetnega valovanja), vendar pa še ne v tolikšni meri, da ne bi zmoglo na odkopu inducirati napetost, ki je pognala tok skozi tokokrog vžigalnika. Tu pa nastaja vprašanje, kaj je tvorilo tokokrog vžigalnika, skozi katerega je stekel električni tok, povzročen z indukcijo elektromagnetnega valovanja? Možne so tri variante in sicer: 1. da je bil sklenjen tokokrog samo tistega vžigalnika, pri katerem je prišlo do vžiga, to se pravi, preko kopa-

ča, ki je navezoval (en konec tokovodnika je imel v roki) in preko zemlje na drugi tokovodnik vžigalnika, ki je imel stik z zemljo;

2. da je bil, podobno kot zgoraj, sklenjen tokokrog vseh devetih vžigalnikov, ki so bili vezani v zaporednem stiku in da se je v tokokrogu inducirala tolikšna napetost, da je pognala preko vžigalnikov vrednost električnega toka, ki je bila manjša kot 1 A, vendar z ozirom na nenormalno karakteristiko usodnega vžigalnika dovolj velika, da ga je aktivirala;
3. da je bil tokokrog sklenjen tako kot pri zgornji varianti, vendar s to razliko, da je bil v tokokrog vključen še kopač, ki je tisti trenutek navezoval vžigalnik in s tem predstavljal neke vrste anteno. Tudi v tem primeru bi morala biti vrednost toka manjša kot 1 A.

Znano je namreč, da so med nabavljenimi trenutnimi vžigalniki tudi taki, pri katerih je za njihovo aktiviranje že zadosten impulz toka, ki je precej pod vrednostjo enega ampera. Pri preizkusu vžigalnikov pošiljke, iz katere je bil tudi vžigalnik zgoraj opisanega primera, je prišlo od cca 250 vžigalnikov pri dveh do aktiviranja že pri tokovnem impulzu 0,2 A.

Iz tega vsega lahko sklepamo, da je v primeru rudnika Pičan elektromagnetna energija, ki se je sprostila pri atmosferskem razelektrjenju (strelji) pred vhomom v jamo, aktivirala trenutni vžigalnik in je pri tem prišlo do eksplozije nabojev in poškodbe obeh delavcev na odkopu, ki je bil cca 900 m oddaljen od ustja jame.

Da pa se tudi pri delih v našem podjetju ne bo pripetila podobna nesreča zaradi eventualnega udara strele, je umestno opozoriti na naslednje ugotovitve:

1. prenos elektromagnetne energije po

jamskih komunikacijah je mogoč in sicer po sistemu valovoda;

2. elektromagnetna polja se pojavljajo na deloviščih le v takih jamah, kjer so jamski prostori povezani neposredno z zunanjim prostorom, v katerem je prišlo do atmosferskega razelektrjenja, odnosno do udara strele v neposredno bližino vhoda v jamo;
3. pri jamskih prostorih, ki so povezani z zunanjim prostorom s komunikacijami z obloženimi kovinskimi predmeti, kot so izvozni in ventilacijski jaski, ne pride do pojava elektromagnetne energije in s tem v zvezi tudi ne do samovžigov nabojev;
4. v jamskih prostorih, ki so neposredno povezani z zunanjim prostorom, se mora v času, ko se pripravlja nevihta in kasnejša razelektritev, prepovedati delo z vžigalniki in razstrelivom ali pa postaviti ustrezne kovinske zapreke, ki bodo absorbirale elektromagnetno energijo in s tem preprečile širjenje energije v podzemeljskih komunikacijah;
5. če se že mora manipulirati z eksplozivom v času, ki je nevaren za samovžig, je teba obvezno v podzemni prostor vgraditi zapreke z namestitvijo kovinskih vrat ali pa kovinskih rešetk, ki bodo absorbirale eventualno elektromagnetno energijo, izvirajočo iz zunanjega prostora;
6. pri ventilacijskih jaskih je potrebno paziti na to, da so zaprti oziroma obloženi s kovinskimi deli, kar je sicer normalna izvedba ventilacijskih postaj. Seveda pa se v primerih začasnega oziroma provizoričnega izvedbe ventilacije temu ne posveča dovolj pozornosti. Zato bi lahko prišlo do uhanja elektromagnetne energije v podzemeljske prostore.

(Povzeto iz revije »Sigurnost u rudnicama«).

Erman Silvin, inž. el.

Prireditve ob Dnevu rudarjev

(Nadaljevanje s 4. strani)

Moški pevski zbor »Zarja« — Trbovlje

— I. Zajc — Slava delavstvu
Moški pevski zbor Svoboda I.
— Hrastnik

— Blohner — Delavski pozdrav
Moški pevski zbor »Loški glas« iz Zagorja

— A. Srebotnjak — Kolona
Moški pevski zbor »Zarja« — Trbovlje

— J. Skrinar — Rudarska zastava
Združeni pevski zbori

Med posameznimi točkami bodo recitacije.

Vse člane delovne skupnosti ZP-T vabimo, da se udeleže vseh prireditev v kar največjem številu in s tem dajo povdarek pripadnosti rudarskemu stanu.

VZROKI ZMANJŠANE PROIZVODNJE PREMOGA

(Nadaljevanje s 3. strani)

Bilo pa je nekaj večjih okvar na transportnih napravah in prenehanja obratovanja zaradi pomanjkanja električne energije. To so posebej občutili v Zagorju, kjer so bili prisiljeni ustavljati proizvodnjo, zaradi prenizke napetosti v omrežju.

V naslednjih mesecih predvidevamo proizvodnjo med 6000 in 6100 ton na dan, pri čemer upoštevamo povečano proizvodnjo rudnika Trbovlje in zmanjšano proizvodnjo rudnika Hrastnik zaradi remonta jaska Hrastnik.

Hočevar Branko, dipl. inž. rud.

Intervju z Emilom Kohnnetom

Po poteku dveletne mandatne dobe skupščine kolektiva, je član uredništva našega glasila naprosil tovariša Emila Kohneta, dipl. inž. rud., predsednika skupščine kolektiva v mandatni dobi 1966/68 za krajši razgovor. Tovariš Kohn je na stavljena vprašanja odgovoril takole:

Vprašanje: Kako ocenjujete delo skupščine kolektiva v vaši mandatni dobi?

Odgovor: Če sodim po stanju podjetja, v kakršnem smo ga uspeli obdržati v letih 1966/68 s posebnimi ozirom na vse močnejše vplive, ki so posledica splošne reforme, moramo delo skupščine kolektiva in vodstva podjetja oceniti pozitivno. Prepričan pa sem, da to delo kolektiv ocenjuje drugače. Negativni zunanji vplivi so bili namreč tako močni, da so zasenčili vidne uspehe gospodarjenja v podjetju in s tem zmanjševali tudi učinek, ki bi se sicer moral pokazati v ustreznem porastu osebnih dohodkov.

Vprašanje: Je funkcija predsednika skupščine kolektiva od vas zahtevala velikih naporov?

Odgovor: Ne! Večino problemov smo že pred zasedanji skupščine kolektiva podrobneje obravnavali na sejah upravnega odbora.

Vprašanje: Kako gledate na razvoj samoupravljanja?

Odgovor: danes, po preteku osemnajstih let samoupravljanja, posebno občutno pa v času reforme, ko na podjetje vplivajo vse bolj tudi zunanji vplivi našega gospodarstva, se stopnjuje tudi potreba po novih oblikah samoupravljanja. Vse večji poudarek, ki se daje podjetju, namrekuje tudi večje odgovornosti (in to je pojav v vsej državi). Ta naj bi po različnih mnenjih obvezovala različne samoupravne organe in vodstva podjetij. Kolektivna odgovornost ni več v skladu z današnjo stopnjo gospodarjenja, ker je preširoka in pretoga. Vsebuje le posledice, ki jih dobro občutimo, nima pa vseh ostalih elementov, ki odgovornosti dajejo pravo obliko in poudarek.

Vprašanje: Najaktualnejše naloge skupščine kolektiva v pretekli mandatni dobi?

Odgovor: V prvi polovici mandatne dobe je bila najaktualnejša tema razprav urejevanja proizvodnih procesov, kar je obsegal akcijski in sanacijski program podjetja; v drugi polovici pa reorganizacija podjetja in pripojitev rudnika Zagorje k rudniku Trbovlje-Hrastnik.

Vprašanje: Kakšni so bili odnosi med samoupravnimi organi, vodstvom podjetja in strokovnimi službami?

Odgovor: Po rezultatih sodeč lahko sklepamo, da je bila funkcionalna povezava poslovanja samo-

upravnih organov in vodstva podjetja zelo dobra. To moramo poudariti za obe smeri — za pripravo in izvršilno.

Vprašanje: Kakšne naloge stojijo pred skupščino kolektiva v zvezi z utrjevanjem naše gospodarske sposobnosti v uresničevanju reforme?

Odgovor: Na to vprašanje ne morem dati posebnega odgovora le za naš najvišji samoupravni organ. Smo namreč del popolnoma nove družbe s socialističnim načinom gospodarjenja, ki s samoupravljanjem ne more doseči trajen in popoln učinek, če je ozko in sebično zaprt v svoje podjetje. Kolektivi bodo morali pri današnjem tempu razvoja našega gospodarstva pričeti utrjevati tudi tiste elemente v gospodarstvu, ki jih polagoma opušča država. Naš kolektiv in vodstvo je že zavzelo tako smer in z razumevanjem pristopilo k uresničevanju širših ukrepov. Za primer služi pripojitev rudnika Zagorje. Kako pa nekateri drugi kolektivi ozirom avdstva gledajo predvsem na svoj ozek interes, lahko vidimo iz »aktualnih tem«, ki jih posreduje televizija.

V podjetju samem bodo samoupravni organi morali rešiti predvsem naloge za prehod na 42 urni

delovni teden, kar je pa pogojeno predvsem z večjo produktivnostjo. Pod pojmom produktivnost pa ne smemo razumeti le večanje fizičnega obsega proizvodnje, saj je ta odvisna od povpraševanja na tržišču, ampak v čim rentabilnejšem pridobivanju premoga pri čim nižjih proizvodnih stroških. S tem bomo poleg glavnih nalog, rešili tudi vprašanje boljšega plasmata premoga in hkrati tudi utrdili naš obstoj.

Vprašanje: Kako ocenjujete delo upravnega odbora v dveletni dobi vašega predsedovanja v skupščini kolektiva?

Odgovor: Upravni odbor je za svoje delo porabil več časa kot skupščina kolektiva. To se je tudi odrazilo v skrbno pripravljeni predlogih in obrazložitvah, ki so omogočale hitrejšo in kvalitetnejšo poslovanje skupščine kolektiva.

Vprašanje: Kako bi bilo možno delo samoupravnih organov racionalizirati?

Odgovor: Menim, da bi podaljšanje mandatne dobe vsaj na 4 leta in pri večjih kompetencah delavskih svetov delovnih enot ter upravnega odbora dosegli hitrejšo in popolnejše reševanje vseh notranjih zadev.

Modernizacija cest v Zasavju

Zasavje je znano naši javnosti kot revolucionarno središče nekdanjih borcev za enakopravnost delavskega razreda, kot rudarsko — industrijsko središče ter kot območje v Sloveniji, ki dejansko nima izhoda v svet. Razvoj gospodarstva postavlja iz leta v leto vse močnejše in upravičene zahteve po dokončnem urejanju takoiimenovanega cestnega vprašanja Zasavja. Posamezne delovne organizacije in sploh zasavsko gospodarstvo, je predvsem v zadnjem obdobju občutilo, kaj lahko povzročijo slabe cestne zveze z ostalimi gospodarskimi območji in trgov.

Znano je, da so zasavske občinske skupščine ter gospodarske organizacije v minulih dveh-treh letih prispevale nad milijardo S din lastnih sredstev za ureditev posameznih cestnih odsekov v Zasavju. S tem pa je bil na eni strani rešen le delček splošnega problema, po drugi strani pa se je potencial problem nepovezanosti Zasavja z ostalimi kraji. Zasavsko gospodarstvo terja jasen odgovor na vprašanje — kdaj bo Zasavje dobilo svoje cestne zveze in povezanost z ostalim svetom? Odgovor na to vprašanje pa je dokaj težak, saj se zasavski dejavniki zavzemajo za eno, posebna republiška komisija pa za drugo rešitev tega vprašanja in problema.

Predstavniki iz Zasavja so postavili odločno zahtevo, naj se za letos razpoložljiva sredstva za nadaljevanje gradnje zasavske ceste Zagorje-Ljubljana,

preusmerijo za ureditev obstoječih cest proti Trojanam in od Cerdenca do Smarjete pri Rimskih Toplicah. Zahteva je toliko tehtnejša, ker bi s tem odprli pot za težji tovarni promet na ljubljansko območje in naprej proti morju in Gorenjski po trojanski cesti ter proti jugu in Stajerski po cesti Hrastnik-Smarjeta in naprej po asfaltiranem cestišču proti Mariboru in proti jugu države. Ta zahteva pa je še toliko realnejša, saj je znano, da srednjeročni načrt cestnega sklada Slovenije ne predvideva dokončno ureditev zasavske ceste do leta 1971. Posamezni odseki na tej cesti pa bi bili urejeni le za osebni promet.

Republiška komisija je v svojem predlogu zajela tudi sredstva, ki naj bi jih vložili v to cestno zvezo do leta 1970. Tako bi dosegli znesek okrog milijarde dvesto milijonov S din. Polovica teh sredstev bi bila porabljena še letos za nadaljevanje del proti Litiji, medtem ko v predlogu ni zajeta zahteva po gradnji mostu čez Savo pri Kresnicah. Preostala sredstva pa naj bi porabili za ureditev 400 m ceste pri Kisovcu ter za modernizacijo ceste Dol-Smarjeta. Če bi bil ta predlog osvojen, je vprašanje koliko sredstev bi ostalo po ureditvi ceste proti Litiji za ostala predlagana dela. To pa tudi pomeni, da rakova-rana zasavskega cestnega omrežja, t. j. trojanski klanec ne bi bil usposobljen za težji promet.

(Nadaljevanje na 7. strani)

Problematika rudarjenja na rudniku Zagorje

Na rudniku Zagorje sta dva jamska obrata: Kisovec in Kotredež, ki eksploativrata premog. Na zahodnem delu premogovnega nahajališča rudnika Zagorje je lociran obrat Kisovec, medtem ko obrat Kotredež pridobiva premog iz vzhodnega dela nahajališča. Dosedanje geološke raziskave niso potrdile neprekinjene povezanosti premogovega sloja med obema obratoma. Iz tega razloga niso bile izdelane jamske proge, ki bi povezovali oba jamska obrata, temveč povzeta oba jamska obrata vsak svojo celoto.

Pridobivanje premoga na rudniku Zagorje je pogojeno z neugodnimi montangeološkimi pogoji premogovega slojišča, ki je razvito v obliki kadunje, katere generalna smer je vzhod — zahod. Na obratu Kisovec pridobivajo premog iz južnega krila omenjene kadunje, kjer je slojišče razvito zelo neenakomerno, saj niha debelina sloja od 8 do 70 m na dolžini 100 m. Pad sloja je bil do globine 3. obzorja, t. l. 180, precej enakomeren in je znašal 55° — 60°, medtem ko se med 3. in 4. obzorjem tudi ta na nekaterih mestih precej spreminja. Talne plasti premogovega sloja tvorijo na obratu Kisovec gline, imenovane tudi bela talnina, od 3. obzorja navzdol proti 4. in naprej proti 5. obzorju pa leži vedno večji del premoga neposredno na vodonosnem triadnem dolomitu. Zaradi nevarnosti vodnih vdorov je potrebno na takih območjih pritisk vodnega stebra zmanjšati. Normalno znaša pritisk vode pri odpiralnih delih v začetni fazi cca 7 atmosfer. Da se zmanjša pritisk vode na 0,3 atmosfere je potrebno po dosedanjih izkušnjah izdelati cca 200 m drenažnih prog ali pa z 15 — 20 vrtnami in krajšo progo vodo odstraniti iz neposredne bližine premogovega sloja z natega. Te številke seveda ne veljajo kot pravilo za drenažna dela vnaprej, ker so vsa ta dela odvisna od vodonosnosti triadnih dolomitov, ki pa so na območju jame v Kisovcu, različna. Na obratu Kisovec obstaja še problematika odkopavanja pod potokom Medija.

Na obratu Kotredež je južno krilo premogovne kadunje odkopano do 6. obzorja, to je do globine 380 m. Ker bi pri nadaljnjem odkopavanju južnega krila v globino prišlo severno krilo kadunje v rušno cono, je bilo pred nekaj leti prenešeno težišče odkopavanja postopoma v severno krilo, kjer znaša globina med 70 in 130 m. Glavna odpiralna dela so bila za odkopavanje južnega krila izdelana na 6. obzorju, ki jih še danes koristijo kot glavno transportno pot za premogovo substanco. Ta komunikacija je seveda izredno dolga in zahteva veliko število transporterjev. Ti transportirajo nakopani premog do centralnega sipalnika. Po drugi strani pa predstavlja sedanja višinska razlika 270 m med odkopi in glavnim transportnim hodnikom dokaj težav pri gravitacijskem spuščanju premoga po dolgih sipalnikih. Pri prehodu premogovega slojišča iz južnega v severno krilo, sestavlja prihrbino takozvana črna talnina, v kateri ni mogoče zaradi izredno močnih hribovskih pritiskov izvajati odpiralnih del. Zaradi tega je bilo potrebno v preteklih letih izvesti več raziskovalnih del tako z izdelavo raziskovalnih prekopov, kakor tudi raziskovalnih vrtin, da bi imeli osnovo za izdelavo projekta odpiranja severnega krila. Z dokončanjem novih transportnih poti, to je vpadniške zveze med 6. in 4. obzorjem in naprej med 4. in 2. obzorjem bo transportna pot napram sedanji zelo skrajšana, kar bo imelo nedvomno odraz na zanesljivejši transport premoga.

Bistveni problem rudnika Zagorje predstavlja vsekakor nadaljevanje del pri modernizaciji pridobivanja premoga, da bi uspeli povišati odkopne in jamske storitve in znižati proizvodne stroške. V ta namen smo v preteklih letih reševali odkopno metodo v dveh smereh. Na območju Kisovca, kot je že uvodoma omenjeno, zaradi pretkanja potoka Medije in bližine tega potoka premogovnemu sloju, ni bilo mogoče preiti na

rušenje, pač pa je bilo potrebno iskati rešitve v povišanih odkopnih storitvah, pri polnem splavnem zasipavanju odkopnih praznin. Po dveh letih poizkusov je uspelo zamenjati leseno podporje z jeklenim na širokočelnih odkopih s splavnim zasipom. S tem je poraba lesa, katere je leta 1962 na tem obratu znašala 39 m³/1000 ton, v letu 1967 padla na 27 m³/1000 ton. Delno je na padec porabe vplivalo tudi jekleno progovno podporje. Jamska storitev se je dvignila od 2,43 na 2,82 ton/delavnik. Uvedba jeklenega podporja na širokočelnih odkopih s splavnim zasipom je omogočila masovno odstreljevanje. S tem se je povečala varnost glede na točno indiciranje metana pred odstreljevalnimi deli. Nadaljno fazo izpopolnitve odkopne metode predstavlja poizkusna uvedba nakladalca na široka čela, s podrobnim študijem delovnih operacij bo vsekakor možno doseči še dodatne izboljšave pri izpopolnitvi omenjene odkopne metode.

Druge smer študija odkopne metode zajema tisto področje, kjer površina dopušča odkopavanje z rušenjem in se stroški proizvodnje znižajo, ker pač odpadejo stroški zasipavanja. Ta možnost je podana pri odkopavanju sloja v severnem krilu kadunje na obratu Kotredež in v zapadnem delu jame Kisovec. Vendar se na obeh obratih pojavljajo določeni problemi, katere bo treba pospešeno reševati. V kotredeški jami tvorijo v zahodnem delu severnega krila krovinske plasti zelo trdi kamniti laporji, ki se pri rušenju lomijo v velikih blokih in ne zapirajo tesno. Zaradi tega prihaja do preprihovanja zraka iz površine na odkope, ker ustvarja glavni ventilator tolikšno depresijo. To pa povzroča ogrevanje talnih plasti premoga, katerih pa zaradi slabše kvalitete ne odkopavajo. Da bi preprečili dostop zraka iz razpokane površine na odkope, so pristopili na tem območju k izdelavi glinastega plašča.

Tako vozijo separacijsko jalovino na to mesto in bo glinasti plašč, debeline cca 3 m, po vsej verjetnosti omogočil zrakotesno zaporo. Od prvotnih 400 m³ zraka na minuto se je zmanjšal pritok na sedanjih 80 — 100 m³/minuto.

Vsekakor pomeni prehod iz splavnega zasipa na odkopno metodo z rušenjem za obrat Kotredež velik napredek, saj stroški pridobivanja polagoma le padajo. Saj je že samo zamenjava lesenega podporja z jeklenim zmanjšala normativ porabe lesa. V letu 1962 je ta znašal 35 m³/1000 ton, v letu 1967 pa 15 m³/1000 ton. Pri jamskih storitvah obrat Kotredež ne beleži napredka in bo verjetno pred dograditvijo nove transportne poti iz 6. obzorja do odkopov v severnem krilu tudi težko doseči. Ome-

nil sem že, da zahtevajo sedanji dolgi horizontalni in strmi jamski prostori, kakor tudi transportna mehanizacija veliko število vzdrževalnih delavnikov.

Nadaljnjo izpopolnitev in prilagoditev geološkim prilikam v severnem krilu jame Kotredež zahteva tudi odkopna metoda. Potrebno bo ugotoviti kolikšna sme biti višina odkopne etaže, da bodo izgube čim manjše, ker so padci sloja zelo različni, od 40° do 60°. V vzhodnem predelu severnega krila se krovina hiteje odloča in pri majhnem padu zapira krovina prej, predno pridobijo premog iz nadkopnega dela.

Ker omogoča prehod do zasipavanja na rušenje tudi zahodni del kisovske jame, ki leži izven območja potoka Medija, bo potrebno tudi to možnost znižanja proizvodnih stroškov izkoristiti. Od 4. obzorja navzgor so odkopne praznine zasute z dolomitnim gramozom. Prehod na rušenje je otežkočen, ker zasip ni prijeten in drobnozrnati gramoz predčasno zapolnjuje odkope in predstavlja določeno nevarnost za zaposlene.

Vsi našti problemi niso takšnega značaja, da jih ne bi mogli rešiti. Potrebno bo le iskati poti in možnosti, da bi z majhnimi stroški čimprej uspeli uskladiti zahteve po povišanih storitvah, zmanjšanih proizvodnih stroških in varnem obratovanju.

Mozar Stefan, dipl. inž. rud.

VSEM ČLANOM
KOLEKTIVA
ČESTITAMO
3. JULIJ
DAN RUDARJEV

Modernizacija cest v Zasavju

(Nadaljevanje s 6. strani)

Če bi bil osvojen predlog posebne republiške komisije, bi bili urejeni odseki cest, ki bi omogočili le osebni promet oziroma hitro povezavo z Ljubljano. To pa ni edina zasavskih dejavnikov, ki se že leta borijo, da bi uredili ceste v Zasavju ter s tem tudi omogočili zasavskemu gospodarstvu nemoten in hiter dostop na trg.

Pri vsem tem pa tudi ne gre zamelevati prizadevanja zasavskega gospodarstva in ostalih, ki vlagajo vsak prosi dinar v modernizacijo obstoječe cestne povezave v Zasavju. Gospodarske računice kažejo na to, da bo gospodarstvo vsako leto imelo večje težave pa tudi izgube ravno zaradi slabih cestnih zvez in poti, ki ne morejo prenesti vse večjega tovarnega prometa. Jasno pa je tudi to, da se nihče v Zasavju ne zavzema in bori za hiter dostop proti Ljubljani z osebnimi avtomobili, temveč da

gre za problem tovarnega prometa. Bati pa se je, da se bodo počasi razprave o tem, kaj je najhujše, ne v zasavskem temveč v drugem okolju, še zaostriale in da bo minilo leto brez kakršnekoli odločitve.

In nazadnje, zasavske gospodarske organizacije se upravičeno pritožujejo, da so v neenakopravnem položaju glede dostopa do trga in surovin z ostalimi območji. Nekateri izračuni pa kažejo na to, da bi bila za letos odmerjena sredstva v višini 870 milijonov s din dovoljena za ureditev cest proti Trojanam in Smarjeti. Upati je, da naša skupna prizadevanja ne bodo tudi letos zaman in da bo tudi rudarsko-industrijsko območje revirjev dobilo končno svoje »okno« v svet. Nedvomno tega so pričeli z obsežnimi deli na rekonstrukciji in modernizaciji ceste Smarjeta-Cerdenc, kar bo omogočilo hiter in sodoben dostop na Stajersko in proti Zagrebu.

Janko Savšek

Kakšne so obveznosti našega podjetja do družbe v letu 1968?

Obveznosti podjetja do družbene skupnosti so se v letu 1968 nasproti obveznostim v letu 1967 povečale. Povečanje je nastalo zaradi višjih prispevkov od OD in to pri rednem delovnem razmerju (za izplačila OD za redni delovni čas), predvsem pa pri dopolnilnem delovnem razmerju (izplačila za nadurno in nedeljsko delo). Višji prispevki so tudi za strokovno izobraževanje kadrov. Druge dajatve in prispevki so ostali v odstotku od predpisane osnove isti, razlike v zneskih bodo nastale le zaradi morebitnih višjih osnov. Pri teh drugih prispevkih so mišljene obresti od poslovnega sklada, vodni prispevek in članarina zbornici. Če smatramo obresti od kreditov tudi za družbene obveznosti, se bodo te glede na slabo plačevanje faktur in s tem povezano višje najemanje kreditov za obratna sredstva povečale v tem letu za približno 40 milijonov S din.

V letu 1967 so znašali vsi prispevki, ki se obračunavajo in plačujejo od osebnih dohodkov, skupno 54,77 % od neto izplačil, v letu 1968 pa so se prispevki dvignili na 56,035 %, povečanje torej za 1,265 %. V štirih proizvodnih dejavnostih (osnovna, OSRD, Gramat in Avtopark) je predvideno po finančnem planu za leto 1968 izplačilo OD v skupnem neto znesku 47.447,7 tisoč N din. Prispevki izračunani po stopnjah iz leta 1968 in 1967 bodo znašali:

	tisoč N din
po stopnjah 1968	26.587,3
po stopnjah 1967	25.987,1
višji prispevki v letu 1968	600,2
(60 milijonov S din)	

Gornji prispevki se plačujejo iz tistega dela dohodka, ki je namenjen za osebne dohodke, nanašajo se pa na: prispevek iz delovnega razmerja, osnovni prispevek za socialno zavarovanje, prispevek za otroško varstvo, prispevek za zaposlovanje, stanovanjski prispevek, prispevek za Skopje in izredni prispevek za zdravstveno zavarovanje za kritje izgube socialnega zavarovanja. Pri izrednem prispevku za zdravstveno zavarovanje pripominjam, da znaša skupno 0,95 % od neto osebnih dohodkov, od tega plača podjetje polovico, polovico pa morajo plačati neposredno delavci sami. V letu 1967 je znašal ta prispevek le 0,28, 0,14 v breme delavcev in 0,14 v breme podjetja.

Razen prispevkov, ki bremenijo osebne dohodke, moramo plačevati še prispevke, ki se krijejo iz materialnih stroškov. V letu 1967 smo plačevali dodatni prispevek za zdravstveno zavarovanje, zaradi viš-

jega odstotka izostalih kot je pa znašalo povprečje zavoda in sicer po stopnji 3,68 %. V tem letu pa je določena za območje občin Hrastnik, Trbovlje in Zagorje različna stopnja tega dodatnega prispevka in sicer za Hrastnik 1,37 %, za Trbovlje 3,36 % in za Zagorje 1,20 % od neto osebnih dohodkov. Povprečna stopnja za tri rudnike pa znaša 2,076 % in je torej nižja od one iz leta 1967 in to za 1,604 %. V drugi polovici 1967 smo morali plačevati prispevek za kritje izgube pri otroškem dodatku, v letnem povprečju znaša ta odstotek 0,185 letos tega prispevka ni. Na novo je pa uveden dodatni prispevek za invalidsko in pokojninsko zavarovanje v višini 0,89 %.

Kot že omenjeno moramo plačevati delavci neposredno polovico prispevka za kritje izgube pri zdravstvenem zavarovanju. Lani je znašal prispevek 0,14, letos pa 0,475 % od neto osebnih dohodkov za redni delovni čas znaša ta prispevek, ki odpade na delavce 225,4 tisoč N din (čez 22,5 milijona S din).

Če povzamemo skupne obremenitve osebnih dohodkov, ki jih plačajo podjetje in delavci neposredno, bi znašale na podlagi planiranih vsot po stopnjah za leto 1968 in 1967:

	tisoč N din
po stopnjah 1968	28.220,0
po stopnjah 1967	27.887,2
višji prispevki v letu 1968	332,8

Prispevki od osebnih dohodkov iz rednega delovnega razmerja so višji zaradi spremenjenih stopenj za več kot 33 milijonov S din.

Občutnejše višje obremenitve so pa za izplačila od dopolnilnega de-

lovnega razmerja in sicer kar za 26,83 %. V letu 1967 smo plačevali od nadurnega in nedeljskega dela le prispevek iz delovnega razmerja in prispevek za izobraževanje v višini 14,9 %, stanovanjski prispevek 1,62 in prispevek za Skopje 1,15 % od neto OD. V letošnjem letu je pa prvi prispevek višji in sicer znaša 16,8 %, stanovanjski prispevek in prispevek za Skopje sta se zaradi višje osnove bruto OD povečala na 5,90 in 1,48 %. Na novo je pa predpisala republika posebni prispevek za nadurno in nedeljsko delo v višini 23,32 %. Seštevek vseh stopenj od neto izplačil je znašal lani 20,67 %, letos pa 47,50 %. Pri planiranem neto izplačilu 2.896 tisoč N din bi znašali prispevki:

	tisoč N din
po stopnjah 1968	1.375,7
po stopnjah 1967	598,7
višji prispevki v letu 1968	777,0

Poleg omenjenih dajatev, ki bremenijo podjetje pa moramo plačati delavci sami dodatni prispevek za zdravstveno zavarovanje po stopnji 7,37 %, lani je znašal ta prispevek 2,87 %. Če pogledamo zneske vidimo, da bodo znašala ta plačila:

	tisoč N din
po stopnjah 1968	213,4
po stopnjah 1967	83,1
višji prispevki v letu 1968	130,3

Skupno bodo znašali prispevki iz dopolnilnega delovnega razmerja 1.589,1 tisoč N din, po lanskoletnih stopnjah pa 681,8 tisoč N din, razlika zaradi povečanih prispevkov znaša torej 907,3 tisoč N din.

Skupno so vsi osebni dohodki obremenjeni v letošnjem letu v primerjavi z letom 1967 takole:

	V 000 N din		
	po stopnjah 1968	po stopnjah 1967	razlika
redno delovno razmerje	28.220,0	27.887,2	332,8
dopolnilno delovno razmerje	1.589,1	681,8	907,3
S k u p a j	29.809,1	28.569,0	1.240,1
Od tega višjega zneska odpade na:			
— podjetje			950,9
— zaposlene			289,2

Uvodoma sem omenil, da smo morali stopnjo za strokovno izobraževanje kadrov dvigniti od 1,5 na 2,5 % od bruto OD. Povečani prispevek se nanaša na naše obveznosti do občinskih šolskih skladov.

Po stopnji 1,5 % bi znašal prispevek 1.153,9 tisoč N din, po stopnji 2,5 % pa 1.957,7 tisoč N din, po-

večanje torej za 803,8 tisoč N din (preko 80 milijonov S din).

V celokupnem znašajo večje obremenitve zaradi spremenjenih stopenj prispevkov od osebnih dohodkov in prispevka za kadre 2.043,9 tisoč N din ali razumljivejše preko 200 milijonov S din.

Roman Turnšek

Najvažnejši investicijski objekti v l. 1968

Po integraciji premogovnikov v Zasavju se je delokrog investicijskega oddelka bivšega rudnika Trbovlje-Hrastnik povečal ne le zaradi pripojitve rudnika Zagorje, temveč tudi zaradi izvedbe sanacijskih programov obeh prejšnjih gospodarskih organizacij, ki so jih Zasavski premogovniki dolžni realizirati v določenem roku. Spričo obsežnih nalog je bilo treba investicijski oddelku ustrezno pojačati s prerazporeditvijo dela in strokovnih kadrov.

Razume se, da so investicijski objekti, zajeti v obeh sanacijskih programih, trenutno najvažnejši za naše premogovnike, saj je v programih prikazano, da bo z njih realizacijo mogoče dosegati take proizvodne in poslovne rezultate, ki bodo pogojevali izboljšanje gmočnega položaja vseh zaposlenih.

Po drugi strani pa ne moremo reči, da so ostala investicijska dela v naših jamah pa tudi zunaj jam, ki niso zajeta v sanacijskemu programu, manj važna. Sredstva so potrebna v prvi vrsti za ohranitev proizvodnje na sedanjem nivoju in za njeno racionalizacijo. Znano je, da se h gradnji večine investicijskih objektov zaradi skromnih finančnih sredstev navadno pristopa pozno ali pa jih gradimo prepočasi. Zato smo pogosto v časovnih stiskah s pripravami novih horizontov, odkopnih polj in etaž.

V tem zapisu bomo obravnavali gradnjo nekaterih večjih investicijskih objektov, ki so predvideni v planu investicij Zasavskih premogovnikov. Največji objekt med novimi investicijami je vsekakor postavitev nove težkotekočinske separacije v Trbovljah.

Po večletnih brezuspešnih naporih je v okviru sanacijskega kredita končno le uspelo pridobiti potrebna sredstva za gradnjo separacije, ki naj zamenja 55 let staro tehnično in tehnološko dotrajano trboveljsko separacijo. Znano je, da je bilo ševnega transportnega mosta, dolžine cca 20 m, ki bo povezoval portal nadkopa z objektom pralnice. Razen teh gradbenih projektov bo sprva za to separacijo predvideno, da se zgradi za kapaciteto 300 ton na uro. Kasneje je bila njena povprečna kapaciteta zmanjšana na 185

ton na uro. Ta sprememba je imela za posledico spremenjeno mikrolokacijo objekta pralnice premoga in treba je bilo izdelati nove projekte.

Novi tehnološki projekt separacije je moral biti izdelan tako, da bi bila investicija čim cenejša, po drugi strani pa je moral upoštevati vso opremo, katera je bila že preje dobavljena s strani francoske firme Venot-PIC za objekt pralnice po prvotni konceptiji, s katero je bila projektirana kapaciteta večja za 115 ton na uro od sedaj predvidene.

Študijski biro RUDIS-a je že izdelal glavni tehnološki projekt za težkotekočinsko pralnico. Projekt je predložen Rudarskemu inštitutu v Ljubljani, da v smislu določb Temelnjega zakona o varstvu pri delu poda oceno projekta z ozirom na varnost pri delu. Sedaj pripravlja RUDIS-ov študijski biro montažne odnosno delavniške načrte za pralnico ter tehnološko dokumentacijo za poklasirnico, ki bo postavljena nad bunkerjema prodajnega premoga A in B. V izdelavi je tudi projekt elektroinstalacij za luč in moč, pripravljajo pa tudi projektiranje ogrevalnih naprav za separacijske objekte. Naročena je oprema za pralnico, se pravi tisti del, katerega naj po pogodbi z Venot-PIC-om dobavi Strojna tovarna Trbovlje.

Investicijski biroji IBT izdelujejo tehnično dokumentacijo gradbenega dela projekta pralnice. Upamo, da bo ta projektantska organizacija v pogodbenem roku projektiranje pralnice tudi zaključila. Dosedaj smo od IBT prejeli glavni projekt portala nadkopa, ki vodi od vznožja podzemeljskega bunkerja rovnega premoga k pralnici in pa projekt po IBT izdelal projekt transportnega mosta za povezavo pralnice z bunkerjem prodajnega premoga in mosta, ki bo povezoval oba bunkerska objekta. Ko bo gotov tehnološki projekt poklasirnice, bo treba pripraviti še gradbeno tehnično dokumentacijo za izvedbo rekonstrukcij na obstoječih bunkerskih objektih A in B. Če bo treba za ogrevanje prostora v separacijskih objektih postaviti lastno kotlarno, bomo morali naročiti še gradbeni projekt kotlarne.

Projektivni oddelke Zasavskih premogovnikov je izdelal projekt

podzemeljske kompresorske postaje. Elaborat se nahaja v reviziji pri komisiji za revizijo projektov, ki je bila nedavno imenovana pri Zasavskih premogovnikih. V tem oddelku je v izdelavi tudi projekt cestnega provizorija za enosmerno cestno povezavo nad železniško progo med separacijo s cementarno.

Cesta bo v prvi fazi urejena od cementarne do nove pralnice. Vodi-la bo skozi oba predora ozkotirnice. Profil tunelov bomo povečali s poglobitvijo tal, da bo možen prevoz s 5-tonskimi kamioni pa tudi z avtobusi. Cesta bo v veliki pomoč pri hitrejši in cenejši gradnji in montaži separacijskih naprav.

Danes si skoro ni mogoče misliti sodobne separacije brez možnosti pristopa s cestnimi vozili, zato je skrajni čas, da s predvideno cesto odstranimo tudi to pomanjkljivost veljske separacije. Ko bo pralnica pričela obratovati, bo možno cesto podaljšati preko sedanjih tirov, ki vežejo staro pralnico s Savskim rovom in na primernem mestu urediti kamionsko nakladišče za premog, istočasno s cestno mostovno tehniko. Prednosti take ureditve za lokalne oddaje premoga in za prevoz deputatnega premoga ni treba posebej poudarjati.

Obrat za specialna rudarska dela bo pričel v kratkem poglobljati oba predora in pripravljati širok izkop terena, na katerem bo postavljena pralnica, da bi takrat, ko bodo na razpolago tudi gradbeni projekti, lahko takoj pričeli z gradnjo na že pripravljenem zemljišču. Trenutno delajo na gradnji podzemeljskega bunkerja rovnega premoga.

V načrtu je, da naj bi bila nova separacija dograjena in opremljena do konca leta 1969. Do takrat je le še eno leto in pol časa, zato bo treba temeljito zagrabiti za delo, če naj bo ta investicija zaključena oziroma dokončana pravočasno.

V prihodnji številki bomo nadaljevali z razpravo o sanacijskem programu za separacijo in rudnik Zagorje.

Pust Ivo, dipl. inž. rud.

Združitev podružnic ZRGMIT-a in plan dela za leto 1968

Z združitvijo rudnikov Zasavja v en bazen — Zasavske premogovnice, smo združili tudi bivši samostojni podružnici ZRGMIT-a pri rudniku Trbovlje-Hrastnik in rudniku Zagorje. Po predhodnem dogovoru med člani ZRGMIT-a trboveljsko-hrastniške in zagorske podružnice sta se podružnici združili dne 31. 1. 1968.

V obstoječi upravni odbor podružnice so bili kooptirani iz rudnika Zagorje Grahek Leopold, dipl. inž. rud., Hočevar Matjaž, dipl. inž. rud., tovariš Simončič Franc in tovariš Vovk Ivan.

Podružnica posluje sedaj pod imenom »Zveza rudarskih, geoloških in metalurških inženirjev in tehnikov-Strokovna podružnica ZP — TRBOVLJE«. V njo so vključeni tudi inženirji in tehniki RUDIS-a, IBT-ja, STT-ja in Cementarne Trbovlje. Trenutno šteje podružnica 240 članov ter je po številu članstva in po aktivnosti med prvimi v Sloveniji.

ZRGMIT je enotna prostovoljna strokovno-družbena organizacija inženirjev in tehnikov rudarske, metalurške in geološke stroke Jugoslavije, v kateri pa so lahko vključeni tudi inženirji in tehniki drugih strok, ki so ozko povezane z rudarstvom.

Osnovni smoter naše organizacije je, da posredno preko svojih članov sodeluje pri vodenju podjetij, iz katerih člani izhajajo, da člani sodelujejo pri integracijskih procesih, specializacijah itd. Člani ZRGMIT-a sodelujejo pri odločitvah, kadar se uvajajo nove tehnološke rešitve, pri projektiranju, izvajanju rekonstrukcij in modernizaciji podjetij ter boljši organizaciji dela. Poleg omenjenega sodelujejo njeni člani tudi v samoupravnih organih in družbeno-političnih organizacijah.

Cilji ZRGMIT-a so:

- da pomaga svojim članom na znanstvenem, strokovnem in ekonomskem področju,
- da združuje svoje člane z namenom, da vzajemno koristijo znanstvene in praktične dosežke s področja rudarstva, geologije in metalurgije ter drugih panog, ki omogočajo razreševanje raznih problemov,
- da aktivno sodelujejo pri izdelavi zakonskih predpisov, uredb in standardov ter ostalih pravnih

aktov, s katerimi se regulira materija s področja rudarstva, geologije in metalurgije ter položaj, pravice in dolžnosti članov v delovnih organizacijah,

- da sodeluje s svojimi člani pri strokovnem tisku ter pomaga pri izobraževanju članov kolektiva,
- da organizira strokovna predavanja in ekskurzije.

Upravni odbor podružnice ZP je izdelal program dela za leto 1968, ki v glavnem obsega:

1. Organizacijo strokovnih predavanj za člane podružnice in ostale člane ZP, ki so na ta predavanja stalno vabljeni. Za leto 1968 je predvidenih 6 strokovnih predavanj, od katerih sta bili dve že izvedeni. Predavala sta inž. Jermol — Polutnik o rudarstvu v CSSR in inž. Majdič o novostih v rudarski reševalni opremi;
2. organiziranje krajših ekskurzij in sicer v Steklarno Hrastnik, tovarno polprevodnikov v Trbovljah in tovarno keramičnih izdelkov v Zagorju. Ekskurzije v TET II se je udeležilo kar 52 članov.

Od daljših ekskurzij je v programu obisk tovarne Kamnik v Kamniku, rudnika Kočevje ali

rudnika Idrija. Vse pa je odvisno od razpoložljivih finančnih sredstev;

3. stalne stike z republiškim ZRGMIT-om. Njeni člani se redno udeležujejo teh sej, navezuje stike z ostalimi podružnicami v Sloveniji glede medsebojne izmenjave, izkustev itd. Člani se udeležujejo in se še bodo udeleževali raznih rudarskih posvetovanj in ostalih rudarskih manifestacij;
4. tesne stike z Ostravsko-karvinskim premogovnim bazenom (Českoslovaška), s katerim je v lanskem letu izmenjala ekskurzijo. Letos bomo organizirali izmenjavo petih naših članov s češkimi kolegi. Določene bodo študijske teme, ki bodo obdelane predvidoma v 15 dneh in bodo verjetno precej koristile našemu podjetju.

ZRGMIT nima drugih sredstev kot del pobrane članarine in sredstva, ki jih dobi od podjetja za vsako izvedeno strokovno predavanje. Poudariti pa moram, da imata uprava podjetja in njegovi samoupravni organi za naše delo veliko razumevanja.

Mrakar Mirko, dipl. inž. rud.

Premog na zagrebškem velesejmu

Verjetno je večini članov kolektiva že dobro poznano dejstvo, da postaja premog vse bolj sezonski potrošni material in da njegovo uporabo v industriji ter široki potrošnji, predvsem v gospodinjstvu, v zadnjem času vse bolj izpodrivajo ostali energetske viri. Ta razlog in še drugi so dali povod, da je vznikla ideja, naj bi premog demonstrirali tudi kot moderno in ekonomično, sploh za današnje razmere, še vedno dovolj uporabno in ceneno gorilno oziroma ogrevalno sredstvo. Z nastopom trajno žarnih pečij neke firme Küppersbusch na tržišču, katerih vsestranske kvalitete so bile že reklamirane v dnevnem časopisu, so slovenski rudniki smatrali za potrebno, da izberejo kot najprimernejši kraj zagrebški velesejem, kjer je treba opozoriti širok krog občinstva in poslovne kroge na to, da je premog še vedno ceneno in praktično ter ob vsakem času dosegljivo domače gorilno sredstvo.

Na velesejmu so slovenski rudniki: Zasavski premogovniki — Trbovlje, rudnik Senovo, rudnik Kočevje in rudnik lignita Velenje nastopili enotno pod skupnim nazivom »Rudniki Slovenije«. Kot že rečeno, ni bil namen in tudi nismo pričakovali, da bomo dosegli trenutno kakšen občuten komercialni uspeh. Namen je bil, da opozorimo na premog kot domačo surovino oziroma domači energetske vir in ga demonstriramo v najzahtevnejših pogojih, najsib v industriji, posebno pa še pri individualnem potrošniku. Zanimanje obiskovalcev velesejma za trajno žarne peči je

bilo ves čas razstave zelo intenzivno. Škoda le, da teh pečij ni dovolj na tržišču, ker bi s tem, če bi bilo pečij dovolj v prodaji, dosegli posreden uspeh premogarjev vsaj v začetni fazi. Priznati moramo, da je bil interes za premog dokaj skromen, kar pa je delno opravičljivo in razumljivo saj premog v pomladanskem času kot ogrevalno sredstvo ni interesanten.

Naš rudnik je razstavljal premog vseh granulacij, ločeno za kvaliteto iz separacije v Trbovljah ter separacije Zagorje. Ravno tako sta razstavljala tudi rudnika Senovo in Kočevje, medtem ko je rudnik lignita Velenje poleg premoga razstavljal tudi izdelke svojega rudarskega šolskega centra in sicer stiskalnice in verižna dvigala. Za čim širši prikaz uporabe premoga je bilo dogovorjeno s tovarno EMO Celje, da tudi oni razstavljajo svoje izdelke na našem prostoru. Po tem dogovoru so razstavljali trika kotel standardne izvedbe in trika EMO 21. Pri obeh se uporabljata kot kurilno sredstvo izključno le premog.

Upajmo, da ta nastop na zagrebškem velesejmu ni bil enkrat in da bodo naši samoupravni organi v bodoče načrtno predvidevali sredstva za tovrstno dejavnost. Brez dvoma ekonomska propaganda pri doslednem in vztrajnem nastopanju vpliva na povečanje in stabilizacijo prodaje propagiranega izdelka, s čimer pa so podani osnovni pogoji za kar najbolj uspešno poslovanje.

Remic Dušan

Problematika pripravnništva

Republiški svet sindikatov za Slovenijo nam je poslal prošnjo, da objavimo sklepe predsedstva RS ZSS, ki so bili sprejeti na seji dne 22. marca 1968 v zvezi s sprejemanjem pripravnikov. Sklepi se glase:

Predsedstvo RS ZSS je na seji 22. marca 1968 razpravljalo o stališčih in nalogah sindikata pri sprejemanju pripravnikov v delovne organizacije, o organizaciji pripravnškega dela in o samoupravnem normativnem urejanju pripravnništva, v smislu temeljnega zakona o sprejemanju pripravnikov na delo ter sprejelo o teh vprašanjih naslednje sklepe:

Namen zakona je razumeti kot družbeno intervencijo in enega od ukrepov gospodarske reforme, ki naj pospeši bolj racionalno in funkcionalno organizacijo, doseganje višje produktivnosti delovnih organizacij in hitrejši gospodarski in družbeni napredek nasploh. Z obveznostmi, ki jih temeljni zakon nalaga delovnim organizacijam glede sprejemanja pripravnikov, posega zakon v eno od temeljnih vprašanj njihove funkcionalnosti, odpira vprašanje njihove nezadovoljive in nesodobne kadrovske strukture, ki je v pogojih sodobne, naglo se spreminjajoče in vedno bolj zahtevne tehnologije najbolj resna ovira hitrejša modernizacije proizvodnega procesa.

Temeljni zakon obvezuje delovne organizacije k stalnemu, načrtnemu in sistematičnemu spreminjanju in izboljševanju kadrovskega sestava in zasleduje s tem predvsem ekonomsko-politične cilje. Zakonita obveznost delovnih organizacij, da sprejemajo strokovno kvalificirane osebe kot pripravnike v redno delovno razmerje, da jih uvajajo v prakso in pripravljajo, da po uspešno končani pripravniki dobi teoretično in praktično usposobljeni sprejmejo delovne obveznosti na mestnih, ki zahtevajo znanje in izkušnje, je družbeni impulz delovnim organizacijam, da se začnejo bolj sistematično ukvarjati s kadrovske politiko, ne samo z vidika trenutne situacije, temveč tudi v perspektivi in z vidika tistih možnosti in zahtev ter spremenjenih pogojev, ki jih je že danes mogoče predvideti. To pa pomeni, da je obvezno sprejemanje pripravnikov v kvalitativnem in kvantitativnem pogledu predvsem odvisno od današnjih objektivnih potreb vsake delovne organizacije.

Potrebe delovne organizacije po pripravnikih zato niso stvar dobre volje, takšne subjektivne presoje in razpoloženja v delovnih organizacijah, ki vodi računa samo o trenut-

ni ekonomski situaciji in še zlasti ne o raznih subjektivnih momentih. Objektivno so pogojene z njenimi ekonomskimi cilji, z zahtevami njene optimalne funkcionalizacije in racionalizacije, njene dinamike in njene rastoče produktivnosti, ker se v takšni dinamiki kaže uspešno izvrševanje družbeno-ekonomske funkcije podjetij.

Iz teh razlogov zakona ne gre razlagati kot preko onega ukrepa družbene prisile, ki zasleduje predvsem socialno politične cilje, niti ne kot ukrepa, ki zasleduje vzporedno ekonomsko-politične in socialno-politične smotre, pri čemer so ekonomski smotri (izboljšanje kadrovske strukture) v interesu podjetja in njegove funkcionalizacije, socialno-politični (zaposlovanje) pa od teh neodvisni. Pomeni torej, da naj bi delovne organizacije ustanovljale pa čeprav v omejenem obsegu »socialna« delovna mesta, da pomagajo odpravljati socialni problem, ki ga družba ne more z odpiranjem novih delovnih mest oziroma z ustanavljanjem novih delovnih organizacij itd. reševati.

Delovna organizacija (podjetje) pa ni socialno-politična, temveč družbeno-ekonomska organizacija in so takšne razlage za to nesprejemljive.

Brezposelnost visokokvalificiranih kadrov ni socialno-političen problem dokler bo v celotnem jugoslovanskem gospodarstvu okrog 500.000 delovnih mest neustrezno zasedenih z delavci, ki nimajo potrebne izobrazbe, medtem ko je po podatkih iz leta 1966 prijavljenih za delo samo cca 76.000 kvalificiranih oziroma visokokvalificiranih in strokovnih delavcev, ki pa zaradi konservativne zaprtosti delovnih organizacij, njihove nepravilnosti, da izboljšajo svoj kadrovske sestav, iščejo zaposlitve. V taki situaciji obvezno sprejemanje pripravnikov seveda nima znakov socialno-političnega reševanja problemov nezaposlenosti, temveč znake družbene intervencije, da se proces spreminjanja kadrovske strukture pospeši, da se razklene konservativna zaprtost predvsem tistih delovnih organizacij, ki še ne spoznavajo, da je ustrezen kadrovske sestav pogoj racionalnejše organizacije proizvodnega procesa, potrebne dinamike njihovega razvoja in pogoj gospodarske rasti podjetja in družbe kot celote.

Ekonomsko politični ukrepi kot je obvezno sprejemanje pripravnikov pa rešujejo tudi socialno-politične probleme zaposlovanja mladih ljudi. Toda problemi se lahko uspešno razrešujejo kot posledica smo-

trne ekonomske politike delovnih organizacij, katerih sestavni del je načrtna, sistematična in perspektivna kadrovska politika.

Ureditev pripravnništva v samoupravnih normativnih aktih ni predvsem pravno vprašanje. Predvsem je to vprašanje politike delovne organizacije, njenih potreb in ciljev ter konstrukcij o tem, kako te cilje na najbolj uspešen način dosegati.

Tudi ni normativna ureditev pripravnškega dela enkratno opravilo, ki je končano v trenutku, ko so sprejeti ustrezni samoupravni akti, temveč je stalna naloga delovnih organizacij, ki morajo samoupravne norme o pripravnstvu prilagajati dinamiki proizvodnega procesa, sodobni tehnologiji, svoji ekonomski perspektivi ipd.

V gospodarskih organizacijah, ki imajo neustrezen sestav kadrov bo potrebna še zlasti zelo intenzivna družbeno-politična akcija proti primitivni mentaliteti in konservativni zaprtosti, zaradi katere se kvalifikacijski sestav ne spreminja.

Kriteriji sprejemanja pripravnikov ne morejo biti enotni niti za celotno gospodarsko področje, niti za posamezne gospodarske panoge. Podrobnejši zakon, ki bi preciziral obveznosti v tem smislu bi oviral samoupravno pobudo delovnih organizacij in še utrjeval gledanje, da je sprejemanje pripravnikov samo enkratni, v bistvu socialni ukrep, ne pa stalna naloga delovnih organizacij in sestavni del njihove celotne politike.

Iz teh razlogov se zaenkrat tudi ne kaže potreba po republiškem zakonu, ki bi podrobneje določal kako naj delovne organizacije sprejemajo pripravnike.

Ena za smeh

V jutranjih urah hoče, neki moški splezati skozi okno v pritlično stanovanje. Pri tem ga opazi miličnik ter ga vpraša: »Kaj počenjate tukaj, ali mislite krasti?« »Domov grem!« »In zakaj skozi okno?« »Bojim se, ker me pri vratih čaka žena.«

Gradnja individualnih hiš članov delovne skupnosti v letu 1968

Se vedno prisotna stanovanjska kriza — pomanjkanje stanovanj — tudi v letu 1968 diktira razmeroma razgibano gradnjo individualnih hiš članov naše delovne skupnosti v vseh treh dolinah, čeprav graditelje spremlja določena obsežna problematika preko reformnih intencij.

V letu 1968 je po zbranih podatkih na hrastniškem območju v gradnji 15 hiš, na zagorskem pa 22 hišic s strani šic, na zaorskem pa 22 hišic s strani članov delovne skupnosti. Nekatere so v prvi fazi, druge pa v zadnji fazi graditve. Nekaj građenj poteka po nepopolnih informacijah tudi izven naših zavarovanih občin. Poleg same novogradnje pa smo zabeležili v Zagorju, Trbovljah in Hrasniku rekonstrukcije, adaptacije, dozidave in nadzidave stanovanjskih hišic, kar naj bi tudi doprineslo k povečanju stanovanj oziroma povečanju stanovanjskih prostorov.

Kdo gradi stanovanjsko hišico? Običajno pravimo, da »tisti, ki ima denar.« Taka ocena pa seveda za naše graditelje ne pride v poštev. Naši graditelji imajo povprečno štiričlansko družino in osnovni vir dohodka iz delovnega razmerja. Le v redkih primerih sta zaposlena dva člana družine. Hišice si pravzaprav gradijo z različnimi sredstvi, kot so bančni krediti in krediti dobljeni pri podjetjih, pomoč v lesu, prevozi, prostovoljni delovni sili, pomoč pri nabavi gradbenega materiala in drugo. Pri vsem tem prizadevanju pa je gotovo zelo pomembno tudi njihovo osebno delo in delo njihovih članov družine in sorodnikov. Zal si graditelji hišic ne morejo zgraditi iz presežka osebnega dohodka, ampak le v breme odpovedovanja kulturnim dobrinam, udobju pa tudi nekaterim življenjskim potrebščinam. Za leto 1968 je podjetje namenilo kot kreditna sredstva za individualno gradnjo skupno 469.427,00 N din.

Morda še nekaj besed o sami gradnji individualnih hišic. Imamo zagovornike in nasprotnike individualne gradnje hišic. Eni zagovarjajo taka stališča, drugi drugačna. Neglede na obstoječe dileme in nedogane utemeljive lahko trdimo, da je vsaka novozgrajena stanovanjska hišica, čeprav v zasebni lasti, prispevek k povečanju družbenega bogastva. Odpreti polemiko na marksistično-znanstvene poglede v zvezi z lastnino in našimi ustavnimi določbami, je v dani situaciji in v sedanjih fazi graditve socializma pri nas dokaj problematično in težko vzdržno. Zadevna kristalizacija bo sledila le postopoma, pri čemer bosta imela razvoj naše družbe in znanost zanesljivo odločilno vlogo.

Konfiguracija terena v Zasavju in njegovo gospodarstvo s socialno strukturo zaposlenih narekujejo kombinirano gradnjo stanovanjske bloke v družbeni lasti in individualne zasebne hišice. Res je, da močno prevladujejo socialne kategorije delavcev, pri katerih individualna gradnja ne more priti v poštev, zato je blokova gradnja stanovanj utemeljena. Prav tako ima blokova gradnja stanovanj svoje opravičilo v racionalni uporabi zemljišča, v gostoti prebivalstva, centraliziranih terciarnih dejavnostih, cenemem komunalnem razvoju in komfortu itd. Res pa je tudi, da individualna gradnja hišic zajema določena prosta sredstva, se odvija na zadržanih površinah, ki za blokovo gradnjo niso primerne, urbanistično in estetsko izpolnjuje naselje itd., kar vse skupaj še obogati fundamentalni namen.

Iz navedenih nekaj skopih ugotovitev lahko zaključimo, da bo smiselno tudi v bodoče podpirati individualno gradnjo stanovanjskih hišic, čeprav blo-

kovske gradnje stanovanj ne bomo smeli podcenjevati. Gradnja individualnih hišic pa bo seveda morala potekati tam, kjer jo bo moč podpreti (ne v eksploa-

tacijskih poljih in podobno), kar bo še nadalje dober prispevek pri reševanju stanovanjske krize.

Cebin Anton

Zvedeli smo ...

V dneh 10. in 11. maja je bil v Kranju VI. gasilski kongres SRS. V zvezi s kongresom so bila organizirana najprej ceno in nato 11. maja 1968 še republiško tekmovanje.

Pri tem gasilci naših treh rudnikov niso držali rok križem, ampak so se z vztrajnim treningom pripravljali na to tekmovanje. Ni jim bilo žal velikega števila prostih ur, ki so jih žrtvovali za trening in s tem tudi za izvežbanost, ki jo bodo lahko s pridom uporabili pri eventualnih intervencijah.

Gasilci ZP-T rudnika Hrastnik so koncem meseca marca t. l. ustanovili mladinsko desetino, v katero so vključili vajence, ki se usposabljaajo za svoj bodoči poklic v okviru Zasavskih premogovnikov-Trbovlje.

Prvo tekmovanje v okviru Zasavske gasilske cone je bilo dne 28. aprila v Zagorju. Na tem tekmovanju so sodelovali: po enočlanska desetina iz rudnika Zagorje in rudnika Trbovlje ter dve članski desetini in rudnika Hrastnik. 1. desetina iz Hrastnika je dosegla prvo mesto in se tako plasirala za republiško tekmovanje in hkrati že drugič osvojila prehodni pokal Zasavske cone. 2. desetina iz Hrastnika je osvojila tretje mesto. Hrastniška mladinska desetina pa je, čeprav komaj ustanovljena, zasedla prvo mesto med mladinskimi ekipami in se prav tako plasirala za republiško tekmovanje, ki je bilo 5. maja 1968 v Storah, kjer je osvojila bronasto plaketo.

Zadnji dan VI. kongresa je bilo v Kranju republiško tekmovanje. Tu se je pomerilo v izvežbanosti in znanju (vsi nastopajoči so bili tudi testirani iz zna-

nja o gasilski vedi) 32 desetini iz vse Slovenije in je bila konkurenca zaradi tako visokega števila nastopajočih res močna.

Prva tri mesta so zasedli:

1. gasilci cementarne Anhovo
2. gasilci ZP-T rudnika Hrastnik
3. gasilci rudnika Velenje.

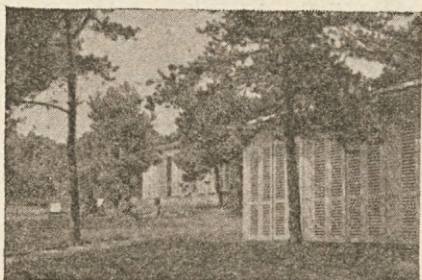
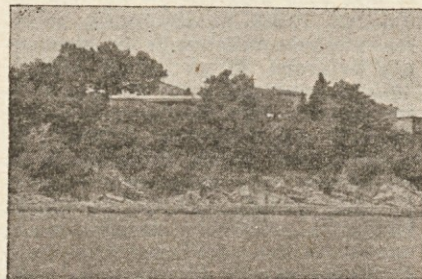
Za zasedbo drugega mesta in z osvojitvijo srebrne plakete so se gasilci 1. desetine ZP-T rudnika Hrastnik uvrstili za zvezno tekmovanje, ki bo jeseni v Titovih Užicah. Zelimmo jim, da bi se tudi na tem tekmovanju odlično uvrstili in leta 1969 sodelovali v jugoslovanski reprezentanci na gasilski olimpijadi v Avstriji.

Ne bi pa bilo prav, če ne bi dali priznanja tudi gasilec ZP-T rudnika Trbovlje. Z vsa vnamo so se lotili in izvedli obnovo opreme, povsem renovirali gasilski dom in kar je najvažnejše, uspeli so pomnožiti z mladimi kadri gasilske vrste. To je najboljša garancija za nadaljnjo uspešno aktivnost gasilske dejavnosti.

Vsi ti napori in uspehi pa so dobili priznanje tudi na gasilskem kongresu, saj sta bila iz vrst rudniških gasilcev izvoljena starešina gasilcev ZP-T rudnika Trbovlje tovariš Schneider Peter, dipl. inž. rud. v predsedstvo Gasilske zveze SRS in Rotar Franc, eden izmed najstarejših gasilcev ZP-T rudnika Hrastnik, v nadzorni odbor Gasilske zveze SRS.

Dolžni smo, da se vsem tekmovalcem in njihovim instruktorjem zahvalimo za njihovo požrtvovalnost in jim hkrati čestitamo k doseženim uspehom.

A. J.

Pogled na počitniški dom zasavskih rudarjev na Rabu

Na podlagi 2. člena temeljnega zakona o obveznem sprejemanju pripravnikov v delovnih organizacijah (Ur. list SFRJ št. 54/67) in na podlagi določil statuta Zasavskih premogovnikov Trbovlje, je skupščina kolektiva na svojem 34. rednem zasedanju, dne 15. 4. 1968, sprejela naslednji

PRAVILNIK O PRIPRAVNIKIH

1. člen

V smotru izboljšanja kvalifikacijske strukture kadrov obstoja v podjetju dolgoročni program zaposlovanja delavcev, ki se s sredstvi podjetja šolajo na visokih, višjih in srednjih šolah, ter stopajo na delo v podjetju kot pripravniki.

2. člen

S tem pravilnikom se urejajo pravice in dolžnosti pripravnikov, v obsegu in pod pogoji, ki so navedeni v nadaljnjih določilih.

3. člen

Skladno s programom razvoja in delovnega načrta sprejme podjetje določeno število pripravnikov, po strokah, ki so predvidene v dolgoročnem kadrovskem programu.

Skupščina kolektiva določi vsako leto stroke, število pripravnikov, ki bodo opravili v podjetju pripravniško dobo in za te stroke potrebno šolsko izobrazbo.

4. člen

— za pripravnika na delovnem mestu, za katere se zahteva visoka šolska izobrazba 1 leto;

Če kadrovska služba ugotovi, da je zaradi posebnih pogojev — prenehanja dela delavcem na delovnih mestih, ki so vezana na pripravniško dobo, — potrebno večje število pripravnikov kot je načrtno predvideno, mora o tem obvestiti organ, ki je pristojen za sprejem na delo. Predlog, ki mora vsebovati potrebno število pripravnikov stroke, mora predložiti v času, ki omogoča opraviti predpisano pripravniško dobo za določeno delovno mesto. V takih primerih se pripravniška delovna mesta razpišejo.

5. člen

Prilagoditvena doba za posamezne kategorije pripravnikov znaša:

- za pripravnika na delovnem mestu, za katere se zahteva srednje šolska izobrazba 9 mesecev;
- za pripravnika na delovnem mestu, za katere se zahteva srednja šolska izobrazba 6 mesecev.

Trajanje pripravniške dobe se lahko zmanjša, če je pripravek že opravil polovico dobe in je pokazal pri delu poseben uspeh, vendar največ na $\frac{2}{3}$ po tem členu določenega časa. O tem odloča na predlog kadrovske službe, po poročilih vodij služb, kadrovska komisija.

Prav tako se lahko zmanjša v istem obsegu pripravniška doba tistim pripravnikom, ki so v času rednega izobraževanja oziroma šolanja opravili v podjetju obvezno prakso.

6. člen

Pripravek ne more biti sprejet za delo na vodilnem delovnem mestu.

7. člen

Trajanje pripravniške dobe se lahko podaljša s pristankom pripravnika, če si želi pridobiti pri delu več izkušenj in znanja, vendar ne sme pripravniška doba v nobenem primeru trajati več kot eno leto.

Odločitev o podaljšanju pripravniške dobe sprejme kadrovska komisija.

8. člen

Trajanje pripravniške dobe se obvezno podaljša ob nastopu naslednjih primerov:

- zaradi bolezni;
 - odsluženje vojaškega roka;
 - izrednega plačanega ali neplačanega dopusta;
- ali če je prekinitev nastopila iz drugih razlogov in je daljša od 30 dni. V takem primeru se pripravniški staž podaljša za najmanj mesec dni, a največ tri mesece, sorazmerno dolžini prekinitve.

9. člen

Pripravniški program za določeno stroko in profil delavca, ki ga podjetje potrebuje, sestavi in izdela rudarski šolski center. Ob sestavi pripravniškega programa za določeno delovno mesto je treba določiti tudi način predhodnega preizkusa kandidatov glede strokovnih in drugih delovnih sposobnosti, bodisi z avdicijo, pismeno nalogo, ugotavljanjem doseženih uspehov pri rednem šolanju ali s testom.

10. člen

Z vstopom na delo pridobi pripravek vse pravice in dolžnosti delavca, v skladu z zakonom, statutom, s splošnimi akti podjetja in še posebej s tem pravilnikom.

11. člen

Pripravek mora spoznati širše področje svoje stroke, zato njegovo delovno mesto ni stalno in se ga razporeja po oddelkih in službah, kot je to določeno v programu pripravniške dobe.

Če je pripravek določen za konkretno delovno mesto, je razporejen na tako delovno mesto, mora pa kljub temu opraviti uvaljalni in informativni del programa.

12. člen

Za čas trajanja pripravniške dobe ima pripravek pravico do nadomestila za delo in sicer v naslednjih mesečnih zneskih:

- pripravek z visoko

- šolsko izobrazbo 900 N din
- pripravek z višjo šolsko izobrazbo 800 N din
- pripravek s srednjo šolsko izobrazbo 600 N din

Če pa je pripravek sprejet na konkretno delovno mesto, prejema nadomestilo po startni osnovi, ki je določena s pravilnikom o delitvi osebnih dohodkov podjetja za to delovno mesto, znižano za 15%.

Določila tega člena so začasna. Vprašanje nagrajevanja bo dokončno urejeno z novim pravilnikom o delitvi osebnih dohodkov.

13. člen

Pripravniku ni dopustno prepustiti samostojno delo na odgovornih delovnih mestih. Dolžan je izvršiti samo posamezna opravila po nalogu vodje, ki je za to delo tudi odgovoren.

Če opravi pripravek delo, namerno ali iz velike malomarnosti proti pravilom svoje stroke, lahko odgovarja za povrnitev škode, kot tudi za hujšo kršitev delovne dolžnosti.

14. člen

Program pripravniške dobe mora biti sestavljen tako, da se pripravek čimprej usposobi za samostojno delo in da že v tem času doprinese k poslovnemu uspehu podjetja.

15. člen

Pri sestavi programa pripravniške dobe mora rudarski šolski center obvezno upoštevati naslednja načela:

- program šole, ki jo je pripravek dokončal in stroko v kateri se usposablja, kot tudi posebnosti delovnega mesta;
- utrditev teoretičnega znanja, pridobljenega v šoli, ki jo je pripravek končal;
- pridobitev strokovnih praktičnih znanj;
- poznavanje samoupravljanja, ekonomike, organizacije podjetja in delovnega prava.

16. člen

Program pripravnikov stroke, ki se v podjetju pogosto pojavljajo, so stalni in vnaprej določeni. Za delovna mesta pripravnikov, ki se ne pojavljajo pogosto, se določa program posebej. Program se določa v skupni strokovnjakov iste stroke za katero se sestavlja program.

17. člen

Program usposabljanja mora biti časovno razdeljen na:

- uvaljalni del (splošni akti podjetja, program razvoja, gospodarski načrt in zaključni račun za preteklo leto);
- informativni del (spoznavanje del na delovnih mestih, ki so pomembna za pripravniško stroko);
- posebni del (priprava pripravnikov za konkretno delovno mesto);

18. člen

Kadrovska služba sprejme pripravnik in uredi vse, kar je potrebno za njegov sprejem v delovno organizacijo. Izroči mu program pripravniške dobe in ga seznani z vodilnimi delavci podjetja.

Kadrovska služba skrbi za pravilno razporejanje pripravnikov, za izvajanje programa, organiziranje potrebne evidence, zbiranje poročil in določitev glavnega instruktora oziroma oseb, ki jim je zaupano usposabljanje pripravnikov, pa spada pod obveznost rudarskega šolskega centra. Le-ta je tudi dolžan, da pravočasno seznani vodje oddelkov, služb ali enot o nalogah po programu.

19. člen

Pripravnik mora v času pripravniške dobe voditi dnevnik. Obliko dnevnika, vsebino poročil, instruktora in način vodenja predpiše kadrovska služba.

20. člen

Naloge vodij služb ali enot so v zvezi z delom pripravnikov naslednje:

- sodelujejo pri sestavljanju programa pripravniške dobe in po potrebi podrobneje določijo program za tisti čas, ko jim je pripravnik neposredno podrejen. Pripravniku program obrazložijo in ga seznani s sodelavci;
- odredijo konkretne naloge vodjem oddelkov v zvezi z usposabljanjem pripravnika, zlasti določijo s katerimi zadevami se morajo pripravniki le seznani, katera dela ali opravila pa morajo obvladati;
- opozarjajo pripravnike na pomanjkljivosti, ki jih ugotovijo z vpogledom v dnevnik ali na podlagi lastnih ugotovitev;
- svetujejo pripravnikom strokovno literaturo, ki obravnava delo v službi ali obratu oziroma enoti, če ta že ni določena v programu ali pa ga opozorijo na dodatno literaturo, ki bi lahko poglobila njegovo znanje;
- predlagajo uvedbo postopka zaradi kršitve delovnih dolžnosti.

21. člen

Naloge vodij oddelkov so naslednje:

- da izvajajo naloge, ki so jih prejeli od vodje službe ali enote;
- posredujejo čimbolj učinkovito svoje znanje;
- pomagajo pripravniku pri izvajanju konkretnih nalog, vodenje dnevnika in ga ocenjujejo;
- poučijo pripravnike o pravilih varnosti pri delu;
- ga usmerjajo v pravilne medsebojne odnose, mu dajejo navodila in pripombe glede osvajanja delovnih navad in dobrega gospodarjenja.

Za preizkus znanja in strokovne usposobljenosti pripravnika po zaključku pripravniške dobe, načelno ni predpisan pismen in ustni izpit. Med potekom pripravniške dobe so dolžni instruktorji in osebe, ki jim je zaupano usposabljanje pripravnika izvajati stalen preizkus časovno pridobljenega znanja in delovne sposobnosti.

Kadrovska služba zbere ocene, ki jih o delu pripravnika in doseženih uspehih podajo direktorji sektorjev in vodje oddelkov. Če je iz teh ocen razvidno, da je pripravnik pridobil v času opravljanja pripravniške dobe zadostno strokovno znanje za opravljanje dela na določenem delovnem mestu, sklene kadrovska služba z njim delovno razmerje za nedoločen čas, vendar samo pod pogojem, če je tako mesto v podjetju na razpolago. Če tako delovno mesto ni prosto mu lahko podjetje ponudi do izpraznitve tega mesta, drugo primerno zaposlitev. Če pripravnik to odkloni ima podjetje pravico, da mu izda odločbo o odpovedi delovnega razmerja, z odpovednim rokom enega meseca.

Pripravnik, ki je bil v času opravljanja pripravniške dobe negativno ocenjen, preneha delovno razmerje po končani pripravniški dobi z enomesečnim odpovednim rokom.

23. člen

Odločba o razporeditvi pripravnika na delovno mesto ali odločba o prenehanju dela pripravnika na koncu pripravniške dobe, se mora pripravniku vročiti najkasneje do dneva, ko pripravniška doba poteče po tem pravilniku.

Delovno razmerje in članstvo v delovni organizaciji preneha pripravniku tudi v primeru, če pripravnik ne nastopi delo na delovno mesto po odločbi o razporeditvi na koncu pripravniške dobe in to v roku treh dni.

24. člen

Obvezna tolmačenja določil tega pravilnika daje upravni odbor.

25. člen

Ta pravilnik je potrdila skupščina kolektiva ZP na zasedanju dne 15. aprila 1968, uporablja pa se od 1. maja t. l. dalje.

Predsednik SK

Emil Kohne, dipl. inž. rud.

Skupščina kolektiva Zasavskih premogovnikov, Trbovlje, je na svojem 33. zasedanju dne 1. aprila 1968 sprejela v skladu z določili statuta ZP

PRAVILNIK

o pomoči Zasavskih premogovnikov, Trbovlje, članom svoje delovne skupnosti za preventivno zdravljenje

Po določilih temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju (Uradni list SFRJ, št. 29/66), nimajo zavarovanci več možnosti, da se preventivno zdravijo na račun socialnega zavarovanja. Zato pristopa podjetje s tem pravilnikom k rešitvi tega vprašanja v okviru možnosti in pogojev, s katerimi razpolaga kot gospodarska organizacija.

2. člen

ZP bodo po svojih strokovnih službah v okviru tega pravilnika v začetku vsakega poslovnega leta ugotovili, s kakšnimi sredstvi bo podjetje razpolagalo v ta namen. Temu ustrezno bo določeno tudi najvišje možno število članov delovne skupnosti, ki se jim, pod ostalimi pogoji tega pravilnika, lahko omogoči preventivno zdravljenje.

3. člen

Namen obveznosti, ki jo s tem pravilnikom prevzema podjetje, da bi s preventivnim zdravljenjem članov delovne skupnosti, pravočasno preprečili resnejša obolenja, ki bi jih odtegnila proizvodnji ali celo povzročila predčasno invalidnost.

Prvenstveno bi v okviru tega pravilnika upoštevali naslednja obolenja:

- revmatizem,
- obolenja srca in živcev,
- obolenja dihal,
- splošna izčrpanost.

4. člen

ZP omogoča preventivno zdravljenje članom delovne skupnosti, ki so tega potrebni, v naslednjih zdraviliščih:

1. revmatična obolenja
Čateške Toplice
2. obolenja srca in živcev
Dom Staneta Žagarja v Bohinju
3. obolenja dihal
Dom Staneta Žagarja v Bohinju
4. splošna izčrpanost
Dom Staneta Žagarja v Bohinju
5. splošna izčrpanost
Dom Franca Salamona na Partizanskem vrhu.

Člane delovne skupnosti, ki pridejo v poštev za preventivno zdravljenje, določi pristojni ambulantni zdravnik in kadrovske sektor s sodelovanjem socialnih delavcev delovnih enot tako, da se omogoči to zdravljenje res najpotrebnejšim. O tem, v katero zdravilišče se napoti člana ZP, odloča glede na delavčevo zdravstveno stanje in ostale pogoje, pristojni zdravnik.

5. člen

Skupščina kolektiva ZP sprejme vsako leto v mesecu januarju sklen, s katerim določi v okviru razpoložljivih finančnih sredstev in v odnosu do cene, oskrbe v zdravilišču, število članov, ki bodo kot najpotrebnejši lahko koristili preventivno zdravljenje.

Vsakokratni sklep skupščine kolektiva ZP je sestavni del tega pravilnika in pogoj za sklepanje pogodb z zdravilišči.

S sprejetjem novega sklepa je razveljaven sklep sprejet v prejšnjem koledarskem letu.

6. člen

S pravilnikom ni mogoče vnaprej določiti točnega števila članov delovne skupnosti za 21-dnevno preventivno zdravljenje, ker se višina razpoložljivih sredstev določa vsako leto posebej ob upoštevanju cen zdraviliških uslug.

7. člen

a) Pomoč, ki jo nudi ZP članom delovne skupnosti za preventivno zdravljenje, obsega:

1. 7 dni izrednega plačanega dopusta, ki ga določa pravilnik o delovnih razmerjih podjetja,
2. razliko od 10.- N din/dan do polne cene za dnevno oskrbo, vključno z zdravniškimi pregledi, kopelmi itd.,
3. prevozne stroške v zdravilišče in nazaj z vlakom ali avtobusom (brez dnevnice).

b) Član delovne skupnosti, ki koristi preventivno zdravljenje pa prispeva:

1. svoj redni letni dopust od vključno 8. do vključno zadnjega dne preventivnega zdravljenja,
2. prispevek po 10.- N din/dan za vsak dan preventivnega zdravljenja.

c) V primeru, če koristnik preventivnega zdravljenja izkoristi za ves čas preventivnega zdravljenja svoje redni letni dopust, plača podjetje vse stroške za oskrbo v zdravilišču.

8. člen

Če za ugotovljeno število zdravljenja potrebnih delavcev razpoložljiva finančna sredstva ne zadostujejo, imajo pri enakem zdravstvenem stanju prednost do zdravljenja disciplinirani delavci, ki so vključeni v neposredni proces proizvodnje in ki imajo daljšo delovno dobo.

9. člen

Če delavec ZP, ki je poslan na preventivno zdravljenje, samovoljno zavira potek zdravljenja (pijančevanje, odklanjanje kopeli, masaž itd.), se v zdravilišču neprimerno obnaša in ga zato uprava zdravilišča pošlje predčasno domov, izgubi pravico tako do izrednega plačanega dopusta, kot tudi do vseh ostalih ugodnosti iz člena 7 tega pravilnika. V tem primeru mora koristnik vložena sredstva za preventivno zdravljenje vrniti ZP s tem, da mu znesek odtegne pristojna delovna enota v treh mesečnih obrokih od njegovih osebnih dohodkov.

Kadar nastopi tak primer, izgubi delavec vsako pravico, da bi bil še

kdaj kasneje poslan na preventivno zdravljenje.

10. člen

Za preventivno zdravljenje je določena doba 21 dni, ki se je po zdravniških izkušnjah in analizah zdravljenja pokazala kot najbolj primerna oziroma uspešna.

11. člen

Če delavec, ki se nahaja na preventivnem zdravljenju, v tem času zbolí, se za čas bolezni, ko gredo stroški v breme socialnega zavarovanja, prekine 21-dnevna doba preventivnega zdravljenja. Preostale dni lahko izkoristi po ozdravljenju.

12. člen

Podatke o članih delovne skupnosti, ki so potrebni preventivnega zdravljenja, zbira kadrovski sektor s sodelovanjem kadrovskih služb pozameznih delovnih enot. Ta sklepa tudi pogodbe z zdravilišči in ureja problematiko s pristojnimi zdravniški oz. ambulantami.

13. člen

Pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko ga sprejeme skupščina kolektiva ZP.

Predsednik SK
Emil Kohne, dipl. inž. rud.

Skupščina kolektiva Zasavskih premogovnikov, Trbovlje je na svojem 33. zasedanju v poslovnici 1966/68, dne 1. 4. 1968, sprejela na temelju določil statuta podjetja

PRAVILNIK

o koriščenju sredstev sklada skupne porabe pri delovnih enotah Zasavskih premogovnikov

1. člen

Skupščina kolektiva ZP je na svojem zasedanju sklenila, da odstopa delavskim svetom rudnikov Hrastnik, Trbovlje in Zagorje po 15.000 N din sredstev iz sklada skupne porabe Zasavskih premogovnikov, ki so bila ustvarjena v poslovnem letu 1967, v samostojno razpolaganje.

2. člen

Odobrena sredstva ostanejo na žiro računu podjetja s tem, da z njimi razpolagajo delavski sveti navedenih rudnikov.

3. člen

Delavski sveti rudnikov razpolagajo z danimi sredstvi v letu 1968. Zato skupščina kolektiva naknadno

ne bo odobraval nikakršnih sredstev za leto 1968.

4. člen

DS rudnikov lahko odobravajo ta sredstva za naslednje namene:

a) reševanje vprašanj v zvezi z rekreacijo članov delovne skupnosti (pomoč športnim, mladinskim, društvom prijateljev mladine, planinskim in podobnim organizacijam),

b) reševanje potreb kulturno-zabavnega življenja zaposlenih (pomoč kulturno-prosvetnim društvom in organizacijam, šolam, nad katerimi ima podjetje patronat in podobnim organizacijam).

Razpoložljiva sredstva je možno odobravati le društvom in organizacijam na področju občine, na kateri območju deluje delavski svet.

5. člen

Delavski svet rudnika Hrastnik odobrava pomoč društvom in organizacijam celotnega območja občine Hrastnik.

Delavski svet rudnika Trbovlje odobrava pomoč društvom in organizacijam celotnega območja občine Trbovlje.

Delavski svet rudnika Zagorje odobrava pomoč društvom in organizacijam celotnega območja občine Zagorje.

6. člen

Samoupravni organi drugih delovnih enot ne razpolagajo s temi sredstvi.

7. člen

Delavski sveti odobravajo pomoč iz danih sredstev na svojih sejah ob navzočnosti nad polovico članov DS. Od navzočih pa mora večina glasovati za predlog ali proti predlogu.

8. člen

Prošnje za pomoč iz danih sredstev zbira tajništvo pristojnega rudnika. Pregleda jih izvršna komisija DS in poda k vsaki prošnji svoje mnenje. Potem je obpravilna in o njej sklepa delavski svet.

9. člen

Če delavski svet odobri določeno pomoč iz danih sredstev, mora tajništvo rudnika pisмено obvestilo skupno s sklepom DS poslati finančnemu sektorju ZP zaradi nakazila. Pri sklepu DS se je treba sklicevati na sklep 33. zasedanja SK ZP z dne 1. 4. 1968 o prenosu pravic razpolaganja z delom sredstev sklada skupne porabe ZP, ustvarjenega v letu 1967.

Hkrati obvesti tajništvo rudnika pisмено tudi prosilca o načinu rešitve njegove vloge.

10. člen

Pomoč iz 4. člena tega pravilnika je možno odobravati le tistim društvom in organizacijam, v katerih

aktivno delujejo ali pa so deležni rezultatov dela teh društev in organizacij, člani delovne skupnosti ZP.

11. člen

Delavski sveti rudnikov so dolžni po končanem gospodarskem, t. j. koledarskem letu, predložiti poročilo o koriščenju danih sredstev po tem pravilniku in to do 15. januarja naslednjega leta.

12. člen

Za druge namene, razen za tiste, ki so navedeni v čl. 4 tega pravilnika, delavski sveti ne morejo koristiti razpoložljivih sredstev sklada skupne porabe.

Finančni sektor bo pred vsakokratnim nakazilom preveril veljavnost sklepa delavskega sveta.

13. člen

Ta pravilnik stopi v veljavo takoj, ko ga potrdi skupščina kolektiva ZP, uporablja pa se do 31. 12. 1968.

Predsednik SK

Emil Kohne, dipl. inž. rud.

NAŠ KOMENTAR:

KAJ BO Z REVIRSKIMI DIJAKI?

Znani so predlogi o racionalizaciji šolstva v naši republiki, znano pa je tudi, da ti predlogi vsebujejo varianto ki pravi, da naj bi v Trbovljah ukinili ekonomsko srednjo šolo ter strojni oddelke tehniške srednje šole. V zvezi s temi predlogi je bilo že pred tedni sklicano posvetovanje vseh zainteresiranih činiteljev iz vseh treh revirskih občin, republiškim institucijam pa je bilo tudi poslano pismo, v katerem jih seznani, da o dejanskem stanju obeh šol ter poudarja, da o ukinitvi omenjene šole ter oddelka ne more biti niti govora.

Material o racionalizaciji šolstva je vse premalo argumentiran ter preveč nasplošen, kar kaže na to, da predlagatelj tega gradiva ni imel dejanskega stika s terenom ali bolje povedano, ni imel pregleda nad dejanskim stanjem, tako v posameznih območjih kot tudi nad posameznimi območji. To najbolj dokazuje podatek, da material vsebuje predlog, po katerem naj bi se dijaki ESS vozili v Celje oziroma prebivali v internatu v Celju. Ko so se zainteresirani iz Zasavja pozanimali v Celju ali so zadostne šolske in internatske zmogljivosti, so jim odgovorili, da ni dovolj prostora niti za vse kandidate, ki bi želeli obiskovati ESS v Celju z njihovega območja ter da so vse zmogljivosti v celjskem internatu izkoriščene. Dodali so tudi, da predlagatelj gradiva o racionalizaciji šolstva ni vprašal za mnenje nikogar v Celju o zmogljivostih šol in internata.

Letos obiskuje ESS 240 dijakov iz Zagorja, Trbovelj, Hrastnika, Sevnice, Laškega in Litije. Zadnji podatki kažejo, da so to otroci staršev, katerih osebni dohodki povprečno ne presegajo 800,00 N din mesečnih osebnih dohodkov in teh je dve tretjini. Okoli 62 % otrok oziroma dijakov v ESS in TSS so otroci delavcev in upokojevcev. Ze samo ta dva podatka pa jasno kaže, da se revirska mladina ne bi mogla šolati v Ljubljani

Počitniški dom ZP-T v Crikvenici

ali Celju, ker starši pač ne bi zmogli vseh stroškov (hrana, vožnja ali pa celo plačevanje internatske oskrbe) Z drugimi besedami, to pomeni, da zasavska mladina ne bi imela možnosti strokovne usposobitve. In še en podatek, ki podkrepi celotno problematiko — na seznamu nezaposlenih dostoj ni niti enega diplomanta obeh šol, kar pomeni, da je revirsko gospodarstvo v celoti sprejelo mlade strokovnjake, od katerih pa nekateri nadaljujejo s šolanjem na višjih in visokih šolah. Zasavsko gospodarstvo pa še vedno potrebuje te strokovne kadre in se ni bati, da ne bi mogli najti zaposlitve. Poudariti moramo, da ustvarja zasavsko gospodarstvo letno že okoli 80 milijard S din bruto produkta in da je v številnih delovnih organizacijah doslej zaposleno le 17 ekonomistov! Zunanji strokovnjaki-ekonomisti pač ne gredo radi v »provincio« in zato se je nujno naslanjati na domači kader.

Vprašanje kaj bo z revirsko mladino je tehtno in umestno. Pri vsem tem je treba vedeti tudi to, da lažje dobi zaposlitev vsepovsod občan, ki ima neko strokovno usposobitev in zelo težko tisti, ki je nima. Jasno je, da ni misliti, da bodo vedno vsi mladi strokovnjaki dobili zaposlitev v svojem kraju, jasno je tudi, da jo bodo dobili drugje. Pogoj za to pa je: strokovna usposobitev. Le to pa lahko dobijo najceneje doma, saj so stroški šolanja minimalni

tako, da jih starši dijakov — tu gre za tiste z do 800,00 N din mesečnih osebnih dohodkov — še nekako prenesejo. Racionalizacija šolstva bi morala stremeti za čim smotrnejše izkoriščanje razpoložljivih sredstev, ne pa v smeri ukinjanja posameznih šol ali posameznih oddelkov nekaterih šol.

Nedavno posvetovanje o racionalizaciji šolstva, katerega se je udeležil tudi član IS SRS dr. Vladimir Bračič je ponovno pokazalo, da je nujno zagotoviti še nadaljnje delovanje obeh šol. »Zagotovim vam lahko, da IS ne bo podprl kakršnokoli akcije, ki bi zmanjšala možnost šolanja revirske mladine, je podčrtal predstavnik IS SRS. Razprave o racionalizaciji šolstva bodo v republiških forumih nedvomno pokazale, da so sedanji predlogi nesprejemljivi ter da je nujno nuditi mladini možnost nadaljnega šolanja. V Zasavju so pripravljani — o tem že razmišljajo, da bi koncentrirali srednje strokovno šolstvo v Trbovljah, poklicne šole pa v Zagorju. S tem bi odpadla dvojnost oziroma dvotirnost posameznih šol, kar bi v veliki meri zmanjšalo stroške ter dalo boljše pogoje za šolanje otrok. In na koncu gre zapisati upanje, da ob ukinjenju ESS in oddelka TSS v Trbovljah ne bo prišlo ter da bo revirska mladina imela možnost šolanja doma.

Janko Savšek

Delo samoupravnih organov

Skupščina kolektiva in upravni odbor ZP-T sta imela kot osrednja samoupravna organa podjetja, po izvedenih zadnjih volitvah v samoupravne organe vsak po dve seji, oziroma zasedanji. Na teh sejah oziroma zasedanjih sta razpravljala in sklepala o naslednjih zadevah:

1. Na 1. zasedanju skupščine kolektiva, dne 29 aprila 1968:

- predsednik skupščine kolektiva prejšnje mandatne dobe 1966/68 Kohne Emil, dipl. inž. rud., je podal poročilo o dvoletnem delu najvišjega samoupravnega organa v podjetju; skupščina kolektiva je poročilo osvojila,
- potrdila je poročilo predsednika volilne komisije o poteku in rezultatih volitev v samoupravne organe, ki so bile 16. aprila 1968. Potrjena je bila veljavnost poteka volitev in potrjen mandat novoizvoljenih članov skupščine kolektiva za naslednjo mandatno dobo,
- za novega predsednika skupščine kolektiva za mandatno dobo 1968/70 je bil izvoljen soglasno Dobčnik Stane, jamski nadzornik na obratu Kotredež rudnika Zagorje, za njegovega namestnika pa Kandušar Aleksander, nadzornik zračenja na rudniku Hrastnik,
- upravni odbor mandatne dobe 1967/68 je dobil razrešnico,
- za člane novega upravnega odbora 1968/69 so bili izvoljeni: Paučnik Alojz — dipl. inž. rud., Rebernik Leopold, Slapšak Stane, Dolar Izidor, Berger Ivan — dipl. inž. rud., Božič Alojz, Kramar Blaž, Sakeljšek Leopold, Kantušar Rado, Mandelc Franc; glavni direktor Ivančič Albert, dipl. inž. rud. je po svojem položaju enajsti član upravnega odbora; hkrati je bilo izvoljenih tudi 10 namestnikov članov upravnega odbora,
- izvolila je pet stalnih komisij z 31 člani ter eno občasno komisijo z 8 člani,
- potrdila je finančni obračun in delitev dohodka za prve tri mesece 1968 za vse dejavnosti podjetja,
- analitski oddelek je dobil nalogo, da pripravi analizo poslovnih stroškov s krajšo obrazložitvijo ter poročilo o dejansko doseženih prihrankih zaradi zmanjšane porabe jamskega lesa, ob upoštevanju izgub na železnem podporju,
- sprejela je izjavo z določenimi ugotovitvami v zvezi s pritožbo Grčarja Rudiya, uslužbenca v rudarskem šolskem centru Zagorje,
- odločila je, da se izloči iz sklada stanovanjskih hiš pri stanovanjskem podjetju Zagorje štiristano-
vanjska hiša Kisovec št. 73. Ta

objekt ponovno prevzame v svoja osnovna sredstva podjetje zaradi kasnejše porušitve glede na gradnjo novega 32-stanovanjskega bloka RB-2 Kisovec na isti lokaciji,

- rudnik Zagorje je dobil pooblastilo, da pod najugodnejšimi pogoji proda star gradbeni material od objekta Loke št. 11,
- dala je soglasje k predloženemu načinu financiranja gradnje novega stanovanjskega bloka RB-2 Kisovec, katerega bo gradilo SGP Zagorje v letih 1968/69,
- odobrila je dodatna sredstva za individualno stanovanjsko izgradnjo,
- sklenila je, da podjetje naroča nova stanovanja za člane delovne skupnosti v novozgrajenih stanovanjskih blokih v Trbovljah in Hrastniku preko obeh področnih stanovanjskih podjetij.

2. Na 1. seji upravnega odbora, dne 11. maja 1968:

- za predsednika upravnega odbora za mandatno dobo 1968/69 je bil soglasno izvoljen Dolar Izidor, kovač na rudniku Trbovlje, za njegovega namestnika pa Berger Ivan, dipl. inž. rud., obratovodja na rudniku Trbovlje,
- imenovani sta bili komisiji za izume in tehnične izboljšave ter za rekreacijo in oddih in uredniški odbor glasila »Srečno«,
- potrjeno je bilo poročilo predsednika upravnega odbora o delu tega organa v mandatni dobi 1967/68,
- soglasno je bila potrjena primopredaja podjetja med novim in starim upravnim odborom na podlagi predložene bruto bilance vseh dejavnosti podjetja za dobo januar-marec 1968,
- soglašal je z osnutkom pravilnika o nagrajevanju delavcev, ki se pri delu ne poškodujejo,
- potrdil je poročilo o koriščenju amortizacijskih sredstev, sanacijskega posojila in sredstev za investicijska velika popravila za razdobje januar-marec 1968,
- sprejel je določena stališča v zvezi z nelikvidnostjo podjetja, po katerih bi odložili izvajanje nekaterih investicijskih del v primeru, če se pogoji za koriščenje sanacijskega posojila ne bodo spremenili,
- potrdil je poročilo o gibanju stroškov v I. tromesečju 1968,
- ugodno je rešil 2, zavrnil pa 1 prošnjo,
- odobril je včlanjenje podjetja v kolektivno članstvo Ljudske tehnike Slovenije,
- Pograjcu Antonu iz Zagorja je odobril izplačilo enkratne denarne odškodnine za škodo, povzročeno po rudarjenju,

- pripravil je predlog skupščini kolektiva za določitev števila članov delovne skupnosti, potrebnih preventivnega zdravljenja po sprejetem pravilniku podjetja,
- tehniškemu direktorju Hočevarju Branku, dipl. inž. rud. in direktorju separacij Mlakarju Mirku, dipl. inž. rud. je odobril 4-dnevno službeno potovanje v Avstrijo,
- sprejel je določena stališča v zvezi z bodočim statutom višje šole za organizacijo dela v Kranju.

3. Na 2. seji upravnega odbora, dne 27. maja 1968:

- odobril je direktorju komercialnega sektorja Anžurju Bogdanu, dipl. ec. 6-dnevno službeno potovanje v Švedsko k firmi Trelleborg,
- ugodno je rešil 3 vloge, 4 je zavrnil, 2 pa je sprejel na znanje,
- določil je nove cene za obratovalne ure motornega nakladalca Pesci,
- odobril je izplačilo enkratne denarne odškodnine za škodo, povzročeno zaradi obratovanja kamnoloma na rudniku Zagorje,
- odobril je izplačilo enkratne odškodnine gasilskemu društvu Kotredež v Zagorju za povzročeno škodo po rudarjenju,
- soglašal je s tem, da bo podjetje od 1. julija 1968 dalje plačevalo premije za kolektivno zavarovanje članov delovne skupnosti za podjetje kot celoto,
- pripravil je predlog skupščini kolektiva, da odobri občinskimi skupščinam Hrastnik, Trbovlje in Zagorje plačilo 1%-nega prispevka od bruto osebnih dohodkov, doseženih v letu 1967 na območju posameznih občin, namensko za financiranje šolstva in ostalih potreb v letu 1968,
- soglašal je s finančnim obračunom in delitvijo dohodka za dobo od 1. 1. do 30. 4. 1968,
- analitski oddelek je dobil nalogo, da pripravi analizo osebnih dohodkov članov delovne skupnosti OSRD, ki delajo na domačih gradbiščih,
- sprejel je opozorilo za vse delovne enote na strogo izvajanje navodil osrednjih samoupravnih organov o dela prostih sobotah,
- odobril je razpis vajeniških mest pri rudarskem šolskem centru in razpis štipendij,
- soglašal je z odpovedmi delovnih razmerij tehniškega direktorja Hočevarja Branka, dipl. inž. rud., direktorja proizvodnega sektorja Legata Franca, dipl. inž. rud. in direktorja kadrovskega sektorja Sihurja Franca,

(Nadaljevanje na 15. strani)

Stopetnajst let rudarske godbe v Hrastniku

Rudarska godba Hrastnik, ki sedaj deluje tudi kot samostojna sekcija DPD Svobode I Hrastnik, bo slavila 2. julija letos 115-letnico svojega obstoja. Visok jubilej kaže, da spada naša godba med najstarejše amaterske pihalne godbe v Sloveniji, če že ne v Jugoslaviji.

Ko je leta 1849 prvi vlak na progi Dunaj-Trst (tako imenovana Južna železnica) peljal skozi Hrastnik, je na tej slovesnosti igrala tudi prva skupina hrastniških godbenikov. Čeprav njen zameetek nastanka sega torej v leto 1849, lahko o organizirani enoti govorimo šele v letu 1853. Takrat je godbo že štela 12 moških in je imela svojega kapelnika ter dobila ime »Rudarska godba«. To leto se smatra torej kot ustanovno leto. Prvi kapelnik je bil Jernej Puncer, rojen 5. 8. 1817 v Sentjerneju ob Taboru. Pri rudniku je služboval kot jamski nadzor-nik.

Gonilna sila v godbi je bila vso dolgo dobo napredna delavska miselnost. Le tako je bilo mogoče, da je godba stalno delovala, ker je pač prvenstveno služila delovnemu človeku.

Svoje kulturno poslanstvo je godba dostojno opravila tudi v narodnostnem pogledu. Bila je pomemben buditelj narodne zavesti že v Avstroogrski, v predvojni Jugoslaviji pa je zvesto stala ob stranihrastniškemu proletariatu in ga dosledno podžigala v boju za boljše življenje. Tudi med drugo svetovno vojno, v dobi okupacije, je v boju našla svoje mesto. Njeni člani so kolektivno odšli v partizane in delovali v sestavi VII. korpusa NOV. V dobi okupacije so dali tudi svoj krvni davek: dvanaest godbenikov je darovalo svoja življenja za lepšo bodočnost naših narodov. Slava njihovega spomina!

Dosedanji uspehi naše godbe so odraz dolgoletnega požrtvovalnega dela in nenehne težnje za dvig kvalitete ravni. Prav zato bomo tudi v prihodnje v še večji meri gojili slavne tradicije godbe in v tej smeri vzgajali mlajši rod.

Ob našem visokem jubileju smo dolžni izreči največjo zahvalo hrastniškim rudarjem, kot tudi rudniškim upokojencem, ki so nas ves čas moralno in materialno podpirali. Seveda njihovo pomoč pričakujemo in potrebujemo tudi v bodoče.

Ko bomo torej letos proslavili ta visoki jubilej, pričakujemo dodatno materialno oziroma finančno pomoč tudi ostalih merodajnih činiteljev v okviru podjetja in naše občine.

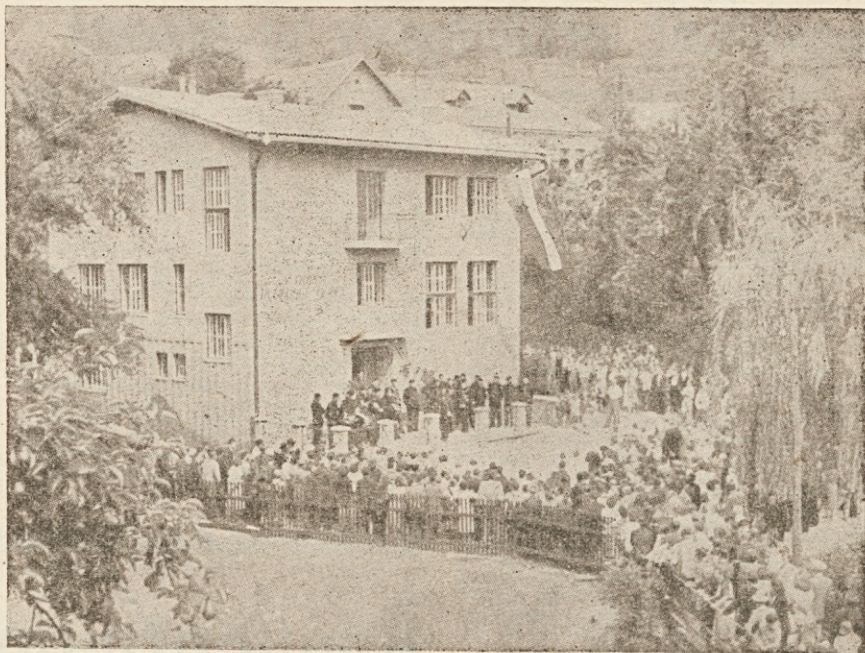
Na jubilejno proslavo bomo povabili tudi delegacije sosednjih godb. V goste smo povabili rudarsko godbo iz Oberdorfa v Avstriji, ki nam je že sporočila, da so naše povabilo z veseljem sprejeli. Gostujoča godba bo sodelovala tudi v koncertnem programu.

Mimogrede naj omenim še drug tihi jubilej, ki dokazuje, da so naši predniki-godbeniki resnično delovali v naprednem in narodnostnem gibanju pa čeprav so zato morali trpeti razna šikaniranja takratnih delodajalcev in oblastnikov.

Leta 1868 — torej točno pred 100 leti — je bil organiziran v Zalcu slovenski narodni tabor, kjer je sodelovala tudi hrastniška rudarska godba. Zaradi tega sodelovanja je takratno vodstvo rudnika Hrastnik kaznovalo godbenike tako, da jim je od njihove redne plače odtegnilo po 5 goldinarjev, kar je takrat pomenilo enotedensko plačo.

Plahuta Stane

PRIPIS: Vodstvo podjetja in samoupravnih organov ter uredniški odbor glasila toplo čestitajo Rudarski godbi Hrastnik k tako visokemu jubileju. Vsi žele, da bi njena dejavnost še bolj napredovala in se njene vrste še bolj pomnožile ter da bi dosegli še višje jubileje.

Otvoritev Doma rudarske godbe Hrastnik, dne 5. VII. 1953

Delo samoupravnih organov

(Nadaljevanje s 14. strani)

- odobril je razpis treh vodilnih delovnih mest, ki bodo prosta po preteku odpovedne dobe,
- imenoval je petčlansko primopredajno komisijo za prevzem oziroma predajo poslov delovnega mesta tehniškega direktorja,
- skupščini kolektiva je pripravil predlog za odobritev preventivnega zdravljenja 61 otrok članov delovne skupnosti, ki so tega potrebni iz zdravstvenih razlogov.

4. Na 2. zasedanju skupščine kolektiva, dne 30. maja 1968:

- potrdila je finančni obračun in delitev dohodka vseh dejavnosti za dobo januar-april 1968,
- potrdila je prečiščeno besedilo statuta Zasavskih premogovnikov, ob upoštevanju sprejetih pripomb,
- odobrila je preventivno zdravljenje 70 članov delovne skupnosti po obstoječem pravilniku podjetja,
- odobrila je preventivno zdravljenje 61 otrok članov delovne skupnosti, ki so socialno ogroženi,
- odobrila je izplačilo nagrad članom delovne skupnosti, ki se pri delu niso poškodovali,
- odobrila je občinskim skupščinam Hrastnik, Trbovlje in Zagorje izplačilo 1 % -nega prispevka od bruto osebnih dohodkov v

letu 1967, doseženih na območju posameznih občin, namensko za financiranje šolstva, investicije šolstva in ostale potrebe občinskih skupščin v letu 1968,

- odobrila je poslovno tehnično sodelovanje podjetja v konzorciju podjetij industrije gradbenega materiala in gradbene operative Zasavja; odobrila je tudi prevzem ustreznega dela finančnih obveznosti pri izdelavi programa razvoja industrije gradbenega materiala in gradbenih elementov v Zasavju ter študije integracijskih oblik gradbene operative in industrije gradbenega materiala,
- odobrila je prenos stanovanjskega bloka RB-1 Kisovec — rudnik Zagorje v gospodarjenje skladu stanovanjskih hiš pri stanovanjskemu podjetju Zagorje,
- odobrila je dopolnitev programa uporabe investicijskih sredstev,
- odobrila je prodajo lesene lope — bivše garaže na Dolu, Trgovskemu podjetju Hrastnik,
- odobrila je izločitev dotrajanih osnovnih sredstev.

Skupščina kolektiva se je v skladu s sprejetim statutom preimenovala v osrednji delavski svet s pravicami in dolžnostmi, ki jih določajo zakonski predpisi, statut podjetja in drugi notranji predpisi.

Lenarčič Tine

Zasavsko posvetovanje v Trbovljah pestrost problemov in mnenj

Nedavno tega se je udeležilo nad 50 članov medobčinskega odbora sindikata delavcev industrije in rudarstva »Zasavje«, ROS-a Zasavskih premogovnikov, članov plenuma ObSS, predsednikov sindikalnih podružnic ter članov komisij in delegatov iz občinskih sindikalnih svetov, posvetovanja o dokončnem oblikovanju pripomb predkongresnega gradiva na temi:

- nadaljnji razvoj zdravstvene zaštite in socialnega zavarovanja s stališča vsklajevanja teh področij z družbeno-ekonomskimi odnosi ter
- integracija vseh oblik družbenega dela na samoupravnih osnovah.

Posvetovanja se je udeležil tudi predstavnik RSS Jože Tavčar, predstavnik ObSS Jesenice in predstavnik tovarniškega odbora sindikata Zelezarnice.

Uvodoma je treba pripomniti, da dokonča stališča in pripombe še niso izdelane, saj je bilo iz pestre in vsebinsko izredno bogate razprave na posvetovanju nemogoče takoj izluščiti vse predloge in dokončna stališča. Posebna komisija bo izdelala dokončno redakcijo vseh pripomb, katere bo potrebno še dopolniti in konkretizirati in šele zatem bo material s posvetovanja poslan RS ZS Slovenije, CS ZSJ ter komisiji za pripravo gradiva za VI. kongres ZS Jugoslavije.

Posvetovanje je bilo vsebinsko razdeljeno na dve osnovni temi s sedmimi podskupinami, ki so zajele zdravstveno varstvo, invalidsko varstvo, pokojninsko zavarovanje, socialno skrbstvo, borbena vprašanja, integracijo vseh oblik družbenega dela na samoupravnih osnovah ter problematiko varstva pri delu. Problematiko vseh področij so dopolnjevali, saj je že v uvodnih besedah predsednik ObSS Trbovlje Cveto Plevnik nanizal in dal smernice za razpravo o vprašanjih in problemih, ki so značilni za Zasavje. V razpravi o zdravstvenem varstvu se je pokazala vsa pestrost in problematika tega področja. Predloženo je, da bi se naj komisija za zdravstveno varstvo v polni meri angažirala pri dokončni izdelavi predlogov potem, ko bo republiška skupščina izdelala resolucijo v zvezi z novim zakonom o zdravstvenem varstvu. V zvezi s tem je bila navržena tudi misel, da sedanji zakon o zdravstvenem varstvu dopušča pretirano izčrpavanje človeka na posameznih delovnih mestih, bodisi v industriji ali rudarstvu. So primeri, da zaradi novih predpisov, oboleti raje koristijo redni letni dopust za zdravljenje kot pa, da bi bili sprejeti v bolniški stalež. V tem primeru bi bili namreč močno okrnjeni pri osebnem dohodku. Ta praksa pa po drugi strani povzroča različna obolenja, ker ni dovolj časa za temeljito zdravljenje. Razprava o problemih invalidskega varstva je dala vrsto predlogov. Osnovno izhodišče je bila misel,

da je nujno delovnim invalidom zagotoviti taka delovna mesta, kjer se njihovo zdravje ne bo slabšalo, temveč da bodo lahko čim več ustvarjali v skladu s svojimi del. in zdrav. sposobnostmi. Pripravljen je predlog, da naj bi prenesli skrb za delovne invalide v delovne organizacije, katere pa bi morali oprostiti dela prispevkov, kar bi dajalo realne možnosti za ustanavljanje novih obratov za delovne invalide.

V razpravi o socialnem skrbstvu so govorili o problemih, ki že dalj časa ustvarjajo ponekod dokaj mučna vdsja. Tu gre predvsem za probleme zaposlovanja v tujini ter porajajoče se probleme varstva in skrbstva otrok. V okviru te teme je bilo precej govora tudi o mladoletniškem prestopništvu.

Predkongresne razprave v Zasavju so s tem dobile dokončno obliko, počasi pa se bo tudi zaključila izredno plodna in razgibana predkongresna dejavnost, v

kateri so dejansko sodelovali skoraj vsi člani sindikatov. Sklicatelja posvetovanja, medobčinski odbor industrije in rudarstva »Zasavje« ter ObSS Trbovlje sta s tem posvetovanjem dejansko vsklajala mnenje o temah, o katerih bodo zasavski delegati razpravljali na kongresu, posredovala pa bosta tudi bogat material komisiji za pripravo gradiva za VI. kongres ZSJ.

Na minulem posvetovanju o oblikovanju pripomb za predkongresno gradivo sta bila izvoljena tudi delegata, ki bosta zastopala člane sindikata na bližnjem VI. kongresu ZSJ. Za delegata sta bila izvoljena Milan Kožuh, generalni direktor RUDIS-a in Alojz Deželak, vodja komercialno-računskega sektorja pri tovarni polprevodnikov »Iskra« v Trbovljah.

Janko Savšek

Preventivno zdravljenje

Z novelizacijo temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju nimajo zavarovanci več možnosti, da se preventivno zdravijo na račun socialnega zavarovanja. Zato so samoupravni organi Zasavskih premogovnikov — Trbovlje rešili ta problem s posebnim pravilnikom in sredstvi, ki bodo vsako leto posebej določena v okviru finančne zmogljivosti.

V letu 1968 bo na preventivno zdravljenje poslano do 70 članov delovne skupnosti ZP-T.

Člane delovne skupnosti, ki pridejo v poštev za preventivno zdravljenje določi pristojni ambulantni zdravnik in kadrovski sektor v sodelovanju s socialnimi delavci tako, da bo omogočeno zdravljenje res najpotrebnejšim in zaslužnim. V katero zdravilišče bo napoten član delovne skupnosti ZP-T, odloča gle-

de na delavčevo zdravstveno stanje pristojni zdravnik.

Po pravilniku je omogočeno preventivno zdravljenje članom delovne skupnosti v naslednjih zdraviliščih in domovih: v Čateških Toplicah, domu Staneta Žagarja v Bohinju in domu Franca Salamona na Partizanskem vrhu.

Za preventivno zdravljenje je določena doba 21 dni, ki se je po zdravniških izkušnjah in analizah zdravljenja pokazala kot najbolj primerna in uspešna.

Pravilnik vsebuje tudi določene ukrepe za primere, če bi delavec, ki je poslan na preventivno zdravljenje samovoljno zaviral potek zdravljenja ali kako drugače kršil ugled kolektiva Zasavskih premogovnikov — Trbovlje.

Sihur Franc

Delo republiškega poslanca

Tov. Forte Karl — Marko, poslanec republiškega zbora skupščine SRS je predložil republiškemu zboru skupščine SRS 2 vprašanji, ki se nanasata na vprašanje borcev NOB in vprašanje obstoja ekonomske srednje šole ter strojnega oddelka tehn. sred. šole v Trbovljah.

Glede na to, da obe vprašanji, ki ju je tov. Forte sprožil v republiški skupščini živo zanimata tudi širši krog občanov in članov delovne skupnosti, ju posredujemo v celoti tudi bralcem nasega kolektiva:

Tovarišica predsednik, tovarišice in tovariši poslanci

Na zadnjem zasedanju naše skupščine smo sprejeli resolucijo o osnovah družbeno-ekonomskega razvoja SR Slovenije v letu 1968, kjer smo med drugim zapisali, da se naj prizadevanja vseh družbenih činiteljev usmerjajo v hitrejšje vključevanje strokovnih in visoko strokovnih delavcev, da se tako izboljša struktura zaposlenih, ker smo pri vseh prejšnjih analizah in razpravah ugotavljali, da strokovna struktura zaposlenih v Sloveniji ne ustreza in da bi vključevanje strokovnih kadrov v gospodarstvo pospešilo vključevanje delovnih organizacij v zahtevnejše pogoje gospodarjenja, nadaljno rast in modernizacijo proizvodnje pri tem pa učinkovitejše gospodarjenje.

O razpravi o sredstvih namenjenih za splošno porabo smo se odločili, da naj bi v letošnjem letu prav tako pristopili k racionalizaciji šolstva vseh stopenj, zlasti tamkaj, kjer šole ustvarjajo profile kadrov, ki današnjim zahtevam več ne ustrezajo. V resoluciji smo določeno napisali »Skupščina SRS bo ob sodelovanju z izobraževalnimi skupnostmi, občinskimi skupščinami in šolskimi zavodi sprejela program za racionalizacijo na področju vzgoje in izobraževanja.«

Popolnoma se strinjam z izhodišči, ki jih uvodoma navaja dani predlog, izdelan s strani republiškega sekretariata za kulturo in prosveto, ki jih v pogovoru navaja, da se pospešij oprizadevanja, da bi se v vzgojno-izobraževalni dejavnosti le-ta razvijala skladno z družbeno ekonomskim razvojem ter z možnostmi in potrebami, ki jih narekuje uresničevanje družbene in gospodarske reforme. Pot racionalizacijskih ukrepov bi morala kot navaja predlog, zagotoviti večjo učinkovitost, smotrnejšo izrabo sredstev in boljše kakovost.

Iz gradiva lahko posnamemo, da bi nedovoljno preudarjeni ukrepi v tej smeri povzročili tudi negativne družbene posledice in celo v materialnem pogledu dosegli nasprotno učinke od zakejelih.

Dovolite tovarišice in tovariši poslanci, da navedem primer, ne iz lokalističnih razlogov, na način postopka, ki je v gradivu na strani 10 in 11 naveden, posebej pod t. 7 in se nanaša na mrežo srednjih ekonomskih šol in konkretno (v gradivu je takšnih konkretnih predlogov zelo malo) predlaga ukinitvev ekonomskih srednjih šol v Ptuj in Trbovljah. Ne poznam razmer, ki so narokovale ustanovitve in delo ekonomske srednje šole v Ptuj, pač pa bi se z vaši mučovitostjo zadržal na konstatacijah, ki so podane s tem v zvezi z ukinitvijo ekonomske srednje šole v Trbovljah. V gradivu piše, da se te šole »na splošno zadovoljstvo glede na obseg šolskih okolišev razporejene po krajih, razmerno blizu so le ES Ptuj in ES Maribor, ES Trbovlje in ES Celje« in dalje »Podobno razširitev je treba prevideti tudi za ES Maribor in Celje (z ukinitvijo šol v Ptuj in Trbovljah)«. Prav tako moram tukaj poudariti, da je v gradivu s tem v zvezi navedeno: »V zvezi s tako racionalizacijo bo republiški sekretariat za prosveto in kulturo skupaj z gospodarsko zbornico proučil po vpisu v ekonomsko in tudi komercialne šole, ki sprejemajo absolvente šol za blagovni promet in dajejo po vrsti izobrazbe podobne kader kot ekonomske šole. Kolikšne kapacitete ekonomskih in komercialnih šol so potrebne, bo deloma osvetlila tudi analiza profila ekonomskega tehnika.«

V primeru tehniških šol predlog ugotavlja nesmotrno razmestitev teh šol na področju Spodnjega Posavja in predlaga preusmeritev tehniške šole v Trbovljah le v elektrostroko, tehniško šolo v Celju pa v strojno stroko. Pri najboljši volji, da se izognem polemiki z navedbami republiškega sekretariata za kulturo in prosveto, moram nekatere argumente v predlogu postaviti pod vprašanje, v kolikor njihova točnost ni dvomljiva.

1. V zvezi z bližino Celja in namero, da se okoliš ES Celje razširi na področje dela ES Trbovlje, moram navesti, da je Celje oddaljeno od Trbovelj 43 km po železnici, avtobusne zveze pa so zaradi znanih cestnih razmer v revirjih, med Celjem in Revirji slabe. Iz sedanje ekonomske šole bi se potemtakem dnevno vozilo 240 dijakov iz strojnega oddelka tehniške srednje šole pa 98 dijakov.

2. Isti sekretariat je v gradivu o racionalizacijah iz leta 1967 (t. j. že po merah reforme) v istem (st. spisa 61-39/66 z dne 6. 3. 1967) ugotovil, da je zajemanje mladine v srednje šole, ki znaša 15 % odločno pre nizko in da ga je treba opvečati. K temu dodajam še to, da ima po analizi delovnih mest le 37 % zaposlenih srednjesolsko izobrazbo za delovno mesto, ki tako izobrazbo zahteva. Poudarjam, da so Revirji izrazita regija industrijsko rudarskega značaja in da bi vsak takšen ukrep pomenil povečanje že itak odvečne, ne-kvalificirane delovne sile. V revirskem šolskem okolišu znaša procent vpisa v srednjo šolo 24,5 %, ki bi se s predlaganimi ukrepi vsekakor zmanjšal, kar pomeni situacijo, katero je v gradivu sekretariat ocenil kot neustrezno.

3. Po vseh dosedanjih proučevanjih, posebej še z ozirom na socialno strukturo vpisanih v obeh šolah in sicer od 210 v TSS, so starši: 104 delavci, 47 upokojenec, 50 uslužbencev, 3 obrtniki in 6 kmetov, v ekonomski srednji šoli pa od 240 vpisanih: 117 delavcev, 53 upokojenec, 58 uslužbencev, 6 obrtnikov, 6 kmetov. Podčrtati moram še to, da je z ozirom na strukturo gospodarstva v delavskih družinah le ena plača ali pokojnina, možnosti za zaposlitev za žensko delovno silo minimalne, zato lanko sklepamo, da bi z navedenimi ukrepi onemogočili šolanje otrokom delavcev in upokojenec, ker isti glede na dohodek ne bi imeli možnosti plačevanja prevoza ali bivanja v dijaških domovih v Celju. Torej posledice v očitnem nasprotju z načelom, ki ga proklamiramo: Omogočanje šolanja na vseh vrstah in stopnjah šol čim širšemu krogu občanov, da bo družba hitreje prišla do potrebnih kadrov. Pri tem moram dodati, da tudi sedanje kapacitete dijaških domov ne zadostujejo za sedanje število dijakov celjskega območja. Predlagani ukrepi racionalizacije bi torej zahtevali glede na preje navedene ugotovitve, takojšno gradnjo novih dijaških domov.

Dovolite tovarišice in tovariši poslanci, da citiram še odgovoro vodstva Ekonomske srednje šole v Celju in izjavo skupnosti ekonomskih šol SRS: Celjska ekonomska šola v dopisu ESS Trbovlje navaja, da dopoldne nima prostora, pač pa bi lahko dijaki iz Trbovelj oz. Zasavja koristili prostore popoldne. Ob koncu dopisa sporočajo, da doslej še nobena zato pristojna republiška institucija ni iskala pri njih kakršnih koli podatkov o možnosti zlitja šolskih okolišev.

(Nadaljevanje na 18. strani)

Delo republiškega poslanca

(Nadaljevanje s 17. strani)

In še izjava skupnosti ekonomskih šol SRS: »Skupnost ekonomskih šol Slovenije odločno odklanja in obsoja predlagano ukinitve ekonomskih srednjih šol v Trbovljah in Ptuj. Predlogi za ukinitve teh šol so v popolnem nasprotju z analizo o mrežij strokovnih šol, ki jo je izdelal republiški sekretariat za prosveto in kulturo. Razen tega že površen račun pokaže neracionalnost in škodljivost predlaganih ukinitve.«

Ali se po vsem tem, kar sem navedel, v teh primerih predlog drži načel, ki jih v uvodu navaja, da bi racionalizacija morala zagotoviti večjo učinkovitost, smotnejšo uporabo sredstev in boljšo kakovost, ter da v tem primeru gre za situacijo, ki smo se je hoteli izogniti; da bi nepreudarni in ne dovolj proučeni ukrepi lahko povzročili negativne družbene posledice in dosegli nasprotno učinke od zaželenih?

V celotnem gradivu manjkajo stališča Izvršnega sveta. Nerazumljivo mi je prav tako stališče odbora za kulturo in prosveto republiškega zbora, ki na strani 6, predzadnji odstavek poročila k »Predlogu ukrepov za racionalizacijo na področju vzgoje in izobraževanja in k akcijskemu programu za izvajanje racionalizacije na področju vzgoje in izobraževanja« navaja »odbor ni podrobneje ocenjeval načina in posameznih ukrepov, predloženih v gradivu, temveč je skušal ugotoviti, ali je gradivo kot celota najustreznejša pot za izboljšanje in prilagoditev izobraževanja sedanjim in prihodnjim potrebam gospodarstva in družbenih služb«. V sedanji pripravljalni fazi odbor še ne more zavzeti dokončnih stališč o posameznih konkretnih predlogih o katerih je dolžna odločati skupščina SR Slovenije. To bo odbor storil, ko bo seznanjen z mnenji izobraževalne skupnosti SR Slovenije, gospodarske zbornice SR Slovenije, ustreznih strokovnih združenj in samih šolskih zavodov.«

Odbor pa v zadnjem odstavku predlaga, da naj skupščina navedene predloge sprejme z morebitnimi spremembami, torej, če naj tolmačimo, vsaj jaz ga tako, predložene konkretne ukrepe naj bi mi sprejeli, čeprav odbor do istih ni zavzel stališča, odbor pa bo to storil, ko bo dobil naša konkretna stališča, kasneje bo pa še konsultiral navedene institucije. Prepričan sem, da bi poslanci konkretna stališča lažje sprejemali, če bi odbor te konsultacije že opravil in nam rezultate istih s svojimi stališči posredoval. Prav tako menim, da bi pri tem, ko naj končno in konkretno odločamo, morali imeti pravočasno pred seboj tudi stališča odnosno mnenje Izvršnega sveta kot predlagatelja po

tretjem odstavku 251 člena skladno s 316 členom poslovnika skupščine SRS. Po 252 členu istega poslovnika bi predlogu moralo biti prav tako pravočasno priloženo poročilo zakonodajno pravne komisije. Iz vsega navedenega predlagam, da predlojeni material kot predlog za nadaljnja konkretna proučevanja sprejmemo, vendar da o konkretnih ukrepih razpravljamo takrat ko nam bodo priložena konkretna stališča predlagatelja, pristojnega odbora in zakonodajno pravne komisije, da jih bom lahko tudi proučili. Svoj predlog utemeljujem z določbami 256 člena v zvezi s 316. členom poslovnika skupščine, kjer je predvideno, da zbor lahko sklone, da posebej opravi splošno obravnavo, posebej pa obravnava besedilo.

Karel Forte — Marko
poslanec republiškega zbora

Predsedniku republiškega zbora skupščine SRS

Vljudo prosim, da posredujete izvršnemu svetu Skupščine SR Slovenije naslednje poslansko vprašanje:

Dodatno poročilo odbora za družbeni plan, finance in proračun republiškega zbora ter odbora za proračunski sistem in finance organizacijsko-političnega zbora z dne 1. 3. t. l. k predlogu zakona o proračunu SR Slovenije na strani 4. odst. 3. navaja, da je »podobna situacija tudi v republiškem sekretariatu za zdravstvo in socialno varstvo, ker so posebej obremenjeni z reševanjem odločb v zvezi z varstvom vojaških vojnih invalidov in borcev NOV. Zaradi neustrezne kadrovske strukture, predvsem na področju socialnega varstva, čaka na rešitev preko 5500 vlog.« Že na seji odbora sem predsedniku sekretariata, skupno z ostalimi člani odbora, izrazil svoje zaprepačenje, ko je potrdil zgoraj navedeni podatek. Vsi člani odbora so bili mišljenja, da je navedene vloge potrebno nemudoma rešiti. Moram poudariti še to, da je seja bila 19., 20. in 23. februarja.

Na seji republiškega zbora, 12. marca t. l., je predsednik odbora za družbeni plan, finance in proračun tovariš Puhar v svojem poročilu navedel: »Podoben, morda še hujši slučaj, je v sekretariatu za zdravstvo in socialno varstvo. Teoko je reči, ali je zasedba številčno slaba — ali pa je kvalitetno neadekvatna. Važna, zaskrbljujoča pa je ugotovitev, da se od 1. 1965 sploh ne rešujejo več prošnje borcev NOV za priznanje posebne delovne dobe. Trenutno leži na sekretariatu 5500 nerešenih vlog — marsikdo od teh že ni morda

več med živimi in ni dočakal rešitve, ki naj bi jo dobil od naše v slabem smislu izražene birokracije.«

Dejstvo je, da nismo do danes, ko je poteklo skoraj že mesec dni od dneva odborove seje, dobili neka kršnega sporočila, niti ga niso dobili prizadeti borci. Tudi ostala javnost ni obveščena, če se pripravlja akcija, ki bo po »hitrem ali skrajšanem postopku« rešila ali vsaj začela reševati navedene nerešene zadeve v sekretariatu za zdravstvo in socialno varstvo.

Opozoriti moram še na to, da je v lanskem letu o razpravi o spremembi zakona o republiškem dodatku zaposlenim borcem bilo poudarjeno, da so prav tako kot dohodek aktualni tudi drugi problemi borcev.

Že večkrat smo ob protestih borcev ugotavljali, da s položajem borcev in invalidov nekaj ni v redu, kar posebej občasno ugotavljamo ob analizah pristojnih organov, ali pa, ko se stvari zaostrijo s protesti in vprašanji samih borcev, ki zaradi nerešenih problemov pogosto mislijo, da je njihovo vprašanje aktualno samo ob volitvah ali kakšnih drugih pomembnejših notranje ali zunanje političnih dogodkih. Da bi se pravočasno izognili vsakršnim posledicam v zvezi s spredaj navedenim stanjem, menim, da bi morali delovati hitro in učinkovito.

Z ozirom na vse, kar sem navedel, prosim izvršni svet SRS Slovenije, da mi na osnovi 23., 24. in 25. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije odgovori na prvi seji republiškega zbora na naslednje vprašanje:

Od kdaj je izvršnemu svetu poznana situacija v zvezi s 5500 nerešenimi vlogami borcev NOV v republiškem sekretariatu za zdravstvo in socialno varstvo?

Kaj in na kakšen način misli izvršni svet ukreniti, da se takoj organizira delo na reševanju teh vlog in v določenem roku tudi zaključiti?

Menim, da bi vsako zavlačevanje reševanja teh zadev moglo pri javnosti sprožiti ogorčenje.

Karel Forte l. r.

**Dopisujte
v svoje
glasilo!**

Delo revirskih občinskih skupščin

Občinske skupščine v Zagorju, Hrastniku in Trbovljah, ki so imele v zadnjem obdobju številne dolge in plodne seje, so sprejele vrsto odlokov in dopolnil, ki urejajo življenje in delovanje tako delovnih organizacij kot občanov. Zaznamovati pa gre, da so seje SOb pogostokrat prenatrpane z raznimi točkami dnevnega reda, ki v veliki meri onemogočajo temeljite in vsestranske razprave ter, da se včasih zgodi, da odborniki — ponavadi proti koncu seje — glasujejo bolj avtomatično, ker so utrujeni in čakajo na to, da se seje čim prej končajo. Vsa sreča je v tem, da so na repu dnevnih redov posameznih sej manj pomembne stvari, ki zahtevajo le formalno potrditev.

Zaradi obširnih dnevnih redov je v zadnjem času v Trbovljah postala že ustaljena praksa, da seje sklicujejo že ob 7 uri zjutraj, prej so jih vedno ob 8. uri. V ostalih dveh občinah je ta praksa ustaljena že dalj časa, saj se je pkoazala kot umestna — ravno zaradi obširnih dnevnih redov. Ob delovanju SOb gre tudi omeniti delovanje svetov. Sestava vseh svetov ni ravno najboljša — ne zaradi same zasedbe, temveč zaradi pripravljenosti odbornikov za delovanje v njih. Kajti pogostokrat se zgodi, da so sveti nesklepni ali pa, d aso razprave v njih preozke, nedokumentirane in formalne. To pa ima za posledico, da pridejo na sejo neizdelani in nepopolni predlogi, kar med drugim povzroča nepotrebne razprave in podaljševanje sej SOb. Iz tega pa tudi sledi, da ni preveč umestna praksa, da v svetovne odbornike enostavno imenujejo, ne da bi jih prej vprašali, če so pripravljeni delovati v tem ali onem svetu.

To je le nekaj obrobnihih pripomb k delovanju SOb v revirjih, ki se v svojem delovanju srečujejo z različnimi problemi in težavami in katere v večini primerov tudi uspešno rešijo. Osnovni problem delovanja SOb je — ta bo nastopil sedaj ko bodo sprejemali letošnje proračune — od kod in kako zagotoviti potrebno materialna sredstva za nemoteno delovanje celotnega družbenega mehanizma.

Med pomembnejše zadeve oziroma odloke, ki so jih v zadnjem času sprejele revirske skupščine gre omeniti odloke o spremembah in dopolnitvah odlokov za uporabo mestnega zemljišča; odloke o odločitvi delovnih organizacij, zavodov in ustatnov, ki morajo ustanoviti enote za varstvo in reševanje v svojih organizacijah za opravljanje neposrednih del pri reševanju ljudi in premoženja ob naravnih in drugih hudih nesrečah oziroma neugodah; odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prispevkih in davkih občanov; odlok o ugotovitvi letnih kosmatih osebnih dohodkov delavcev

za leto 1968; odlok o sredstvih za finansiranje vzgoje in izobraževanja ter odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o komunalnih taksah. Mimo tega pa so na sejah SOb tekale razprave še o številnih drugih problemih, ki zadevajo življenje in delovanje tako občanov kot delovnih organizacij v posameznih občinah.

Po najnovejšem odloku oziroma dopolnitvah odloka o komunalnih taksah bodo lastniki motornih vozil na področju trboveljske občine od 1. januarja letos plačevali za osebne avtomobile, do 900 cm³ letno takso 80 N din, od 900 do 1350 cm³ 120, nad 1350 do 1800 cm³ 300, nad 1800 do 2500 cm³ 600, nad 250 do 3100 cm³ osebna vozila po 1500 N din. Taksa za motorna kolesa pa bo znašala od 30 N din za motorna kolesa nad 125 do 250 cm³ do 60 N din za motorna kolesa z nad 1000 cm³ delovne prostornine.

Kratek povzetek zadnje februarске seje SOb Trbovlje; dali so so-

glasje k stopnji, ki znaša 0,95 %, izrednega prispevka za kritje lanskih izgub v zdravstvenem zavarovanju, kot tudi k stopnjam za zavarovanje delavcev in zavezancev od dopolnilnih dohodkov. Sprejet je bil tudi dopolnilni pravilnik o štipendijah in posojilih za izobraževanje. Na ločenih sejah pa so odborniki obeh zborov sprejeli predlog odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o prispevkih in davkih občanov, ki določa 4,74 % prespevno stopnjo, ki je za 0,5 odstotkov manjša kot lani. Ta razlika v prispevni stopnji pa bo povzročila po sedanjih cenitvah za 520.000 N din primankljaja v proračunu. Nov dopolnjen odlok o davkih in prispevkih občanov odloča olajšave pri davkih za kmete udeležence NOV kot tudi za obrtnike v prvem letu delovanja. V skla diskupnih rezerv gos. org. bodo DO vplačevale po 2 % sredstev od dohodka, ki ga bodo dosegale z določenimi odbitki.

Janko Savšek

Vrtnar nam piše:

Kakor vemo že od nekdaj, je bil zgornji sloj zemlje ali njena površina za človeka več vreden, kot pa njena notranjost. Razumljivo, kajti ta njen gornji del nas živi in redi, odkar obstoja človeški rod. Vendar je človek začel riti tudi v njeno notranjost. Posebno tu pri nas v Zasavju. Našel je premog. In sicer veliko premoga. V Zagorju, Trbovljah, Hrastniku, Laškem. Rabi za kurjavo, toploto, za pogon strojev, elektriko. Tako je nastal nov rod ljudi, ki se živi od dela pod zemljo. Vendar njeno površino še vedno ljubi in ceni. Vsak dan bolj.

Zaradi velikih količin izkopanega premoga, so se začela pojavljati velika posejdanja gornjega sloja zemlje, ki je zato postala za kmetijsko obdelovanje neuporabna. Rudniške družine so to zemljo odkupile in jo razdelile svoji mrudarjem za obdelovanje. Kdor je dobil rudniško stanovanje, je z njim vred dobil tudi kos vrta ali zemljo. Kdor je bil pridni in delaven si je lahko skopal še celino in napravil njivico pa je bilo krompirja in fižola dovolj za družinico. Tudi marsikateri prašiček se je zredil na tej zemlji. Najbolj pridni pa so imeli celo krave in koze. Zelenjadnih trgovin in Vitamink včasih niso poznali. Skoraj vse rudarske družine so pridelale zelenjavo doma.

Danes je sicer že precej drugače, kajti velike površine najlepših gred oz. vrtov so zazidane. Tudi prebivalci novih stolpnic in blokov nimajo več vrtov. V dolinah so najlepší vrtovi zazidani ali spremenjeni v parke,

Kar spomnimo se velike rudniške vrtarije od katere je ostal danes le še majhen košček.

Tudi mlade gospodanje nimajo več časa za vrt, kajti v največ primerih sta oba zakonca v službi in kakor pravijo imajo »vrt v Vitaminki«.

Vendar je Zasavje še vedno velik potrošnik sadik, posebno še sadik paradižnika in paprike tako, da se tega premalo pridelava v zasavskih vrtarijah hin ga »uvažamo« še iz drugih krajev. Če je leto mokro, torej dovolj dežja, zraste po rudniških nasipih marsikaj. Sušno leto pa večino pridelka uniči.

Povsod po kolonijah se na prvi pogled vidi, kakšni ljudje živijo tu. Ponekod je res lepo. Lepi vrtovi, posebno v starejših kolonijah, cvetje na oknih, lepe brajde pred vhodi, ki dajejo senco in jeseni grozdje, klopce pod akacijami, ute in utice, kjer igrajo v prostem času karte in šah, pa sadni vrtniki in okrasna drevesa. Vsega tega pa pri novih stavbah ni. Okolica je večinoma neurejena. Namesto trave in drevja raste okrog stavb lupinec in metlika. Na balkonih, kjer so nameščeni zabojčki za cvetje pa visi perilo, okrog stavb pa v blatu in brozgi stojijo »fički«. Ni vse lepo stanovanje, okrog hiše pa vse narobe. Kako soboto bi bilo treba vzeti v roke tudi brezovo metlo in počistiti, kajti okolica hiše da vedeti, kakšni ljudje prebivajo v njej.

Milan Kovač

Šport in rekreacija

V primerjavi s prejšnjimi leti, so bile lanskoletne delavske sindikalne športne igre nad vse uspešne. Uspešne so bile, ne samo zaradi nekaterih novih športnih panog, temveč predvsem zaradi izredno velikega števila udeležencev delavcev — športnikov. Zanimivo je, da je bilo lani največ zanimanja za mali nogomet, katerega so prvič uvrstili v tekmovalni spored sindikalnih delavskih športnih iger. Razveseljivo je tudi dejstvo, da je lani v vseh športnih panogah tekmovalo rekordno število — okoli 650 delavcev — športnikov.

Tako kot lani je tudi letos komisija za šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu v Trbovljah že imela razgovor oziroma sestanek s predstavniki delovnih organizacij, ki se ukvarjajo s športom in rekreacijo v posameznih delovnih organizacijah. Namen prvega sestanka je bil, dogovoriti se in sprejeti pravila za organizacijo letošnjih

delavskih športnih iger. Pozdraviti gre dejstvo, da so se sestanka udeležili predstavniki vseh večjih in številnih manjših delovnih kolektivov iz občine, kar že zagotavlja nemoteno in kontinuirano delo oziroma potek letošnjih delavskih športnih iger.

Športni referenti in predsedniki sindikalnih podružnic vseh trboveljskih delovnih kolektivov so že prejeli razpis za udeležbo na letošnjih delavskih športnih igrah. Po dosedanjih prijavah in zanimanju med delavci — športniki je letos pričakovati rekordno udeležbo. Računamo, da bo vsega skupaj v sedmih športnih panogah nastopalo verjetno nad 600 delavcev — športnikov amaterjev. To število pa bo morda še prekoračeno ob upoštevanju, da lahko posamezne delovne organizacije oziroma sindikalne podružnice prijavijo več ekip za posamezno tekmovalno panogo.

Kot napredek v razvoju delavskih športnih iger gre omeniti sklep

udeležencev prvega sestanka, da bo letos tudi srednješolska in delavska mladina — vajenci iz RŠC in IKŠ — sodelovala oziroma tekmovala kot enakopravni tekmovalci v vseh panogah. Tako je pričakovati, da bo letos v okviru delavskih športnih iger tekmovalo skupaj z osrednješolsko in vajeniško mladino verjetno nad 1000 tekmovalcev. S tem bodo pa tudi prekoračene želje organizatorjev teh iger: ne iskati kvaliteto v tekmovanju temveč strmeti po čim večji udeležbi.

Tekmovalci bodo letos tekmovali v naslednjih športnih panogah — nogometu, odbojki, namiznem tenisu, streljanju, rokometu, kegljanju in šahu. Da bi teklo tekmovanje nemoteno, so za posamezne panoge že imenovali vodje, ki bodo pripravili razporeditev tekmovalcev, vodili evidenco o odigranih srečanjih ter doseglih uspehih. Za prijavljene ekipe letos ne bodo smeli igrati registrirani športniki in študenti. Obstoja želja, da tekmujejo za svoje ekipe le delavci — športniki.

Janko Savšek

Delo rudniških gasilcev v Hrastniku

Vse operativno delo se je v preteklem letu odvijalo po že vnaprej pripravljenih četrtletnih načrtih. Pri sestavljanju programa smo upoštevali zlasti potrebo po še večjem strokovnem izpopolnjevanju, zato je bil dan glavni poudarek praktičnemu delu oziroma vajam za primer požara na rudniških objektih.

Tudi za vsako praktično vajo je bil program vedno že vnaprej dobro pripravljen. Vaje so vodili mlajši podčastniki, ker smo hoteli pritegniti prav mlajši podčastniški kader k čim samostojnejšemu delu, katero je nujno potrebno ob raznih akcijah.

Precej se je izboljšala disciplina pri obiskovanju vaj, vendar pa imamo še vedno posamezne primere, ko nekateri smatrajo tako pripravljene vaje za nepotrebne in se jih le redko udeležujejo.

Poleg rednih gasilskih vaj, katerih je bilo 12 smo imeli še 18 izrednih — neplačanih vaj.

Izredne vaje so bile namenjene pripravi na občinsko in consko tekmovanje. Tekmovanje, tako občinsko kot consko, je bilo letos v Hrastniku v počastitev 80-letnice obstoja gasilskega društva Hrastnik-matica. Na tem tekmovanju smo sodelovali z dvema desetinama. Ker so nekateri člani zaradi bolezni odstopili iz tekmovalnih desetini, je bil operativni štab primoran dopolniti obstoječe desetine z novimi, mlajšimi člani. Kljub tem spremembam pa smo dosegli kar zavidljive uspehe, saj je I. desetina osvojila 1. mesto na conskem tekmovanju in s tem prehodni pokal. Prvo mesto pa je ta desetina osvojila tudi na občinskem tekmovanju. Ne dosti slab-

še uspehe je dosegla naša II. desetina, ki si je na občinskem tekmovanju pridobila 2. mesto.

Poudariti pa moramo, da ni bilo naše delo uspešno samo na operativnem področju, ampak tudi na preventivnem ter pri izpopolnjevanju opreme. Z razumevanjem vodstva podjetja smo v preteklem letu nabavili manjkajoče in prepotrebne gumirane B in C cevi. Istočasno so bile nabavljene tudi sesalne cevi za motorno brizgalko, ker so bile stare povsem dotrajane. Za gašenje gozdnih požarov smo dobili požarne metle, katere smo že dalj časa pogrešali, saj so gozdni požari pri nas prav pogosti.

Zelo viden korak je bil narejen tudi na preventivnem področju. S predstavitvijo rezervoarja za hladilno vodo se je vodovodno omrežje bistveno izboljšalo, saj nam ta voda v primeru požara služi tudi za gašenje. Delno je bila popravljena tudi zasilna cesta na kotno postajo Plesko, ki edina vodi na to področje. Če bo požar, bomo odlejš lahko mnogo hitreje na mestu. Veliko pozornost smo polagali tudi požarnovarnostnim pregledom objektov in redni mesečni kontroli ročnih gasilnih aparatov. Vse to delo je omogočilo, da nismo v preteklem letu imeli kljub številnim provizorijem in zastarelim ter požarno slabo varovanim zgradbam, niti enega požara na našem območju.

V lanskem letu smo bili trikrat klicani na pomoč, vendar v vseh treh primerih izven rudniškega območja. Prva akcija je bila pri gašenju gozdnega požara na Zrebljevem hribu. Tu smo s takojšnjim po-

sredovanjem preprečili večjo škodo. Drugič smo bili klicani na pomoč v Trbovlje, ko so gorele drvarnice v neposredni bližini rudniških garaž, vendar naša intervencija ni bila potrebna, ker je bil požar hitro lokaliziran. Tretja je bila v steklarni, kjer je nastal požar v transformatorski posaji. Pri tem požaru nismo mogli uspešno gasiti, niti niso to mogla ostala gasilska društva, saj ni nobeno imelo potrebnega kemijskega gasilnega sredstva za gašenje transformatorjev.

Udeležili smo se vseh sektorskih vaj, katere je organiziral štab občinske gasilske zveze Hrastnik. Ena izmed teh vaj je bila tudi na rudniškem območju.

Vsi ti uspehi pa prav gotovo ne bi bili doseženi, če nam ne bi samoupravni organi in vodstvo podjetja nudili moralno in materialno pomoč.

V letu 1968 smo hoteli dati gasilci prav poseben poudarek VI. kongresu slovenskih gasilcev. Že v začetku maja je bilo predkongresno tekmovanje vseh gasilcev iz Slovenije. Udeležbo na tem tekmovanju smo si morali zagotoviti z zmagami na občinskem tekmovanju in tekmovanju gasilcev iz zasavskega območja. To pa je bilo možno doseči le z vlaganjem največjih naporov pri našem delu.

Vsako leto pred praznikom Dneva rudarjev potekajo razna športna tekmovanja in tekmovanja v izvežbanosti pri raznih rudarskih delih. Mnenja smo, da bi se v ta tekmovalna vključilo tudi tekmovanje gasilcev posameznih rudnikov.

Kreže Franc

Kadrovske vesti

V času od 1. marca do vključno aprila 1968 beleži kadrovska služba ZP-T naslednje kadrovske spremembe:

Novosprejeti delavci na rudniku Hrastnik:

Marec 1968:

Jesenik Alojz, Lazič Franc, Špajzer Franc, (rudarski nadzornik), Golob Jože, Knez Zdenko, Hafner Alojz — jamski kopači; Bregar Franc, Zeleznik Jože, Perc Vladimir, Kolman Milan, Krznar Vinko — jamski vozači; Krajnc Jože — zunanji delavec; Pust Anton — strugar; Musar Ignac — strojni ključavničar; Sihur Vlado (diplomsko delo), absolvent filozofske fakultete.

April 1968:

Rozman Alojz, Gradišnik Oto — jamski kopača; Zolner Franc — jamski vozač.

Odhod delavcev na rudniku Hrastnik:

Marec 1968:

Korbar Ivan, Kranjc Leopold, Orožen Marjan — jamski kopači (upokojeni); Slapšak Miha — jamski kopač, Jančič Ivan — učni kopač (invalidsko upokojena); Trošt Ivan — jamski kopač (umrl); Povše Gregor — zunanji delavec, Hribar Karel — pom. elektrikan, Denovnik Stanko — jamski delavec — rudarski tehnik, Rumež Radoslav — jamski vozač, Oberčkal Niko — jamski kopač — rudarski nadzornik (odšli v JNA).

April 1968:

Skale Gvido — jamski kopač, Jerman Franc — jamski nadzornik (upoko-

jena); Selič Anton — jamski kopač, Vuk Leopold — jamski kopač, Borštner Franc — lampist, Hočevar Alojz — zunanji delavec (invalidsko upokojeni); Topolovec Janez — jamski vozač, Kocman Anton — zunanji delavec, Kumelj Maks — jamski vozač, Alauf Vinko — jamski kopač (samovoljna prekinitve).

Novosprejeti delavci na rudniku Trbovlje

Marec 1968:

Korošec Jože (rudarski tehnik) jamski kopač; Skrut Ivan, Potokar Alojz, Stefanec Ivan — jamski vozači; Križnik Marija, Gregar Marija, Vidmar Kristina, Planinc Boža, Sodec Marija, Mahnič Anica, Smid Nevenka, Camer Anica, Gabrijel Marija, Laznik Marija, Bastič Marija, Joka Danijela, Metličar Hilda, Bibič Marija, Ostanek Milan, Kloučar Boris, Razboršek Heda, Pražnikar Marjan, Skof Neža, Adler Darinka, Razboršek Martin, Oplotnik Albert, Brvar Ana, Ferlin Silva, Mahnič Joža, Kreže Kristina, Podlesnik Kristina, Sušnik Ivana, Giulatti Anica — opekarniški delavci.

April 1968:

Skrabl Breda, Delopst Marija, Duh Marjan, Fele Katarina, Kmetič Marija, Stolec Pavla, Prosenc Marinka, Senkiš Antonija, Lebič Drago, Volaj Rado, Dobrave Milan, Ledinek Amalija, Cerovšek Jožica, Oplotnik Dragica, Jerman Marija, Šener Stefanija, Rama Ana, Fakin Milena, Seterer Zorica, Dolanc Marija, Rota Anica — opekarniški delavci.

Odhod delavcev na rudniku Trbovlje:

Marec 1968:

Stebale Janez — jamski vozač (odpovedano v poskusni dobi); Kvasnik Cvetko — jamski kopač (v JNA); Puntar Janez — ključavničar (sporazumna odpoved).

April 1968:

Frigelj Martin, Paveljšek Jože — jamski kopača (upokojena); Gabrijel Marija, Adler Darinka — opekarniški delavki (odpovedali v poskusni dobi); Mahnič Jožica, Smid Nevenka — opekarniški delavki (odpovedano v poskusni dobi); Zalar Stanko — jamski kopač (prometna nezgoda); Cerjak Rudolf — rudarski nadzornik (umrl); Čop — jamski kopač (sporazumna odpoved).

Novosprejeti delavci na rudniku Zagorje

Marec 1968:

Krajnc Branko, Pušnik Anton, Majdič Jože — jamski kopači; Jančič Cvetko, Petek Janez, Mlakar Bogomir, Hadjič Razim, Cestnik Alojz — jamski vozači; Vodovnik Bojan — ključavničar; Tomažič Janez — elektrotehnik.

April 1968:

Joldič Hamdija, Djuro Stefan, Ura-njek Henrik, Vodlan Pavle, Reza Juro — jamski vozači; Darsi Drago — zunanji delavec.

Odhod delavcev na rudniku Zagorje:

Marec 1968:

Drolc Franc, Vozelj Franc, Ivšek Karel — jamski kopači (upokojeni); Majcen Stane — kovač (upokojeni); Kuder Vinko — ključavničar (umrl); Buržič Abdija — jamski vozač (sporazumna odpoved); Djombić Mehmed — jamski vozač (samovoljna odpoved); Košica Viktor — jamski vozač, Hribar Leopold — knjigovodja, Pušnik Anton, Poljak Vlado (odpoved po volji delavca in podjetja); Persoglio Oto — pravni referent (pote- tek pogodbenega dela); Iljaš Marjan — jamski kopač, Drobež Marjan — jamski vozač, Burkež Ferdo — ključavničar (v JNA).

(Nadaljevanje na 22. strani)

Pogled na lanskeletno tekmovanje v rudarskih disciplinah v Trbovljah

Sestav samoupravnih organov pri ZP-T

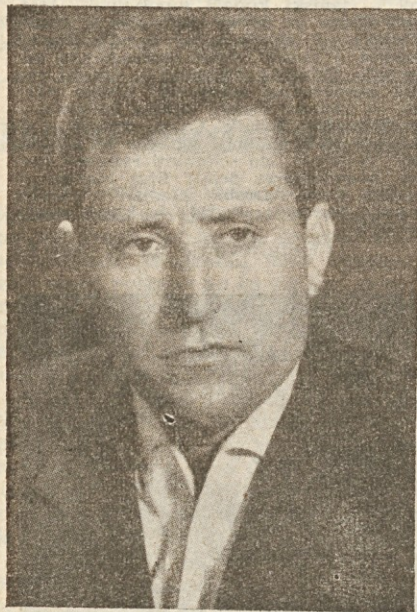
Uradniški odbor glasila »Srečno« se je odločil izdati v tej številki pregled oziroma sestav vseh članov samoupravnih organov, ki delujejo na področju naše delovne skupnosti.

Pregled je pripravljen z namenom, da bi imel sleherni član naše delovne skupnosti ob vsaki priložnosti pri roki pregled članov, ki delujejo v samoupravnih organih. Razumljivo je, da bodo nastopile med letom razne manjše spremembe, kar pa ne bo bistveno vplivalo na sestav članov v samoupravnih organih v tej mandatni dobi.

Na volitvah dne 16. aprila 1968 je bilo izvoljenih za poslovno dobo 1968/70 v skupščino kolektiva ZP-T 51 članov, v delavske svete pri delovnih enotah 107 članov in v svete delovnih enot 32 članov.

A — SKUPŠČINA KOLEKTIVA

Za predsednika skupščine kolektiva Zasavskih premogovnikov — Trbovlje je bil izvoljen na 1. zasedanju SK, dne 29. aprila 1968 tovarš. Dobčnik Stane — jamski nadzornik delovne enote Kotredež rudnika Zagorje, za njegovega namestnika pa Kandušar Aleksander — nadzornik zračanja na rudniku Hrastnik.

DOBČNIK STANE, predsednik osrednjega delavskega sveta

Člani skupščine kolektiva ZP-T:

- Rudnik Hrastnik: Koren Stanko, Osterman Ernest, Doranik Edi, Matek Jože, Zalokar Andrej, Mikša Ivan, Kandušar Aleksander, Rebernik Leopold, Lukič Milan, Kohne Viljem, Kontrec Stefan, Paučnik Alojz, dipl. inž. rud.
- Rudnik Trbovlje: Schneider Peter, dipl. inž. rud., Stranšek Ivan II., Dolinar Miloš, Zibret Ivan II., Milinarič Franc, Mlakar Jože, Lenarčič Ivan, Kuder Matija, Božič Alojz, Martinič Franc.
- Rudnik Zagorje: Dobčnik Stane, Puh Maks, Pirč Jano, Požun Milan, Vozelj Leopold, Dolinšek Ivan, Forte Lado, Brdnik Franc, Ritenšek Ivan, Hild Mikl, Kramar Blaž, Milinar Franc, dipl. inž. rud., Hribar Ivan II., Sakelšek Leopold, Tomažič Franc.
- Separacija: Knez Jože, Svajger Zdravko, dipl. inž. rud., Drugovič Ivan, Kobav Ivan, Hrabelj Mira, Lebeničnik Alojz.
- Obrat za specialna rudarska dela:

- Baloh Martin in Jurkovič Stane.
- Elektro-strojni obrat: Majcen Ivan in Skrinar Jože.
- Nabavni oddelek: Fabjan Albert
- Uprava ZP: Odlazek Jelka
- Rudarski šolski center: Ačkun Beno in Mandelc Franc.

KOMISIJE SKUPŠČINE KOLEKTIVA

a) Stalne komisije

1. Komisija za varstvo pri delu: Kandušar Aleksander, predsednik, rudnik Hrastnik
Mauser Marjan, član, rudnik Hrastnik
Pinterič Niko, dipl. inž. rud., član, rudnik Trbovlje
Grahek Leopold, dipl. inž. rud., član, rudnik Zagorje
Dolenc Jože, član, Separacija
Lenič Milan, član, OSRD
2. Komisija za promet z osnovnimi sredstvi: Skrinar Jože, predsednik, elektro-strojni obrat
Bamtan Bruno, dipl. inž. el., član, uprava ZP
Cihelka Bogomil, član uprava ZP
Hribar Ludvik, dipl. inž. str., član, uprava ZP
Draksler Miro, inž. el., član, uprava ZP
Rebernik Leopold, član, rudnik Hrastnik
Keršič Drago, član, rudnik Zagorje
3. Kadrovska komisija: Paučnik Alojz, dipl. inž. rud., predsednik, rudnik Hrastnik
Pukmajster Vili, član, rudnik Trbovlje
Majdič Leopold, član, Rudnik Hrastnik
Milnar Franc, dipl. inž. rud., član, rudnik Zagorje
Lavrič Mirko, član, rudnik Zagorje
Rep Jože, član, rudnik Trbovlje
Lenarčič Tine, član, uprava ZP
4. Komisija za delovna razmerja: Majcen Ivan, predsednik, elektro-strojni obrat
Lapornik Janko, član, uprava ZP
Kovač Marjan, član, Rudarski šolski center
Majdič Cveto, dipl. inž. rud., član, uprava ZP
Okrogar Dragica, član, uprava ZP
Enakovredni člani komisije so tudi vodje kadrovskih oddelkov posameznih delovnih enot v primerih, kadar bo komisija razpravljala o zadevah s področja delovnih razmerij dotične delovne enote.

5. Komisija za varstvo delovnih odnosov (bivša komisija za kršitev delovnih dolžnosti): Fabjan Albert, predsednik, nabavni oddelek
Brečko Adam, član, avtopark
Krišek Alojz, član, uprava ZP
Bratun Stane, član, elektro-strojni obrat
Strojan Anton, član, uprava ZP
Čibej Marja, član, uprava ZP (po službeni dolžnosti)

b) Občasne komisije

6. Komisija za pripravo predloga pravilnika o delitvi osebnih dohodkov: Rebernik Leopold, predsednik, rudnik Hrastnik
Dolinar Miloš, član, rudnik Trbovlje
Dobčnik Stane, član, rudnik Zagorje
Kontrec Stefan, član, rudnik Hrastnik
Božič Alojz, član, rudnik Trbovlje
Paučnik Alojz, dipl. inž. rud.,

član, rudnik Hrastnik
Kramar Blaž, član, rudnik Zagorje
Šikovec Rudolf, dipl. inž. rud., član, uprava ZP

B — UPRAVNI ODBOR

(v poslovni dobi 1968/69)

Za predsednika upravnega odbora Zasavskih premogovnikov — Trbovlje je bil izvoljen na 1. seji upravnega odbora, (nadaljevanje na 13. strani)

Kadrovske vesti

(nadaljevanje z 21 strani)

Novosprejeti delavci na separaciji:

Marec 1968:

Vajdič Drago, Zagar Stane, Kvas Franc, Gračner Anton, Bernot Franc — zunanji delavci; Lovrač Viktor — ključavničar.

April 1968:

Bokal Marjan, Krljkar Boris, Erjavc Vinko, Pajk Jože — zunanji delavci; Kos Martin — elektrikan.

Odhod delavcev na separaciji:

Marec 1968:

Adler Mirko — zunanji delavec, Matko Milan — jamski vozač (sporazumna odpoved); Bučar Anton — strojnik (invalidsko upokojen); Kos Stane zunanji delavec (v JNA).

April 1968:

Reberšek Matevž — zunanji delavec (upokojen).

Novosprejeti delavci na obratu za specialna rudarska dela:

Marec 1968:

Kameničič Adam — jamski kopač.

April 1968:

Brinovec Jože — jamski vozač; Osmanovič Miro — učni kopač; Turek Dju-ro, Gaberc Miro, Sternad Stanislav, Zalec Miro, Martič Branko — jamski kopači.

Novosprejeti delavci na upravi ZP (skupne službe):

Marec 1968:

Manfredo Marjan, dipl. inž. rud. — UZP; Goršak Jože — ključavničar — SRD; Kocman Branko, dipl. inž. gozd. — UZP; Lužina Franc — pravni referent — UZP; Tabor Karel — knjigovodja — UZP; Karadžija Vjekoslav — ekonomist — UZP.

Odhod delavcev na upravi ZP (skupne službe):

Marec 1968:

Bajda Alojz, lesni delavec — nabavni sektor, Letnik Franc, nabavni referent — nabavni sektor (upokojena); Zupan Ivan, dipl. inž. rud. — sporazumna odpoved; Ovnič Leopold, Poznič Stefan — elektrikanja (v JNA).

April 1968:

Garantini Breda, kartotekar — nabavni sektor (sporazumna odpoved).

V prvi polovici meseca maja t. l. je diplomiral na rudarski fakulteti študent rudnika Selan Franc, dipl. inž. rudarstva. Kadrovska služba mu k doseženemu uspehu iskreno čestita in želi mnogo uspeha v izbranem poklicu.
Sihur Franc

Sestav samoupravnih organov pri ZP-T

(nadaljevanje z 22 strani)

dne 11. maja 1968 tovariš Dolar Izidor-kovač na rudniku Trbovlje, za njegovega namestnika pa Berger Ivan, dipl. inž. rud. na rudniku Trbovlje.

DOLAR IZIDOR, predsednik upravnega odbora

Člani upravnega odbora:

1. Paučnik Alojz, dipl. inž. rud., rudnik Hrastnik
2. Rebernik Leopold, rudnik Hrastnik
3. Slapšak Stane, rudnik Hrastnik
4. Dolar Izidor, rudnik Trbovlje
5. Berger Ivan, dipl. inž. rud., rudnik Trbovlje
6. Božič Alojz, rudnik Trbovlje
7. Kantušar Rado, Separacija
8. Kramer Blaž, rudnik Zagorje
9. Sakelšek Leopold, rudnik Zagorje
10. Mandelc Franc, rudnik Zagorje
11. Ivančič Alibert, dipl. inž. rud., glavni direktor — po položaju

Namestniki upravnega odbora:

1. Kmet Marjan, rudnik Hrastnik
2. Matek Jože, rudnik Hrastnik
3. Vabič Srečko, rudnik Hrastnik
4. Šipek Franc, rudnik Trbovlje
5. Zilbert Ivan II., rudnik Trbovlje
6. Dolinar Miloš, rudnik Trbovlje
7. Strajner Stane, Separacija
8. Ristič Jakob, rudnik Zagorje
9. Zitnik Jože, rudnik Zagorje
10. Tekavčič Vinko, rudnik Zagorje

KOMISIJE UPRAVNEGA ODBORA (izvoljene na 1. seji UO, dne 11. 5. 1968 za dobo 1968/69)

1. Komisija za oddih in rekreacijo:
Zorčič Jože, pomočnik gl. direktorja, predsednik
Cebin Anton, direktor splošnega sektorja, član
Dolar Izidor, predsednik upravnega odbora, član
Ačkun Miha, referent za oddih in rekreacijo, član
Babič Rado, referent za oddih in rekreacijo, član
Pukmajster Vili, jamski električar, predsednik rudniškega odbora sindikata, član
2. Komisija za izume in tehnične izboljšave:
Dolar Izidor, predsednik, rudnik Trbovlje

- Hribar Ludvik, dipl. inž. str., član, uprava ZP
Bantam Bruno, dipl. inž. el., član, uprava ZP
Sinkovec Rudolf, dipl. inž. rud., član, uprava ZP
Franc Vladimir, dipl. inž. rud., član, uprava ZP
Pust Ivo, dipl. inž. rud., član, uprava ZP
Malovrh Metod, dipl. inž. rud., član, rudnik Zagorje
Čibej Marija, član, uprava ZP

3. Uredniški odbor glasila delovne skupnosti ZP — SREČNO
Dobčnik Stane, predsednik SK, rudnik Zagorje
Leskovar Jože, predsednik ROS-a, rudnik Hrastnik
Sotlar Alojz, kadrovik, rudnik Trbovlje
Malovrh Metod, dipl. inž. rud., predsednik ZRGMIT-a, rudnik Zagorje
Savšek Janko, vzgojitelj, Rudarski šolski center
Anžur Bogdan, dipl. ec., direktor kom. sekt. uprava ZP
Jermol Adolf, dipl. inž. rud., direktor rudnika Hrastnik
Lenarčič Tine, tajnik ZP, uprava ZP

DELAJSKI SVET RUDNIKA HRASTNIK

Za predsednika delavskega sveta rudnika Hrastnik je bil izvoljen na 1. zasedanju dne 26. aprila 1968 tovariš Debelak Lado, za njegovega namestnika pa Mauser Marjan.

Člani delavskega sveta rudnika Hrastnik:

Biderman Božo, Čeč Jože, Gole Jože, Gunšek Ivan, Kajtna Alojz II., Matek Jože, Pešec Peter, Pušnik Lado, Blagotinšek Izidor, Debelak Lado, Gračner Martin, Hauptman Mirko, Kandušar Aleksander, Mauser Marjan, Pirih Anton, Romih Franc, Čakš Lado, Dolinšek Feliks, Greben Viljem, Jamšek Jože, Majcen Bogomir, Močilar Franc, Potočan Mirko in Seničar Ivan.

Izvolitev raznih komisij:

- Izvršni odbor:**
Kandušar Aleksander — predsednik, člani: Hauptman Mirko, Matek Jože, Romih Franc, Mauser Marjan, Greben Viljem, Jermol Adolf — dipl. inž. rud. (direktor);
- Komisija za varstvo pri delu:**
Mauser Marjan — predsednik, člani: Kušar Branko, Klenovšek Ivan, Gole Jože in Kolar Erno;
- Komisija za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti:**
Čeče Jože — predsednik, člani: Kajtna Alojz II., Blagotinšek Izidor in Majcen Bogomir;
- Komisija za delovna razmerja in kadrovska vprašanja:**
Greben Viljem — predsednik, člani: Kandolf Jože, Biderman Božo, Tršek Julij, Gunšek Ivan;
- Stanovajska komisija:**
Romih Franc — predsednik, Potisek Rudi — tajnik, člani: Rotar Franc, Kljemen Miha, Matek Jože, Babič Avgust I., Selič Ivan, Hauptman Mirko, Pušnik Lado;
- Komisija za promet z osnovnimi sredstvi:**
Seničar Ivan — predsednik, člani: Klenovšek Ivan, Biderman Zvone, Zupančič Franc, Mihevc Ivan.

DELAJSKI SVET RUDNIKA TRBOVLJE

Za predsednika delavskega sveta rudnika Trbovlje je bil izvoljen na 1. zasedanju dne 26. aprila 1968 tovariš Planko Franc, za njegovega namestnika pa Dornik Ivan.

Člani delavskega sveta rudnika Trbovlje:

Abram Rudolf II., Deželak Ivan, Glas Silvo, Jerin Slavko, Novak Ivan, Pintarič Niko, dipl. inž. rud., Uranjek Edo, Brečko Franc, Dornik Ivan, Gotalj Jurij, Kralj Viktor, Ogrizek Jože, Planko Franc, Vezovišek Franc, Cesar Franc, Drugovič Stane, Hren Anton, Lebič Alojz, Pavlič Anton in Sotlar Alojz.

Izvolitev raznih komisij:

- Izvršni odbor:**
Sotlar Alojz — predsednik, člani: Uranjek Edo, Glas Silvo, Rep Jože, Bergner Ivan — dipl. inž. rud., Pikš Anton, Schneider Peter — dipl. inž. rud. (direktor);
- Komisija za varstvo pri delu:**
Pintarič Niko, dipl. inž. rud. — predsednik, člani: Dobovičnik Ferdo, Lebič Alojz, Pavlič Anton, Matulj Jože;
- Komisija za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti:**
Uranjek Edo — predsednik, Druškovič Stane — namestnik predsednika, Pikš Anton — član, Abram Rudolf I. — namestnik člana, Pestelj Ivan;
- Komisija za delovna razmerja in kadrovska vprašanja:**
Jerin Slavko — predsednik, člani: Gotalj Jurij, Brečko Franc, namestnika članov: Kralj Martin, Sotlar Alojz;
- Komisija za promet z osnovnimi sredstvi:**
Kralj Viktor — predsednik, člani: Cvikel Martin, Hren Anton;
- Stanovajska komisija:**
Novak Ivan — predsednik, člani: Kralj Martin, Strašek Ivan II., Butara Franc, Cizelj Drago, Ocepek Ivan.

DELAJSKI SVET RUDNIKA ZAGORJE

Za predsednika delavskega sveta rudnika Zagorje je bil izvoljen na 1. zasedanju dne 26. aprila 1968 tovariš Jager Lado, za njegovega namestnika pa Černi Janez.

Člani delavskega sveta rudnika Zagorje:

Gričnik Edi, Lovše Karel, Magdič Feliks, Lenart Ivan, Mizorič Damjan, Babič Dušan, Drnovšek Danilo, Ključek Jože, Ržišnik Mirko, Marn Leopold, Simončič Franc, Eberl Alojz, Baloh Alojz, Drnovšek Leopold, Leben Franc I., Zorko Ivan, Jager Lado, Bokali Andrej, Plahuta Ivan, Baš Anton, Hrovat Alojz, Lipovšek Vili, Prašnikar Viki, Lesovšek Rudi, Marinišek Martin, Medija Marija, Grčar Jože, Pegan Anton in Černi Janez.

Izvolitev raznih komisij:

- Izvršni odbor:**
Imperl Anton, Močilnikar Karel, Zorko Ivan, Lenart Ivan, Drnovšek Leopold, Kurež Feliks, Mozer Stefan — dipl. inž. rud. (po službeni dolžnosti);
- Komisija za varstvo pri delu:**
Grahek Leopold — dipl. inž. rud., Kržišnik Ernest, Prebel Anton, Zorko Ivan, Krajnc Stane;
- Komisija za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti:**
Forte Lado, Pintar Alojz, Kolenc Ivan, Zavrašek Drago, Ključevšek Miha;
- Komisija za delovna razmerja in kadrovska vprašanja:**
Govejšek Ernest, Šiles Niko, Gostiša Konrad, Grubar Dušan, Milinar Franc — dipl. inž. rud.;

Sestav samoupravnih organov pri ZP-T

(Nadaljevanje s 23. strani)

d) Stanovanjska komisija:

Simončič Rado, Podlesnik Ivan, Marn Leopold, Pregelj Mirko, Lipovšek Viljem, Pegan Anton, Janež Jože;

e) Komisija za promet z osnovnimi sredstvi:

Keršnik Drago, Bizjak Rado, Sotenšek Alojz;

f) Upravni odbor sklada za pomoč družinam ponesrečenih rudarjev:

Sajovic Alojz, Debak Božo, Drnovšek Vinko, Baš Viktor, Dežman Vili.

DELA VSKI SVET SEPARACIJE

Za predsednika delavskega sveta separacije je bil izvoljen na 1. zasedanju dne 26. aprila 1968 tovariš Zelenšek Viktor, za njegovega namestnika pa Laznik Jože.

Člani delavskega sveta separacije:

Božič Milan, Češnovar Franc, Koritnik Drago, Podreberšek Viktor, Zelenšek Viktor, Borštnar Ivan, Radočaj Anton, Brus Jože, Dolenc Jože, Majner Albert, Pongračič Božo, Suhodolčan Ivan, Kepa Stanko, Conrad Branko, Hauptman Leon, Perše Hinko, Stern Vinko, Borko Alojz in Laznik Jože.

Izvolitev raznih komisij:

a) Izvršilni odbor:

Zelenšek Viktor, Hauptman Leon, Laznik Jože, Pongračič Božo;

b) Komisija za delovna razmerja in kadrovska vprašanja:

Božič Milan, Suhodolčan Ivan, Fonto Ivan, Boško Alojz, Stern Vinko;

c) Komisija za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti:

Conradi Branko, Renko Anton, Hauptman Leon, Lebeničnik Alojz, Dečman Loti;

d) Stanovanjska komisija

Bebar Martin, Mrežar Rajko, Košak Jože;

e) Komisija za varstvo pri delu:

Dolenc Jože, Poznič Rudi, Brus Jože, Borštnar Ivo;

f) Komisija za promet z osnovnimi sredstvi:

Podbevšek Franc, Ulčar Anton, Volker Ivan, Prosenec Franc;

g) Komisija za izume in tehnične izboljšave:

Svajger Zdravko — dipl. inž. rud., Bebar Martin, Kantušar Rado, Strajnar Stane.

DELA VSKI SVET OBRATA ZA SPECIALNA RUDARSKA DELA

Za predsednika obratnega delavskega sveta obrata za specialna rudarska dela je bil izvoljen na 1. zasedanju dne 26. aprila 1968 tovariš Jurkovič Stane, za njegovega namestnika pa Starman Franc — dipl. inž. rud.

Člani delavskega sveta obrata za specialna rudarska dela

Gerček Alojz, Kreča Ivan, Rancinger Frana, Senčar Jože, Slokan Franc, Jurkovič Stane, Kulterer Otmar, Repše Ivan, Sihur Zvone, Starman Franc — dipl. inž. rud., Kosmač Jože, Lenič Milan, Senčar Rudolf, Slokan Roman in Verdaž Alojz.

Izvolitev raznih komisij:

a) Izvršilni odbor:

Klenovšek Srečko — dipl. inž. rud., Starman Franc — dipl. inž. rud., Baloh Martin, Jurkovič Stane, Repše Ivan, Senčar Jože, Ranciger Franc;

b) Komisija za varstvo pri delu:

Lenič Milan — predsednik, člana: Rancinger Franc, Letnar Ivan;

c) Komisija za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti:

Jurkovič Stane — predsednik, člani: Zupan Ivo, Repše Ivan, Kogej Jože, Sihur Zvone;

d) Komisija za delovna razmerja in kadrovska vprašanja:

Verdaž Alojz — predsednik, člana: Senčar Rudolf, Kosmač Jože;

e) Komisija za promet z osnovnimi sredstvi:

Kulterer Otmar-predsednik, člana: Bivic Mirko, Jager Jože;

f) Stanovanjska komisija:

Kreča Ivan — predsednik, člana: Slokan Roman, Zupančič Jože.

SVET DELOVNE ENOTE ELEKTRO-STROJNEGA OBRATA

Za predsednika sveta delovne enote elektro-strojnega obrata je bil izvoljen na 1. zasedanju, dne 26. aprila 1968 tovariš Naglič Franc, za njegovega namestnika pa Laznik Milan.

Člani sveta delovne enote elektro-strojnega obrata:

Dolenc Stanka, Marot Božo, Rancinger Mirko, Kolšek Rajko, Mastnak Miha, Skrinar Ferdo, Laznik Milan, Naglič Franc in Zibert Ivan.

Izvolitev raznih komisij:

a) Komisija za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti:

Mastnak Miha, Lesjak Alojz, Lovše Gvido;

b) Komisija za varstvo pri delu:

Skrinar Ferdo, Polak Adolf, Marot Božo;

c) Komisija za delovna razmerja in kadrovska vprašanja:

Ranciger Mirko, Plak Jože, Zibret Ivan.

SVET DELOVNE ENOTE NABAVNI ODDELEK (lesno skladišče)

Za predsednika sveta delovne enote nabavnega oddelka je bil izvoljen na 1. zasedanju dne 27. aprila 1968 tovariš Brcl Jože, za njegovega namestnika pa Robič Leopold.

Člani sveta delovne enote nabavnega oddelka:

Brcl Jože, Kajbič Franc, Serša Ivan, Izgoršek Viktor, Lebeničnik Drago, Sikovec Ivan, Jere Stane, Robič Leopold in Zdovc Stane.

SVET DELOVNE ENOTE AVTOPARK

Za predsednika sveta delovne enote avtoparka je bil izvoljen na 1. zasedanju dne 17. maja 1968 tovariš Franc Alojz.

Člani sveta delovne enote avtoparka:

Bočko Ivan, Pešl Rado, Franc Alojz, Pirnar Jože, Valenčak Rudi, Jurečič Ludvik, Robek Karel.

SVET DELOVNE ENOTE UPRAVE ZASAVSKIH PREMGOVNIKOV

Za predsednika sveta delovne enote uprave ZP-T je bil izvoljen na 1. zasedanju dne 25. aprila 1968 tovariš Kovač Vilko.

Člani sveta delovne enote uprave ZP-T:

Dvojkoč Martina — dipl. inž. kem., Gole Miro — dipl. ec., Anžur Bogdan, dipl. ec., Košalin Jože, Kovač Vilko, Hribar Ludvik — dipl. inž. str., Ljubič Josip.

Izvolitev raznih komisij:

a) Komisija za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti:

Gole Miro — dipl. ec., Djokič Martina — dipl. inž. kem., Košalin Jože;

b) Stanovanjska komisija:

Ljubič Josip.

ŠTEVILČNI PREGLED ČLANOV SAMOUPRAVNIH ORGANOV PRI ZASAVSKIH PREMGOVNIKI

ŠTEVILO ČLANOV

Zap. št.	Delovna enota	skupščina kolektiva	upravni odbor	delavski svet	sveti delovnih enot	stalne komisije	skupaj
1	rudnik Hrastnik	12	3	24	—	42	81
2	rudnik Trbovlje	10	3	20	—	38	71
3	rudnik Zagorje	15	3	29	—	45	92
4	Separacija	5	1	19	—	30	56
5	OSRD	2	—	15	—	25	42
6	Elektrostrojni obrat	2	—	—	9	12	23
7	Nabavni oddelek	1	—	—	9	1	11
8	Avtopark	—	—	—	7	1	8
9	Rudarski šolski center	2	—	—	—	2	4
10	Uprava rudnika	1	1	—	7	17	26
	SKUPAJ	51	11	107	32	213	414

Glasilo »SREČNO«, izdajajo Zasavski premogovniki Trbovlje, Trg revolucije 12

Urejuje ga uredniški odbor: Dobčnik Stane, Leskovar Jože, Sotlar Alojz, Malovrh Metod, dipl. inž. rud., Savšek Janko, Anžur Bogdan, dipl. ec., Jermol Adolf, dipl. inž. rud., Tine Lenarčič.

Odgovorni urednik: Jermol Adolf, dipl. inž. rud.
Tiska: Papirkonfekcija Krško, obrat Valvasorjeva tiskarna.

Naklada 3000 izvodov.